

Franckesche Stiftungen zu Halle

Centrum securitatis To gest, Swetlé wymalowánj, gak w samém gediném Bohu, a pokorném se gemu na wssecku ge' wuli oddánj a poddánj wssecka dokonalá ...

Comenius, Johann Amos

[Verlagsort nicht ermittelbar], 1632 [i.e. 1633]

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

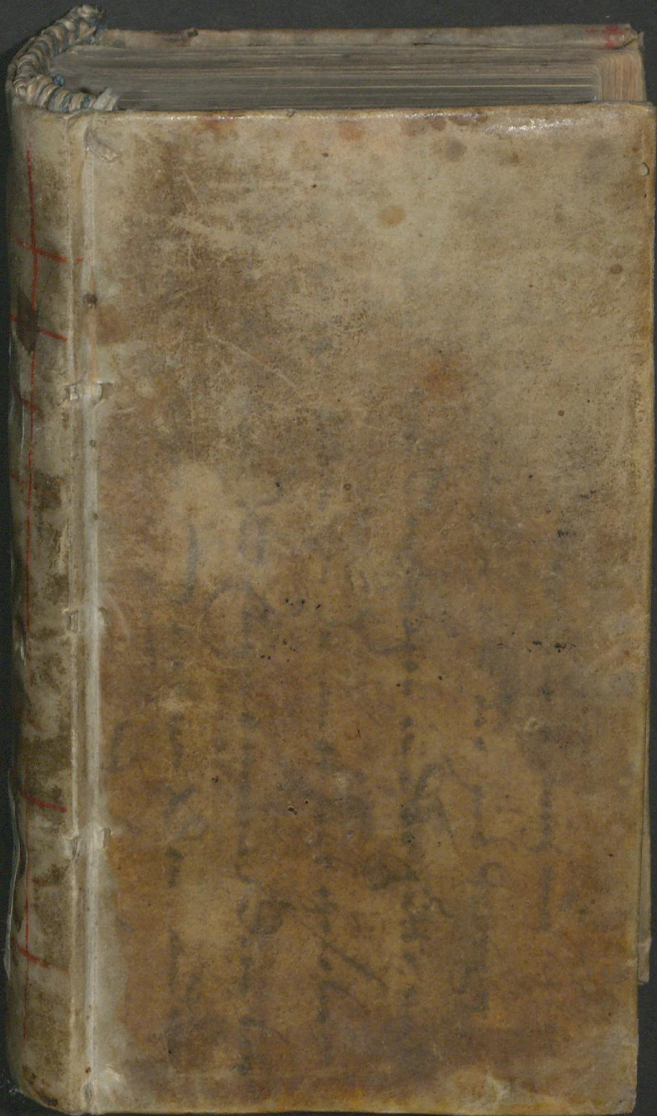
Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228795](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228795)

CENTRUM
SECURITATIS

To gest, A

Světélé wymalo-
wání, gať w samém ge-
diném Bohu, a w etorném
je genu na wšecku ac° mū
u oddání a poddání wšecku do-
tona a přetomného žimo-
ca Bezpečnost. Pokoj a
Blahost a wšestí
žatej.

Žalm. 31. v. 25.

Zmuj se sice činte a posmíwáš
rdce wšeho, wšickni křesť Na-
d-ga máte w hoř podinu.

✠ **Léta Páně**

MDCXXXIII.

Laybna in Polny

Min undral
verfubrt das
F. f. f. f. f.

Gwte gest Kolo/genz se točij/
Prudce chwěge/hlucij, zwuče.
Kdo mu w Centrum newsedne
Zamotá se a wppadne.

Junym. V. 1372d

Čtenáři Křesťanský zdrávo buď.

K nížečka tato před některým
ročkem w čas nebezpečnstwí wstá-
ni, a skrýwání se w Blasti gessie
Sluhů Božích, sepsaná/ nyní te-
prw na světlo se dáwá: proto že
negedněm pobožným do rukau se
dostawšův vtwrzení w Bohu stá-
le naděje platnou býti pomoc
shledána gest. A zdaž wždycky
dokud na světě gsme, w nebezpe-
čenstwí negsme: zdali wšudy ku-
dy chodíme, p na samých pobož-
nosti cestách, mezy ošedky netrácí
me: a to wšicknj bez wšimínky/ p
neglwětgšij? Nebo zdali wšic-
cknj swatj toho nepocytowali: zda-
li sám Pán náš w našem těle na
světě byw, nástrahami oiačjn ne-
byl? Wšechněm tedy, wždycky,
a wšudy, o ní gatj gisť a pen-

ny základ bezpečnosti, strany du-
še v těla, starati se potřeby. Če-
muž knizečka tato, pobožně z Pí-
sem S; sebraná, povíj, Wniž
magdessi čtenáři zvláště z počá-
tku, něco tvrdého a neobvyčného
ho/ buď w věcech neb slovy,
Galo Dependence, Centrum,
Samosobnost, Ginudost, a
gesti co wse) na tom se nezasta-
vug: wěcy zvláštěj/ zvláštějnými
slovy museby se wypowiedjeti: kie-
raž wšak p vysvětlena jsou dosta-
tečně, p o malické gim přispěnu-
ti činiti gest; porozumíse potom,
že se o věcech těch zvláštějných gi-
nak nemůž gadrně gi mluwiti, ga-
lo tak. Wůh degž toho srdcem do-
brým dobře vžiti, pro slawu swau

Amen.

Wěstně Polském

16 Aug. 1632

ILLVSTRISSIMO
VERE GENEROSO
VERE MAGNIFICO

Domino,

DOMINO RAPHAELI
COMITI IN LESNO, PALATINO
BELSENSI, Ducatus Czartoria
ensis in Russia, nec non in Wlodawa,
Baranow, Romanow, & Radzemin,
Domino hereditario, Capitaneo
Rubiessovienfi &c. &c.

Domino Evergetæ meo, & multorum,
benignissimo:

Illustriß. Domine, Patrone gratiosè;
NON IGNORAT ILLUSTRIS. M.
Tua, (quam Deus multiplicis sapien-
tiæ Spiritu adimplevit) omnium mobi-
lium centra immota esse: Mobilium
dico, quæ constantem & ordinatum
ali-

aliquem, à Natura vel Arte, habent
 motum. Ita n: esse, experiētiā
 constat: nec aliter esse posse, ratio evin-
 cit. Magnus pfe Mundus qvem ex
 mobilibus et immobilibus mirā arte
 sapientissimus complicavit Creator,
 exemplo est: cujus visibili Cælo (qvod
 in creaturarum suarum usum volubi-
 le esse voluit) pro immobili centro po-
 suit terram, eamq; super bases suas sta-
 bilivit, ne dimoveatur in seculum se-
culi (Psal. 104. 6) Sed quia in ipsa
 quoq; Terra (etiam per viscera ejus) tū
 naturalis, vari' & multiplex, reperitur
 motus; tum in furore suo aliquando
 Deus trāsferre solet montes, & de loco
 suo commovere Terram, columnasq;
 ejus concutere (Iob 9. 7. 6.) ipsam deniq;
 Terram olim fugituram, nec ei locum
 inventum iri, oraculis sacris proditū
 est (Apoc. 20. 11): quia item creaturæ
 rationales, Angeli & Homines in
 Terra sive in Cælo constituti
 perua sunt agitationes; Cindesi

licet Mentis per objecta rerum trans-
cursatione, Voluntatis in res vario
asultu & resultu, Virium deniq; ad res
acquirendas vel amoliendas vario co-
natu seipsas fatigantes: necessario aliud
immobile, quod universis Creaturis
pro æterno fiet Centro, quærendū est:

Atq; tale est primum illud & Ulti-
mum, sumum & imum, principio, me-
dio, & fine carens, ex se, per se, in se exi-
stens, increatum, incomprehensibile,
incorruptibile, æternè beatum ENS, be-
nedictus & adorandus Deus noster:
quem sapienter sapientum quidam
Circulū esse dixit, cuius Centrū ubiq;
est, Circumferentia verò nusquam.
Id olim Prophetæ per visionem exhi-
bitum fuit: qui Mundum tempestuo-
so spiritu plenum vidit, cum coruscan-
te Igne, ex Igne emicante atq; huc &
illuc volitante fulgure: & Animalia
quædam formâ mirabili. & Rotas alti-
tudinis formidabilis, undiq; oculis ple-
nas

EPISTOLA

nas, quas Animalia attolēdo & demittēdo secum circumagebant, quoquō ibant, cum sonitu præpotente &c. Tandem verò vidit & adoravit solio gloriæ insidentem DOMINUM (Ez. 1.) O beatos, quibus per tot tantasq; transitoriarum rerum circulationes vertiginesq; tandem ad beatum illud æternæ quietis Centrum penetrare datur!

De hac materia commentandi aliquid occasio mihi antè octennium data fuit, Illustrissime Domine, qvum in Patria adhuc exulanti, & cum cæteris pijs persequutionum undis agitato, nec in Obadiarum speluncis, nec in silvarū antris, nec alibi usqvam, satis esset aut securitatis aut quietis. E varia n. mentis trepidatione, & apud Deum in sanctuario suo (scriptura) quæsitis solatijs, genatus tandem fuit præsens tractatus, Centrum SECURITATIS dictus: in quo id unum ad vivum exprimere, & qvasi palpabile reddere, adnissus sū
qvod

DEDICATORIA

5

quod Propheta dixit, *Confidendum*
esse Iehovæ in sempiternum, quia in Ieho-
va, R U P E S Æ T E R N A est.
Ies. 26. 4.) Varijs inquàm modis legē
tium oculis id repræsentare satēgi, vi-
sibilia & temporalia omnia in perple-
xissima gyratione esse, & ad interitū
suaptè tendere: nec inveniri ulli Crea-
turæ securitatem aut quietem, nisi in
eo, à quo essentix suæ originem & de-
pendentiam habent. Omniq; Homini
unum hoc esse necessarium, ut à rerū
circumferentijs sese exsolvendo, æter-
nitatis Centro se includat: id est, &
omni Rationis propriæ vel alienæ eju-
rato ductu, omni Voluntatis propriæ
vel alienæ evulso arbitrio, omnibus
proprijs vel alienis Viribus confractis,
illi soli se regendum cōmittat, qui ope-
rando omnia in omnibus, misericordi-
am operatur in ijs, qui se in misericor-
diæ sinum coniiciunt. Hæc est beata
illa, solis è schola Christi cognita, suā
Resignatio! ad faciendum scilicet & pa-

tiendum omnem Dei voluntatem humillimè compositus animus.

Libellus hic aliquot pijs gentis nostræ jam tum communicatus, & passim transcriptus, nunc superiorum suffragio in lucem ire jussus est. Quia V. sub Illust. M. Tuæ præsentiam prelum decurrit, facere non potui, quin eum Illustrissimo Nomini Tuo inscribere non solum privato in M. T. affectu (qui tantus est profectó, ut quidquid per me vel alios possem, id omne Illustri honori Tuo servire peroptem) ductus; sed & publicæ gratitudinis contestandæ gratia, pro beneficijs in nos Mundi quisquilijs, Dei autè (uti humiliter confidim⁹) peculiū, collata. Quos enim turbulentissimū Mundi adversus Christum furentis mare ejecit, hos Tu DOMINE, territoriorum Tuorū littore exceptos, favoris sinu benignè fovisti, fovesq;. Quo Christiano insigni facinore nomen Tuum, illustre quidē jam pridem, illustrius tamen longè,

DEDICATORIA

7

per orbem Christianum reddidisti: re-
tributionem verò à Christo (frigidæ
etiam aquæ poculū suo nomine suis
exhibitum, sine mercede non relinqui
iri, promittente, Mar. 9. 41.) TIBI & SE-
MINI TUO paratam, confidimus.

Tandem, ex usu futurum videbatur,
Tibi πολυγλωττω ἡρώϊ (quem no-
stra etiam non invitū legere scio) offer-
re talia hæc, quæ à tot concatenatis oc-
cupationibus aliquando ad mentis se-
cessū revocent. Subministrabitur cer-
tè hîc speculandi argumentum, quam
vanæ sint mortalium, ubicunq; præter
Deum defixæ, spes: quam vanæ, alibi
quam in Deo quæsitæ, oblectationes:
quam vani, alijs quàm Dei consilijs
fulti, conatus. Unde patebit, omnes qui
per negotiorum vitæ peripherias rotā-
tur, nec in quietis centrum se recipere
sciunt, non vertigine corripi, non cor-
ruere, non evanescere, impossibile esse.

Accipe igitur vultu quo soles
Magne Patrone, munusculū mole exi

8 EPIST: DEDICATOR:

guum, usu excellens. Quid n. in Circulo Centro minus? quod tamen universæ circumferentiæ basis est. Sit ergo pusillum, CENTRI instar, quod offero: basin tamen æternæ securitatis offero. Et, si placet, offero pignus majorum illorum, quæ in Tuum, & LESNÆ Tux honorem, si nos Deus volet vivos, moliri stat sententia. Quid illud sit, non ignoras Domine, qui magis honorem DEI quàm Tuum (sed & Tuum) eam rem cōcernere, jam cognovisti, & amplexus es. Vale Patrone gratiosissime, centro misericordiæ DEI CHRISTO, comendatus. Lesnæ,

24. Oct. 1633.

Illustriss:

Magn: Tux

devotè addictus

L. A. C.

1633

Kap. I Co Bůh, a co Swět,
a gáf wšludp ro Swěte ges
den twor druhom stogi,
wšludo pat Bohem.

Belestawný Bůh, od něhož Swět tento sen ssi swau pl-
 nesti n hplynul, tak ro něm Sveta. aby
gedno drug
hým stalo.
 diwné a mauidke wšludp n šludp wě-
 cy bymnosti spokádat asprowigel, se
 wšludp snc od něho wtegně, ob-
 swlásti pat gedna řazda od druhé,
 swau dependency, to gest, gako jawě
 sjeni nēgafé má, na němž se drží
 a neb gako základ / naněmž stogi.
 Sám jagisté bymá Bymnost gla, Zerab. Sw
ta. Wšludp
 a podstata podstata, Lchovah, sám bymnost.
 od sebe, sebau, a pro sebe, od wětu na
 wětu justawage, neobsahly, nespo-
 naly, nepreměnný, nerozhnutelný,
 nepostihitelný, blahoslawě Bůh,
 ředj fromě sebe něco sobě wdeb-
 ně / wídnědněho wšludp / ředjiti chrě-
 (cožby Obrazem aeho bylo, a Swo-
 tenjm slawo,) sebe samého tomu ro
A in **stawi**

stavit ja zallad: Tak je wydelant
 tento od něho Swět, se wšim co
 obsahuje/ na Bohu wiš a leži wse
 chet: galk Pismo di, že něho, str.
 ze něho, a w něm gsau wsecký wěcn.
 (Rim. II. 36) a pro Wáli ge° že trwa
 gi, y stwotenn gsau. (Zem: 4. 11.)
 Erwagi pak Bohem wsecký wěcn,
 nápodobně tak, galk: (.1.) Obraz
 wyrcadle oblestnuty / obrazě žiwým
 od něhož se oblestl: Nebo nech ať ži-
 wý tento odstaupi pryč, onen wyrcad-
 le hned zmizí. A neb (.2.) galk
 Sein Tělem, od něhož se stíní: tře-
 réhož Těla odstawišli w stranu,
 Sein hned ničimž geš. A neb (.3.)
 galk Kolo Cyrcnem se dělagic
 swým centrem, něhož se dělá: Ne-
 bo hněli se Centrum i místa swého/
 Otočel se hned trhá, a okolkem bžet
 přestává. A neb (4) galk Srom
 Kokenem swým: Kterž přestane-
 li stro° zdržowati, a ge° wláhy dodá-
 wati, on se zwrátic wyadne, a na nic
 přigde. Tak sagisté Swět tento ne-
 nic, neš widitredný Sein, nemi-
 ditedl-

podobnost
 who stwero

bliebſného / w ſwěte nepřítuſpítekt.
nēm bydlſchho Bohaz; a widitekt.
nſ wſcable oči naſſich obleſtnuſ
Obraz, tē Newiditekt. lne na wěty ſa
mē ſebau žiwē bytnoſti; A widitekt.
nſ Dkolet / od newiditekt. lného Cen
trum ſe táhnauch; A widitekt. lſ
Serom, i newiditekt. lného ſekene
Boſſtwj wyroſtk. Kteráz Poda
benſtwj patrſnē nām (wáží ſe tdo
pilnē) rozdił mezy Bohem a Swě
tem, to geſt mezy Stwořitelem a St
wořenſm, vſazugl. **¶** Bůh geſt
ſám od ſebe a pro ſebe, bytná byt
noſt, kteráz, by pať žadného Stwoř
nebyło, wždycký gt, a ſám w ſobě cen
tký trmá, od wěku na wěky. Swě
te pať toliko geſt přſpadnē, pro wůl
Boſſ, a do wůle Boſſ, bytnoſti ſám
i ſebe žadnē nemage, než i Weha to
liko, gehoſ Stjn, a obleſtnuſ obraz,
Dkolet, a wproſtekt geſt. Geding
wětnił Stwět, proto že ſám geding
geſt, aniž fromē něho gať Důh: a
wſſať geding ten Swět rozlčēnſm
Stwory naplnił, proto že neſtíhla byt
A iii. noſti

rodiť meſſ
Stwořenſm
Stwořtk
lekt

f

z Boha a Bohem

Progenos
a Swaza
z Twork.

nosti Bozice trasa/ geonim ničim
wypobražena bñri nemohla. A vñá-
sání wířat gednosti podstať swé-
tak pñedimně wířecky Twork spogil.
a wespoleť swázal/ že se wñdñ gedno
druhého drñj, a gedno druhým sto-
gy: Tak podobně gako w kerězu čla-
nek na članku wířh a neb na Stro-
mě Kerolest i rerolesti wprořtá.
Sebe jagiñt, gatz kečeno, za jálřad
wířmnu položil, postaril neryblj se
be Angelj, duchowmñj řěj bymnosti za
dal gñm jpráwu Dblehy (gatz se
namitá a Eydre: 8. 22: a Platonict
jmgñřlet, y sám Aristoreles) Dble-
je pat veručil jpráwu žimlů: žimlů
jpráwu řěch wěch, řěčťěj se i nych ro-
dij: coj se gñj dlanhñm páreič řěhne.
Kostázal jagiñt Stworitel, aby ta
řěh žimel i sebe plod dáwal; a to
bud samorně, do klíná giného žimla
(gako oheř i sebe aby dáwal swě-
elo, reple, bñřřání, hñimání, řě. do
powěřti. Woda, řěj do powěřti, pá-
ry, mñhly, oblaty deřřtě, sněhy řě. Do
země pak žlarto, řřřbro, a gině korn
řřřřj se jwody gřau, řěřurořř gegich

gest wſſeckſo

9

ſwědkem geſi: Země tať aby da-
wala Kameni/a neb ſpolečně ſchā
jegice ſe ſpolu,aby wywodili aine a
gine twory: gako Wyliny,a Eire-
mowj. Dwſſem pal Ziweſſichowě
i rozdiſlných žiwliu powſtawagi,a
podlé toho w rozdiſlných žiwlech bnt
magl. Ryby gſau žwody,a w wodě:
Ptactwo i wětru,a w wětru. Země
plazowě i Země a w zemi. Ohniſil
(Pyrauſta) i Ohně a w Ohni iť.
Wſſeckſo to wſſat s ſtmiſſenim ai-
ných žiwliu,gatſi či ptirozent. Wi-
dime tedy ſe wſſecky twěcy i Boha
plynau/a wſſat gedny ſtrie dru-
hě; tať gako ſe zgedně Soudnice
na mnoho ſtran woda vo trubách
rozcházš. Cenuſi k plněgſſimu ge-
ſſiě pochopeni,widj mi ſe na pſed do
ſtancě, o Stromu a Koſenu ge-

ptirozent
Ewita 2,
Stromu

Podobenſtwj,ſſiě porozumcy: a ne-
bude bez užitku.

Předně jagiſi,Co na Stromu po-
twrchně hledj,widime Kmen geſt
a n b Peſi, Karoleſti,liſt,Dworce:
Což pať newidime,ale rozumſme/

Widědny
ſtogi na Ne-
widědny

geſt poť

to ; Boha a Bohem
gest pod Zemi vřeny Koten, něhož
Strom vyrostl, a na němž stogi.
Tak to světe, co vidíme, gest Nebe,
Země, Moře, a rozliční v nich Tvo-
rové: Což pak nevidíme, ale tomu
všemu za základ státi rozumíme,
Důh gest, tagna, vřeny, smyslám
nevochopitelná, bytnost, a tostat bez
něj Stvřt státi nemůže, ba ani se stá-
ti, nemohl.

2 Za tím/ co loss gest na Stromě, až
do toho nehmennějšího pupence, tose-
cto ; Kofene, ne odginud, pocházej.
Z kofene jagisté nejbliž vystupuge-
fimen/ ; fmeně vyrostá haľuň: ha-
ľuň se zase na Karolesti roztostagi,
větší a menší: ; Karolesti rostaui
větve: ; Větvovej list, květ, a O-
wece. Tak ; Boha, věčného toho
Kofene, vyplývá Bytnost: Za se
dějí na Duchoveni a Tělesnau, a
tak toždy dále až do té poslední oso-
bné bytnosti a jedné každé věcn. Kto
mu, jakož Strom od Kofene stá
věcn ma ;

3 Bytnost stá,
toť B'a.
Kof.

I. Splu a moc. Kofenem jagisté
stogi

gest roſſeco

11

ſlogi, aby ſe nezvrátil. 2. Vláh
a živost: i Koene jagisté mizu pige
a po ratoleſtech rozſpla, giž ſe ony ob
živongi, zelenagi, kvetan, roſtan.

3. Vtirozeni a wlaſtnoſt; i Koene
jagisté rozcház se newiditelná
moc, liſti a Dwoce gednomu každe
mu Stromu ſformugich, gat pri-
rozeni geho ſſebau neſe: Tak ſe hru-
ſſka wrbowého, lipa ſſikowého, Eri-
winného řč. Kweu, liſtu, Dwoce,
roditi nemůž, neſ ſwé wlaſtni. Tak
Kotenowé. Swěta a mworu řiž gſau
Moc, Maudroſt a Dobrota Bo-
ži.

Moch jagisté geho ſlogi roſſe-
co, kterauž řdyby odgal Báh, w nte-
by ſe obrátil Swěr, tak gako prně ni-
čimž byl. Protož každá Dylinta ka-
ždě laméneſ, každy práſſel před oči-
ma naſſima ſlogich, gi widitelným
znamením newiditelně přitomně
Boží moch, kteráž geg ſebau wbytu
drži. D wſſem pak živých mworů ſe
hmyženi, gako y wlaſtni náſſe (ne na-
ſſi neſ Boží moch ſe děgich) děchá-
nj, přitomnau newidite:lnau moc
Boží

Boží nam k spášení představení
(Rim. 1. 20.) Dobrota vať Boží
tvorů sebau zavláhuje, gednemu
každému toho což k geho zachová-
ni a zřítu přínáleží dodávaje.
Naposledy všudy rozlita Boží
Mudrost vřsobi, aby geden kažď
emor tím byl čímž bñi má, Vase
sobě podobný pľodit, bez marení a
misseu přirození.

Expor 2 od
gwidj.

os Aníž mi tu kdo na odpor nastu-
pí, že mně w Swěť wěcy ginal-
gšan než bñi magi, a přirození ge-
gich wnhľadávalo: tu přikladu, že
Dabel a Elowěť jli gšan a žlě owo-
ce, (hříchů a ohavnosti) přínásegi:
geisto koken řivota gegich, Všů do-
brů gest. Nebť y při stromu podo-
bnau wěc widime, a rošťat. tím Ko-
ken nebřmá minen: Sinenowicě, že
řdnž se enž Raub do Stromu stě-
pi, a vgne se, a wyroste, nese Dwoce
ne gatěbn Koken chřel, než gatěho
přirození sám gest. Tak řdnž An-
gele a řidě enž řimě w ředce pusti-
li, žlost; a ta se vgała, gž podle ní D
woce

wſſe neſau, ačtoli na dobrém Ko-
 nu ſtogi, a geho wſáhu ſe zapáge
 gi; Co tím Koken winen?

4

Napoleďn rozuſíme také, že ačtoli ^{Uto wſſe ged}
 Důh wſſectſo ^{no ſtrže dnu} wſſe ch dělá, nedělá ^{he gde}
 wſſat immediate a zágračně něgať, mediate,

než proſtředkowáním ſamých Two-
 rů. Odtudž ſe hlaupým ſe zdá, že
 coſ ſe děge, ſamo ſe děge, aneb ged-
 dni gen Tworowé při druhých dě-
 lagi: Wſſat y tu geſt dokonalá o-
 pět ſtromu těleſnému podobnoſt.
 Nebo ačtoli na ſtromě wiſſech D-
 worce ne ſamého kokene ſe drží, a neb
 ině° immediate wſáhu piže, než drží
 ſe wſſe, a od ni poſtopce wſáhu při-
 gimá; hlaupěbn ſe wſſat Kokene od-
 čítalo, poněwadž ině° přimodně wſſe-
 cſo plyne celému ſtremu. Víte ja-
 giſtě Bábko wſáhu i neabliſſi ra-
 toleſtſk, ale ja odtud? Opět i giſtě,
 giž ſe drží: a ta opět i té, inſž wyro-
 ſtá; až ſe přigde do ſmene, a napo-
 ſledn do Kokene, iněhož wſſectſk ra-
 toleſtſk, a co na nich geſt, gedro ſtrže
 druhé, wſáhy doſtáwagi. Tak ať ſ ná

W.

mi Two-

14 3 Boha a Bohem

mi Tworj. Ku příkladu: mám gá
a cnyim to sobě živor. Dostud gá
ten? 3 Boha mi, ne odginud plnye:
Tak tim sem gíst, gako je volební
Světlo 3 Slunce (a ne 3 Hvězd
neb od ginud) pocházej. Ale gáť we
mně ten živor působí Bůh? jdiť
bez prostředků, záračným negatím
(gako na počátku to Adama) to decho
tváním? Dicit: ale přece prostředky.
Živor jagistě we mně drží se horko-
sti Dhně, kteráž we mně gest. Dheť
ten drží se we mně proto, že 3 mast-
nosti křve křeráž we mně gest, potra-
vou má. Křve mi se zajiňváním
pokrmů a nápojů dodává. Pokr-
mové a Nápoje goně vrostají mi
3 Živlů; 3 Živlů pak abh ty to ty
vrostaly, obloha křemu Světla,
Tepla, Bláhn, a tagné své moc
dodává. Obloha pak abh to půso-
bila, poručil Bůh, a gíť tomu na-
stroguje. (Job. 38. 33. 37) A tak
cedy Bůh přec ty věci dělá: Pro-
to se ty pátvodně nasečko od něho
plyne, ačťoli gedne přec druhé, gako
potru

vo trubách: V on sám wſſeho toho
 wewſſech ſtupnich taguſhm Kedit-
 lem juſtáwá. (wiſ; Job. Kap. 36.
 37. 38. 39. 1c) To geſt coſ; Báh
 sám diſ; Bá wſſeſſim Nebesa, a oua wſſe
 Ruſſi Zem; Země pač wſſeſſi obě. Meſt a
 o Dieg. a en wěcy wſſeſſi wáſ (Dſe: 2. 12.)
 Podobně, cſtim wſſobě Rozum,
 mám, wjm, a wmini něco, (Nebo m
 nás, ne whowadech ſkožil rozum-
 noſt.) Odkud to? Obloha mi dala
 Complérſ; to gt, Wrip a Paměr,
 gemněgſſi neb mdleagſſi. Ale odkud
 to wſſala Obloha? Báh prwě rozdě-
 lil Planětám mocy ſwěťwání gich
 w Zweru niſſſiſa aby to den početi a
 hrozeti mého, tať neb tať paprſſe
 waſ, on ge roſſázet. (Job. 38. 37.
 Eyrach. 43. 11) A tať tedy odně^o,
 y je wrip mám, y je tať mnoho neb
 málo mám, geſt: a wſſat ſſerje Oblo-
 hu. Rozněcu gill w ſobě rozumnoſt
 čtenjm knih, neb poſſlaucháním ſi
 di mauderſch, neb wčem ſlowáním
 wlaſtnjm, y to wſſe od Boha. Nebo
 kdo ſtomi chur dáwá? Kdo occa-
 ſh a pſiſcin naſſeſſá? Kdo těm tictiſ;
 Wi. y pro

16 3 Boha a Bohem ge wſſeckſo
y pro mne vſtečnē knihy pſali w
mikal? Kdo tomu kterſz mi někdy
maudke mluwiſ, w vſta wſlādal?
Kdo prawim, neſ Bůh? Nebo byt
paſ y oni gedni od druhých brati, od
toho paſ neyprwňegſi? K Studni-
cni ſe wſdy pſigſti muſſ. Kde bē
ſe rozuim a ſeč (geſſiē prawim) ſdo
něco vſtečnēho mluwiſ? Kde ſluch
a poſornost, ſdo vſtečnē poſlau-
chā? Od kud owſſem pſemſſlegicſ
mi vſtečnēho něco/na myſl w pa-
dā? Bůh, Bůh geſt, blaheſlawenā
a neſtewāſenā ta Studnice, i niſ
bytnost, ſiwnost, rozuimnost, proſpē-
ſnost nāſſe, a co ſeli kterſ ewer mā,
wſſeckſo plyne. A tať ſumman wſe-
ckſ wěcy od Boha, gedny ſtrz druhé
wyrſtagi, aſ do toho neyntenſſiho
wlaſſtu, nedrobnēgſſiho práſſtu:
Wſſeckſ ſe geho moch a wůli dēgi, aſ
y do to° negmenſſiho čerwjička hnutí:
Proco ſe ani ten negmenſſi liſtiček
na Stromě/ani neymenſſi geho ſil-
ka/dd ginud neſ i Kſtene, wlaſhy a
ſiwnoſti mi ni nemāſeme.

Kap:

17
Kap. II. Ze pravá Bez-
pečnost, pokoj, Trvanlivost, a
šťastný způsob jednoho řá-
duho Tworu, to Centrum záleží.

Norozuměli jsme, odkud wa-
slechny věci bytí berau:
Všem pak trvanlivost, a pokoj-
né bytí té vší záleží, gíná
gt otázka, od oné něco rozdílná.

Který twystvlenj gíné sobě podo-
benství rozmeme; Podobenství
Kola. Nebo y Bůh sam Ezechy-
lowi Proroku běh světa widěním
čtvernásobnj Kola vřákal (Eze. 1.)
y Edrášowi na běh Světa tá-
žichnu se odpowidage řekl: t D-
řisťku sem připodobnil sand swůg:
První se nevpissil a Poslední se
neopozdi. (4 Edrá: 5. 42.)

A w Knihe Maudressi napsáno gtz
je wsecko na počet na Mihu a na Wáhu, spoz-
řadal Bůh. (Maud. 11. 10.) Počet a
Mira twerá twstředancnosti Bo-
ží náleží. Wáze tuto trošičku bu-
deme wyrozuměti moch/rozwažo-

B iij.

wa-

Priravnání
Světa k
Kolu

W Centrum stáct

wánjm Kola, ponewadž nic Kolu podobnějšího není jako Wáha.

Kolo tedy tři věcn w sobě má.

Centrum w
Kole co t. O
drislet co pa
priskow co

Centrum, Drislet, a Paprsek.

Centrum gest/ prostředního Kola
půlce, inéhož obveden gest Dr-

islet: Drislet gest otočení okolo

Centrum; Paprskové gsau li-

nye od Centrum t Drisku rozve-

dené: [Kteréž w wozním Kolu spi-

ce: w Wlčnškém Ramena slowau.]

Tak gest Kolo Swěta. Centrum

geho gest Wáh, od wěků na wěky

sám w sobě, nespářícedlný: Kterýž

wšak chřege se spatřitedlným učiní

ti, učinil okolo sebe widitedlný okr-

islet, genž gest Swět tento: a napl-

nil geg w ry rozličným, ktekjž wšl-

ckni iného jako i Centrum wonika

gice, rozcházegj se jako na prostran-

no, tak že se každj swau wolaštnj

pro sebe bymnošt míri zdá.

W Giž pat w čem Trwánliwost,

Dokog, a Bezpečnost tworů, záleži,

tato speculacj mistně vláše.

Předně, Kolo řdyj se točj, okolo

Centrum

Kolo Swěta
ga gál la
wáj.

gest bezpácnost. 19

Centrum je točís, iterčj nepohnuté v
prestřed zůstává. Tak Kolo Svět
ta tohoto se točís vstavicně, bez pře-
stání: Centrum pak gehe, Bůh, ne
pohnutelně v bytu svému trvá. Co
čís se pravím Svět trojím způsobě

1. **Wedle Místa.** Nebo v Oblo-
ha s Hmélami dnem noch se vů-
kol točís; v Wier sem tam chodě, o-
kolky swými se natracuje. [Eccle.
1. 6, 1] Wody do Moke a; Moke
zase tekau [Ibid. v. 7.] v mšic-
tí summan Zworové; místa na
místo přecházejí.

2. **Wedle času,** Nebo wšedně
gest w Světě něco minulého, něco
přítomného, něco budoucího: Léta,
Měsícové, Dňednomé, Dnomé w-
kolo gdu: Což bylo, bude ještě, a
co přestlo, v tigde zase; gals Wismo
h zkuseni mluvi. [Eccle: 1. 9. 1]

3. **Wedle podstaty:** Nebo nic ne-
stoji w své wáse. Tělesné wěcn ro-
čínají se, rodi, rostau, a hned wesse-
gi/klesají, mizegi zase. Rostau; a
wli, a pobudau w své fformě tro-

chu, rozprchagi se w jiny zase.
 A to se vstavicně bez přirže děje.
 Je gedno hyne, druhé nastává, a
 wšdy gedno z druhého se dělá: a tak
 w tolo gdu jímlové, sťrie rozličné
 formy procházegice, a wšcky se do
 své formy zase vracugice. Dbo
 volástině pak lidště pokolenj, s činy
 jímými a přihodami, právě w kole
 gest: galž obšhrněgi w Kap. 4. v.
 řájáno bude. Duchové a dusse, ač
 se w podstatě nemění a nehynau,
 koloragi se w stat také, tím y ginhm
 zřáfobem. Ale Centrum naše nepo
 hnutě gest, t. Váhžteržž ani mį-
 stem se ne mění, proto je wssudyby-
 ný gest [Deus est, kelt filozoff: Cir-
 culus, cujus Centrum est ubiq, et
 circumferentia nusquam: Váhž
 (pry) gest kolo, gehož Centrum gest
 wssudy, a okelet nřdež.] ani časem,
 proto je wssecto, pomjnuťé, přiróně
 budauč, gednostegně genu wzdá-
 lené gest, t. wssecto před očima.
 Ani naposledy podstatau: proto je
 on ten thž gest wjdycny, w mocny, w

gest bezpečnost.

21

li; v mění sam w sobě, na wěty Bla-
hoslawený Bůh.

II. Paprskové w Kole' také

2

se hýbí a točí s Ořískem, a wšak ro-
bílne. <sup>Paprskové
gát se a okol
tem točí</sup> Nebo čím bliže gsau Cen-

trum, čím méněgi, a říšeji se hýbí:
čím od Centrum gsau w dáleňšší
tím se pruděgi a nášlyněgi zachwa-
cují.

Tak gest s námi Tworý,
swěšťe rozumngmi: Stojíme w
Bohu [totí paměti rozumem a wí-
li, go° se držíme] máme potog a bez-
pečnost: pakli se odrud wnychluge-
me k Tworám, nenalezáme nic než
nepotog a kolotání čím dal tím wíc

III. Každý Paprsek dwoge má
k Centrum patení: gedno gako k

<sup>Paprskové
gát k Cen-
trum patí</sup>

swětmu počátku: druhé gako k swě-
tmu konci. Nebo gakož i něho wy-
bíhá, k ořísktu, tak od ořísktu zase
do něho w bíhá. Podobně wšelých
Twor i Boha gest, a k Bohu: i Bo-
ha wypsá gako i Studnice; a k
Bohu zase směřuje, gako k chl. Lro-
tí; Moč Boží wšlecko se děje, a w-
šlecko pro B. slávu. Příslo. 16. 4. 1

4. Každý

22. W Centrum státi

4
Kolikero
sájdá papr-
stet má Cen-
trum,

IV. Každý Paprstek dwoge má

Centrum: gedno Dbecné to, aneb
společný, z něhož vybyhá, a do něhož
se vrací. Druhé své vlastni, v
prostřed sebe, přije než od onoho
věčného Centrum k okliku, a zase
k němu přimůž. Proto že každá
li věc prostřede, Centrum své. I
Tak každý Tror dwoge má Cen-
trum: gedno společné, genš gi Bůh
včinitel a zřizowatel všeho: Dru-
hé své vlastni, genš gest přirozenj
gegi, kterč gi Bůh přivlastniš.

Bytel jagisté Stvořitel gedné ka-
ždé věcy chl, a meze bytnosti gegi.
nášdím gálá sama w sobě wnít bý-
ti má. A kolikč gi zemník místico k
vlastnímu bytu vřájal, natierémž-
by přirozeně odpočívala, ginde pal,
by aliby od tud přenesena, nášlať to-
liko se zřizowala, a od tud k místu
svěť zase chwátala. Tak se opět to-
to vlastni Centrum dwoge bude:
Gedno Centrum Bytnosti, w němž
přirozenj věcy zál-ji: tu příkladu
Centrum vody gest, tekutost; Cen-

trum

rum ohne, hortop; Centrum země,
suchost; Centrum Wěchy, medowa
rost; Centrum Hada, gedowatoštit.
A tak každá věc své vlastní přiroze
ni, powahu, moc, fformu, (kteráž vů
sobě aby věc čím čimž býti má by
la) přistřikowenau sobě má: toliko že
newšlecko to powrchu nám leží, ne
bž wěšši toho dšl před očima a ro
zumem nassim xkryto a zastytino gt.
A w tom smyslu přirozenj každě
wěcy, Centrum gegi slowe.

Druhé vlastní Centrum gest Wy
tu, totiž Mjsta neb obydlí, od Sw
titele sobě wykazaneho. Ku přitla
du: Dwěma řečkým žiwlům, Zeml
a Wodě, wlastněno gest mjsto do
le, negniše w Swětě: y tlačj se to o
bě, a cožteli z nich gest/ došu, amž
mžj z hárů, lečby proti přirozenj wy
admženo bylo; ale lečj to přirozeně
jase, došu. Na proti tomu lehčím ži
wlům, wětru a ohni, žhárů mjsto v
láial: protož ne vměgi se neč žhárů
pnanu. Nebo, byt oheš y do Ma: e
tye zemnatě zawolán gsa wnj poně
fud

gest bezpečnost. 25

rum stogi, puvodu svého, odkudž
gi byrnost plyne, se drží, a místa
svého ostřiháje. Dobře stogi An-
gel, když v poslušnosti Tworce sto-
gi; dobře stogi Oblouha, když v ro-
losti se vynášejí, Svět obchází, a
oblékaje. Dobře zemi vproštěd
Světa ležící: dobře vodu: po zemi
se rozlévající: dobře větru nad
svrchkem se proleujícímu: dobře
ohni pod Oblouhau: dobře Gromu
točenému zemi, ratolestmi nad je-
mí: dobře Růž v modí: dobře Křtiny
v zemi: dobře Včele v medu: do-
brě Pavouka v mgedu: dobře Magně-
tu v železu it.

☛ Ale co pal Elowě přitomí
se ovšem zastaviti sluší, poněvadž
všecko toto gest k tomu, aby se co
Elowě gest, a v něm geho šťastný
neb ne šťastný způsob záleží, vprout
mělo. Dependenci geho dwoge gt
proto že dwogi má v sobě podstatu,
Duchovní a Tělesnou: protož v
dwoge Centra. Tělesná geho pod-
stata, gest to což se na něm vidí, Že

Příklad 100
ho na Elowě
tu.

E.

100

lo, kterej i životu a i Oblouh gest,
 proto se gest wšech wšeho Směra,
 w něm má země swan Materni, w
 něm voda, w něm wje, w něm oheň,
 w něm Oblouha. Hmornost jagist
 audu co gest než jemnatost? Kren
 a gine wškost, co než voda? př
 rozená w těle žiwot držugich her
 kost, co než oheň? Wšeho pak toho
 spolu se drženi a siemperování (od
 kudž w tipu povah, a obněgů roz
 dilnost) co než moc Oblouh? Zato se
 dy Elowka částka tehdáž dobře sto
 gi, kdy w Centrum životu a Oblou
 hy, totiž w skusném gich Tempera
 mentu stogi: To gest wnitřní Těla
 Centrum, Centrum bytnosti neb
 podstaty. Centrum pak Bytu neb
 Dbydli gest, aby na věrn bylo, ne w
 Zemi, ne w Vodě, ne w Ohni. Tak
 stogi dobře stogi, až do wšle Smo
 žitel, kterž sobě tu Tvoru Depen
 dench, kde, a kdy, a gal se mu libi, př
 sthorwati w mocy zanechal: čehož
 wšak ginhm prostředem nežim,
 než přie royně i Centrum, a až se
 w Nášle

gest bezpečnost. 27

W Nástedugicé Kapitole stáje.
 Duchovní w Slověku podsta-
 gest neodvratně to což w těle pře-
 bývající se řídí, nesmrtelná duše,
 která; Dlebe a; Boha immediate
 původ svůj má. Od něho zagi-
 stě na počátku gest w dechnutí, a po-
 lawad nic není jiného než (gaf
 Pismo di) Dechnutí Dlebovššího.
 podobnými věcmi gakož w Bohu
 gsaui obdařené; Světleu totiž Ro-
 umu, k spatřování a rozeznávání
 všech věch; a swobodau vůle, k či-
 něni a wyvolování čeho koli. Zato
 tedy Slověka částka tehdáž do-
 stoji, když se Boha svého (gahož D-
 braž, Dechnutím jeho wytrstnutím,
 gest,) drží, a z něho gaf bytí, tak
 světlo a radu všech myšlen a či-
 něni svých běže: to gest Centrum
 podstaui gegi. Centrum pak my-
 šta gest, aby vproštěd mezi Bohem
 a Světleu stála, to gest mezi
 Světlelem a Světlením pro-
 štkedlowala. Emocy skauje, wro-
 tu služby sama vřívající. A prorož

Cij. w tomě

3 Centrum wystaupiti
w tomto Centrum gest edpočiwánh,
bezpečnosť, a blahostawenstwi gegi
Potud w poddanosti Tworcy sfogi,
a nad Tworcu, n swym Dělem, panu
ge, potud gegi důstojnosti.

Kap: III. Ze Dáskyli, trá
pení, bolest, a žahnutí každého
Tworcu, 3 wnwimuti k 3 Centrum
pochází a gáť se to při Clowěku děje.

Blažet by Angelům, Lidem,
w wsechném Tworcu bylo,
kdyby w wsechném tom spořádá
ni Bohu stáli, a wswém se geden
každý Centrum ostřihal: kweřlby
Swět, a křpyřlby se dokonale do-
konalo, nápodobau té křáť w
Bohu gest, oblesknutý geho obraz
gla. Ale co? Rozumní Tworo-
wé začali Někád, Angelé a lidé, se
wystaupiwše 3 Centrum swého, a
ge 3trawisse, běhagi a třhagi bez ká-
du sem tam, n gíně s sebau Tworcu
zachwacnaje: tak se gíř Swět gest
gako Wůz, kterhž swrchu dolu bě
je

Swět w Cen-
trum nestoji
w gáť.

se geizde strait, a kola se rozsinsta-
la a woffecto s hkmotem bēhē na fu-
sh se lāme, a na strany lēta. A neb-
gato hodiny nacāfent nāstroq: ge-
hož fdyby se hlawni Kolo: Centru
swēho wysmetto, gint woffecto bez ja-
stawnen se s hkmotem bēhē, hrēi, bl-
ge a klude s. n lāme tkeba, derud do-
tudy wāhē ne dobēhnau. Takow
prawim tād a Swēcē: a prawim se
pātrod toho Angell gfaa a lēdē,
swōm: Centrum wstapenim: a
woffat s wlastnī smau stoda, trāpe-
nim, bolešti, a zahynutim. Což gal
se dēge pomāzme, na gindch napkēd
Swōjich pīsklad wezmance.

Kyba, wezmessli gi z Wody, a dās pīsklar toho
bud na Wier neb do Zemē, neb ow-
sem na Dheh, trāweni mā, a vmtjē
muss: proto se Woda gest Centru
gegi, ginde gest bez Centrum swēho.
Podobnē wnamessli Krutē z Zemē;
Prāka z pomēciz Dhušila z ohnē rē.
Tolifēz odegmessli Hadu ged, Wēc-
le med rē, zahynau, proto se to Cen-
trum bytnosti aegich, odrud potra-

Eiij.

ww

90 3 Centrum wystaupici.
Wu. a život, a tat Dependency strau
magi. W hodišli Dheč do Wo-
dy, vhašne: proto že tu 3 Centrum
wlastniho, genž gest horkost, do Cen-
trum chýžho, totiž do studenosti, gt
vwržen. A zase wstiknessli wody
do Dhně, 3 wstikne: proto že od chý-
žho Centrum (genž gest Horkost)
sehlčena bude. Wtrhni Strou-
neb Wylinu 3 Země, at kokenem
na Wětru gest, hned vwadne a v-
schne, proto že 3 Centrum svého trý-
řat gest, a dependency přeržena.
Magnes, gaž napřed řečeno, Cen-
trum své wželesu poznává, wodlé če-
hož kněmu se táhne a něho pora-
vou msti chce: protož w okuginách
železných chowán býti musí. W-
mešti ho od tud vrně, země li a v-
ře: to gest, moc strau strati, tat že
ani k železu, ani k vůlnocy, obraceti
se nebude. Životič chowě zem-
řet (meyn něž hčlowět tělem rti-
nález,) Centrum bytnešti své ma-
gi Temperament Živlá, to gest rti-
řkussně w těle Suchosti, a Wlech
kost,

gest bymanti.

31

losti, Horkosti, a Studenosti
spokádání. Z toho Centrum wy-
stupugeli Tělo (totiž vystupugeli w
něm i glegchu, buď horkosti neb stude-
nosti, wshlosti neb wyprahllosti,) ně-
ni možné, než se bolest, vmdlěvání,
a smrt, následuje. Podobně se dě-
je když se i zemnitiho svěho Cen-
trum dostává (totiž i Wětru: Ne-
bo zemisti Životčichové křeti kolé-
dychagi, wvětrů sobě přimlastněn-
by magi.) Kamkoli geg tedy dáš,
kdeby k němu a do něho wjir ne-
mohl, trápení, bolest, smrt, genu způ-
sobíš: (Očlovětu neb homadu
mluvím:) Pohřizissi ho do Wody
dalege se: zahrabessli do Země, za-
techne se: zawieissi geg w těsně (ku
přikladu w Truhle iřgafé) kdeby k
němu a od něho wolně wjir nemo-
hl, to též bude: o wšem zacháti se neb
zacháhne genu na šroa dychání, křt,
gaf, w wdáweni a zassřcení bšwá.
Kolikterým hle způsobem žiwotčich
i Centrum svěho wystrčen, wyřhar,
wplauzen bšti může, kolikterým ge-
C iii.

mu

32 3 Centrum wystaupiti
mu zrušobem zemdenj, boleſt, ſmrť
přichází.

Duchovní
boleſt a ſmrť
coť

Poruč o tělesných Zvolich:

Duchovní, když se 3 Centrum své
vytočí, duchovní také gystaur mag
boleſt a ſmrť. Geſť pak duch
vní ſmrť, ztracení naděje, knapra
veni toho: Obě to nerozmluvní
těhli, než tělesná boleſt a ſmrť.

Příklad na
Andělch.

W obě to nezpřev oběhli Angeli zpř
newětili, když zrušili se se wekegně
ho Centrum podstaty, genj geſť Důh
(kudy to a gal přišlo to Kap: 5. na
vrchu, wyvadli také y hne d 3 Cen
trum bytosti své, genj geſť záte la
řavého obličejge Božího: a přze to
wylačeni aſau y 3 Centrum bytu/
genj bylo Nebe, přibytel Boží. Y
ocli se na místě enjám, to propaſti,
to mrákorách, to hnětu Božim, k
rj se nad nimi pro ſwěwolně od
ſtaupeni zamel a zapečetiti geſť, aby
nikdá zaſe namiloſť přigimáni ne
byli. Y trávi se nad tím přehro
zně, sami to sobě zámiſti a nemánet
ſi k Bohu a ſtutům gecho se váliet
a mučjet

gest hynauti.

33

a mučice vfrutně; a nemagice žad
ného dnem nocí na věky odpoči-
nutí, ani nadějeť milosti, tak zůstá-
vají vsmrti věčné: běda jim.

A Podobně se s nestátním člo. Přetáhně
věkem stalo/ strany duše; že spu-
stiv se Boha, hlavního svého Cen-
trum (tudíž a gat, v Kap: 5. svě-
le vřáží) vypadl také z Centrum
bytnosti; totiž zdůstognosti té kre-
tauí genu hned nejbliž po sobě pu-
stil byl Stvořitel, myslí veselau,
Rozumem stížitedlním, Bálí
slechemau, Paměti pořádanau, a
mocným nad Twory panováním,
poctiv. Odkudž vříslo, že duše v
to kterém Centrum kdež gi byt vy-
řáží, zvláště, totiž v Zile; odkudž
gi nemoc a smrti vyháněgi: i čehož
zewšeho co posslo, widíme a chćíme
přežalostně: gměowitě, že sme whroz-
ně motaniny vředeni, kterých nás ga-
chwcugi a námi točí, t bydě a jahy-
nutí našemu. Nebo paměť nám
zewšeho brku wyražena gsuc, gako
žáworaciwá gest, na Stvořitele své-
ho

Přetáhně
řowitě.

ho

34 3 Cent: wyss: gest hynauti.
 ho nitdā cēmēt, lec bežut, a na opat
 nēgat, ne wšpomene: meyn Ewēg
 pat tat se plere a morā, že se ani sa-
 ma gat; náleži, wšpamawati ne-
 māj, tde gest, a co se onj dělā. Ro-
 zum 3 Centrum swého (gen; gt swě-
 ilo Bōji, se wšsmetna slepě se me-
 yn wčemi swōčenzmi wri a morā,
 ničeho se prāwě chytiri, ničeho stih-
 nauti, ničeho rozeznati nemoha, w-
 šsecko sobě w hromadu plere a mare,
 a gednāt toho gednāt onoho se chy-
 rage, kewšsemu stihā a sle-ne pře-
 mizerně. Wšse pat, ta wšsecku
 chur wššerečnau opowāšlwošti se w
 ššelikem ne cenostem dussi potahu-
 gie, rozličnāmi gt hanebnostmi ma-
 je a tās. Až narosledy Wšst, neb
 Swědomi, wšsecku eu směšych stihā
 gie, strach, bážeš, restnost, trāpenj,
 boleš, a očekāwāni hroměšlich, nē-
 gatšch žalostnāch wčech, w čleměku
 wššobi, gich; n neygde, swōu e dē-
 blem na wčech, nēsmilnāeli se Wšh.

Kap:

Kap. IV. Další wypsání Motanin lidských.

Ezechielovi Bůh v vidění běh
Světa a předtčené své geho
tizení v šáti chřege, vložal gemu
čtyry Kola / gedno w druhém; aich
wšost byla od Země až pod Oblo
hu, kteráž se tat gedno w druhém / a
wšat na čtyry strany gdance, s Ži
tem obracela, a tat prudce a divně
swzela, že i nich hrůza šla. V pro
křed pak Kol bylo čtvero Dhni
wých Žwirat, a v prošted Duch tie
růž ge pudil. Címž wšim předtčená
a samému Bohu známá Světa
práva, wmalována gest: že ačto
li se wšech lidských věch, gako w Ko
lách něgakých sem tam se točie / mo
taai, Bůh wšat, gal šrze službu An
gelů, tat y sám duchem wšemohau
cnosti své, wšech to že řidi předt
ně. Kteréž šoc Božské tizení wě
ch nšich, nám ne pntatedlné gest:
ale morání to samo nás a věch na
šich galz tatž pomati můžeme.
Nebo y Esalomaun na běh Světa
je diwage

Zagemst
Ezechiel
wých Kol

se dšwage, je wšecelo w Kolo gde,
 wšwědčil: gedno žhárá, druhé do-
 lu, gedno je wstáwá, druhé padá/
 gedno přichází, druhé miji: a je člo-
 wěk mezy tlm se morá a pleta, nic od-
 tud nemá, než bjdne křwalowánj a
 trápenj ducha, a je to° wmyšlúwiti,
 ani se na ty motaniny dímáujm ná-
 šyiti, ani to° pod Nebě galé radj ná-

Sedm leznauti, nedostatků žčist, a žčiwěin
 Kol. w nich
 je toč a mo-
 co žiwot náš
 ž přimiti nelze (Eccl. 1) Podiwegmeš
 se tedy y my, gal gest pke nepokogny
 a plný kolotánj žiwot náš. Nebo w
 Kole gšme, potud pod Oblohai
 gšme: či co dím w Kole? W Kolách
 diwoně spletených kolách, gšmez an-
 námí gedno sem, druhé tam, třetj o-
 nam, žmjtá. Nebo nikdež w Cen-
 trum nestogime, odenšad sme wy-
 stoupili, okolkowě nás zachwacugi,
 a námi házejí sem tam.

První Kolo, w kterémž se klúče-
 me, gest Obloha: Druhé Kolo, Ži-
 wlowé: Třetí Kolo, žmji Tworo-
 wé, mezy nimiž byt máme: Čtvrté
 Kolo, naši spolu žide: Páté Kolo
 Dáblowé: Šesté, Bůh a Angeli

geho: Sedmí, nepřítelů nejvíce Ro-
lo, gsmemy sami sobě. Na třetí
Kola a naše bídne w nich se motá
ni, kdyby se kdo právě podívali v-
měl, gíťe žby se s Ezechyelem v-
žasl a i hrozyl.

Předně jagíťe Okloha prudkým bē
hem vůkol Země se točí, časť živo-
ta našeho nám s sebou zachvacu-
ge, nžbrž život nám na lusu sřihá:
Eť je co Kol, co den, co hodina, co
okážen, vždy ná života vřacuge a
vřacuge, a blíž k branám smrti žene.

Dobrotě gednat nám Nebe, a
wodlé toho Wysl, formant a řad, 2
gednat wodau, ledem, ohněm, na
nás házegí: a často nám to což nám
i Slunce a Hvězd docházeri má,
přegimagic, ne podlé vůle naši, neč
často proti vůli naši, a s velikým
našim nepohodlím, počasť fformu-
gi. Životové sami tak n gínat se
míře, a i glenču mysturugie, tak
dobře nám k zhaubě, gako k službě,
vždycky pohotově gsau. Země aby
le pod námi nevodvracela, báti se,

D

Wodny

Okloha.

Životové.

Wody aby nám, buď nerontschy, neb
roznohanc se nás nerontopily, hledě
ti; s Ohněm, aby nám hořel, a w-
šťak čeho páliť nemá aby nepálil,
prácy a starost miz; Od Wětru ta-
ké a bouři ty, tyž nepohodli snášet
musíme.

Stawen, Stromow, Sláti, ty tyž
se táč, a začecuge; jídlo a pít, kte-
rýmž podpíráme žiwot, čosťo se nám
w tráweninu, nemoc, a Smrt obra-
ch: Práce gimiž se žiwíme, Žela
neb myslí vnawen, namožen, a pře-
tržen častokrát, s sebau nesau; kte-
rýmž wšťak musíme tráwiti žiwot
swůg, a gako w Kole wnic běhati.

3
Žiwotčí.
šowk.

Četři Kolo, gsau Žiwotčichowě
s nimiž a mezy nimiž zemšťh náš
byť gest, kteržž ačkolí k službě nám
stworeni gsau, gsau wšťak nám tu
prácy a zaměstnání, někdy k hněwu
často y k nebezpečnstwí: gestto se
nemalý lidu díl s nimi gako w kole
buď těle neb myslí, honí a twařuge.

4
Opět lidé Swětě byť, prudě gest Kolo, w kte-
rémž

těmž se přebídně imitáme, tak y gi-
 nat. Předně zagišé beran nás s
 sebau nášlně obyčejowé a nawn-
 flosti Swěta: křetiž buš že chwali
 tebnj neb nechwalitebnj gšau, gato
 prand nás zachwacugj a po sobě rá-
 hnau: tak že ač častotrát Tělo y
 Duse, žime y zdrawi, poměst y swě-
 domj, nášly trvi, třesči, prassči, láme
 se a trhá, jervěti se wšak a odolati
 nelže, abycho nečinili co gini čini, a
 kčemuž nás příkladě swěm peráhlí.
 Někdj příkladowé gedni sem druž-
 tam ráhnau, že na wšse strany roz-
 jen gšau člověk, co w zamotání ta-
 kowém činiti newj, ani kudy, ani
 kam se to gde, neb lež, nerozuměje
 a rozuměti nemoha. Někerých
 šlepečac widime před sebau přimo-
 ginsch a věc, ainsch na stranu: často
 newime kerých šlečiti, kerých wy-
 hybati: někdy wime, a wšak po nich
 giti zachwacugich odporných wšer neb
 giná Moranina nedá. K tomu ne-
 wěra, žlost, leš, nenáwist, oslemet-
 Di j. nost.

nost, vkrutnost lidšťá, častokrát sobě
 nás jako Mjše podávagi. Gamť
 chřešliby se jim zpravowati, a vcha
 gemn nastawowati, plnň gest mar-
 nosti, po Nebi y Zemi se woiň, bylt
 y nebylt whromadu plete, černé ja-
 bilt, a hoktē za sladkē, a na odpor w
 hlassuge: Tak mezy tim wrtka wč
 gla, že gednu a tanž wč na obrat
 staroj a bofi/gisti y wpochnost dá-
 wá/chwálj y hanj, radi y odrazuge:
 a to tak mocně častokrát, že (lečby
 kdo železným byl) nelze než gemu t
 wult em tam se kloniti, ba házeti se
 bau, shābau často y s škodau swau.
 Protož S: Jakub aud ten Dhněm
 nazwal rozněcuajem Kolo běhu t
 wota našeho (Jakub: 3. 6.) Dři bliž
 niā) také nás diwně zachracugi,
 gednat wochlebně, gednat lštimě, ged
 nat gisťtimě, po nás se jatwacug-
 ee: odtudj se při nás gednat hněw
 gednat bázeň, gednat wescloft, ged-
 nat podeskenj, a tak rozličně myšli z-
 newokogenj, delá. Duce ge-
 aich někdj hladj někdj drápi, ně-
 kdj co dělaji roznati nelze

nelze. Sichy nělby ptedcha zegi, a t
 pastem wábi, něky následugi, a
 sihagi, a do těsna nřkam ženau:
 an wssudny buš nebezpečnstwi, buš
 podezkenj, a neb asroř negistota,
 tam sa ktera wěc zawěsti, chce neb
 může. Někwi zagisté žádná kre Wrah
 řihá, kde zloděj, kde rášlyniř kde
 řludce, kde sok, kde fleměniř, kde neo
 patrny, nělbo sáau řkba neprořete
 blnostj nelliřsti nastřici mohanch.
 Casto kdo se přitekem dělá, Merk-
 tel gest: Rádce, zřádce; řludce, řmůd
 ce; ochránce, ofřádce; wřchnost př-
 chlost a řranstwi. Žádně na pro
 sto diwotě řselim řat s sebau neřa
 řázeti, gako řdē s lidmi, řmēni, ro
 řěřt, řdrawi, řiwom, na řuřy řebē řr-
 řagice, a sebe řesřolek co nen řřrut
 něgi řřápce a řubice. A to gest řro
 řny řen řwř, řpolečnyř řumelenti
 řassich,

Váte Kolo gest nářse řdábly ne- Dáblont.
 řistřimi duchy se řháněni, řřekřj (to
 řat z Bořiho wřagēni wime) w
 řweliřřch řauffich, dnem noch ob-

Dij

řazs.

cházegice w gate mohau y hřichy
 šac nestěsti nás w háněgi: y tagny
 mi w nufánimí t žhm wěcem pod
 palugice, y přičm a přitežitosti t nim
 nastřtagice, y rovice nás wespel,
 y žiwly proti nám bantice. Mě-
 ldy se proměňugi w Angely swěts-
 ſti, a ja přátelů nám se stawěgi, sicu-
 gi, radi, prošť, nic wšak než aby hlau
 pš člowěk nad gámu wteden byl,
 obmýšlegice: Ž toho jase dorážegice
 ee w štefle hrořh, děšh, pudj, a dehá-
 něgi, gaf a t čimn toho nakloně-
 ho hřit widj, ať a žtě strany t němu
 šturmutice, lřti neb mocz podwra-
 cegi. Menj tē duře pod Nebem,
 tteráby autofūgeho geden den prá-
 dná byla: práwě se gako w kole, on
 s námi a my s nim ročsme, poťudj
 žt t gšme. Dáti se gim tdo o-
 sedlaci, nestěstnš gest, ženau geg a
 pudj, ž hřichů do hřichů, ž Mřákorj
 do Mřákorj, aniž mu poťog dadi,
 až ho na prosto na žahynuti přime-
 dau: často se y sami nad nimi fara-
 my dělaji tělesně. Pakli se jim

Edo branj, rovně také odpocínutí ne
má žádného, řázi, rábi, potauste-
gi, strassi také a věst, též poduhnan-
it a k hříchům pětivěsti vsi slugice:
aniž w tomto bogi, y neybedlivěg-
ši bez ran, škámů, modkín procháje
gi, negen na svědomí (což částá
twěc) ale y na těle někdě a na statku,
gafž příklademé w Pismích pozna-
menaní (zvolášť neyjuáměgši Jo-
bů) vřazugi.

Šestá naše práce s Bohem sa-
mým aest, Sirokotelem našim;
kteržž Dřívšlet žiwota našeho nám
wymětiw přikázanými swými, chce
abychom gako wzamod běhali, žme-
žž wšak mytřurčech nitam se nemy-
chyluajice. Když pak n y buď leno-
stí postáváme ne- mdsobau vřá-
wáme, neb wšetečností wybiháme,
neb wputností se začínáme, On za-
námi gednat s pohřžkami, gednat
s metlou, holi, mečem, ohněm, se shá-
ni, žehke, winni, mřšká, bige, seká, pá-
li. Mor, hlad, Wálka, Pomod-
ně, Země třeseni, Nemocy, a giná

D IV.

dusse

6.
Wih a Un-
gelt.

44 Motanlhy liššē,

dušje y tēla trāpeni, geho gšau gš-
miš nōs stihā a širā, rāny: tat žē
před Wšsemohauchho rufau, nišdy
a nišdež ani žat ani mrtwš, bežpē-
ni negšme.

7
Dro sami,
wekoatēdi
nau myšš
šwan,

Na posledy nezmotanēgšsi Kolo
gšme my sami sobē, vro nestižnedl-
nau Writanost a Zmotanost my-
ššeni n čimū šwch. Šrdce blāz
na gest gako wezni Kolo, a gako au
for toči se myššeni geho, di Cy-
rach (Ray. 33. 5.) Ale kdo sma-
že Pšimo toto? Wššickni sme tu
obsaženi, bežemšsi w šminch: (o tom
co pširoženē gš rti lidch mluwim)
myšš nāšše pře ne wkoatēdnā wč
gest, buš žē bdišme neb šwime, pracu-
geme neb tahašme, wšdečy ona šhā
ni, a po Webi, po Zemi, po Wele, po
lidššch, šrdchch, řečech a činech se
taulā: nic od tud from daremnē° šo-
lorāni a wštāni, nemagic. Kožni pak
nāš šen pře wššerečnā gest, do wššē°
wššludny nahlēdani se wššausšegšch:
Dne nemi tat wššolē° ani hlubokē°,
žchoby on wššlšnauti newššlawat,

ani

gato w Kolách 45

ani tágnosti Božské w pokogi před
nim ostát nemohau, aby do nich ne
narážel: gesto odtud nic nemá neš
trávení, a to tšj zahanbení. Žádosti
owšem náše gsau Kolo / w kolo ná
mi zmrágych. Nebo srdce náše
welmi gest wěc wybirawá, a pšitom
ne wfogitedlná, počem se kolt pusti
wpuťně pšitom pšegich a odwra-
titi se nedagich. Zamislugeli tdo
starec a gměni, wšdnečn se mu stím
srdce, obirá, wšdnečn Zrubly, Pytlicy,
Strodoly, Koli, w očich zawazegi,
wšdnečn w wšsich bšinkot peně; wzni
wšdnečn do nosu wšně wšpu žará-
ji, wšdnečn Wysl ztoho co má, na to
co nemá, bšhá a šláče: Za onono,
aby neubyl, owšem se nerozmřha-
lo se boge, tohoto pak gat dostati, se
trápě. A to negen řdny bdi wšdne-
čn čini, (a neb irvi raděgi:) ale n řdny
švi, pokoge nemá: tak gim šatowá
žádest w Kolo tčti, bei lance. Po
dobně aest, řdo roitosse zamisluge, wš-
dnečn se mu mšl po mšách řon-
wách / a řdež gmenowati nesculi řu-
če. Tak

te. Tak kdo po Slávě dychtí,
 ten sobě Dedalova křídla wjdnechť
 to myslí fformuge a lipá, pak připi-
 ná a litá: ato se mu bez konce to my-
 slí dělá. Podobně se děje, kdo po
 Maudrofti a vmění dychtí, a neb po
 lásce a přizní něčj. z. Kom
 we wsem ačtoli gest, ne wtegitelná
 mysl náffe, wrefawá gest wšlak, lec-
 tdy sobě své wčny ofšklivj tjm y
 ginym způsobem: tak že kolo newsta
 wičnosti nassí, gednat přjmo, ged-
 nat zpět se točj, tisse státi někda new-
 m. Dočeni pak to někdy a přině-
 tom mjrněgši gest, někdy a přině-
 tom nemjrně: Zwláště tdy se w
 rom, wčem sobě kdo zakládá, a neb
 hrubě dobře, a neb hrubě jle, dāji.
 Tak že taužili počem, taužj nemjrně:
 wezmeli co wnenáwist, nenáwidi ne-
 mjrně: radugest se nadčim, raduge
 se nemjrně: žalostili, žalostj nemjr-
 ně, často tak žeby se nasso tisse kusů
 srdce roisstočiti mohlo. A nemj ra-
 kowách (gij pak od tudtoli přicháze
 glich) kolotānj jādny člowěk prá-
 dem:

dem:

den: wje neb méně každý je w tom
tole motá, y sami Bohu oddaný.
Nebo dokud člověk žije gest, promě
hitedlnosti, y proti své^o chřtění, pod-
dán gť; tak je gednát gť weselý, ged-
nát smutný; gednát polegný, ged-
nát (Formaucený; gednát vdatný.
gednát chaulostivý, gednát wnábo-
žnosti wrauč, gednát chládnauč
gednát chřivý a gadrný tu pracem
gednát testlivý, a wšeclo sobě ofšlt
wšch. A takowé rozdielné myslí za-
chwacowání (přikladowé osvědču-
gi) čím kdo zdárnějši zpřirození my-
sl má, tím prudši bhwagi: rovně
gako dutý a baučení Može nášlyně-
gi na hlubinách bhwá, nežli na měl-
činách. A gest to pře pracně a testě.
Nebo ne jde o Člověku powědjno,
že ač mu mnohé na Swětě wěcy ne-
šespredlné gsau, wšeclo wšak sná-
je nežli sebe sám nese. Dokudragi
stě w sobě sá boge nemá, zetwistně
žádná wěc ho ne wywráti, ani sám
Satan vrotý swými: Ale když se w
samém člověku bog začne těla s du-
chem

48 Motu: lid: gako w Kolách.
them, Nos^o s Wěrau, neirpěliwosti
s trpěliwosti/wochybowáni s dauffá
nim, tu testnostem a trápenim ton
ce není. Gest pat při člowěku bog
ren v: awičnš, gedno za druhým
wšdycto se to gako w kolo honj, ged
nat tělo wšelš, gednat duch, ged
nat se rozum wynássi, gednat Wi
ra; gednat se srdce tuži, gednat sla
bne; gednat Naděge wstává, ged
nat padá. Takž gde vřol za vřo
tem, pokuseni za pokuseni/ bog za
bogem/ Pád za pádem/ boleť za bo
leťi, je y Pawel wolati musš/ Wšd
nš gá člowěť! kdo mne wyswobodí
z toho těla smrti? Odegdeli gedna
nečest, anť druhá w parách: Nžbrž
než gedna odejde, giná gij čihá: nž
brž gedna nadruhan přicházš: nž
brž hromadně se gedny na druhé sy
pau; Někdj dosti maličkě Pokuseni
přijde, a hrozněch nadělá w myšl
to; trřitostj a trápenj: a gak tomu
obrániti? kde toho mira gaka? kde
konec gaky?

Kap: V.

Kap: V. Ze přiscina a poz-
táček našeho i Centrum wysta-
pování, a tak všeho kolování
a trápení. Samoswognest gest.

Dělová ta nebezpečná ošpda
a bolestné lidstvého života mu-
činy, dárno rozumní negední
inamenaťse, lékařství proti tomu
něgakého hledali, některý vyřádním
třen i lidí, na vaušť někam, kdežby
žádných i nepokogům přičin nemě-
li: gini zepřením se myslí sně, a ta-
kowsm se zatvrzením, aby žádatých
ptícházegických edpornosti nic netba-
li, buď gat buď. Obozich předse-
twzeti zmužilé: ale oboge i wyhy-
bání bidnostem ne dokonale. Pau-
stemníkú zaqistě následowati nemše
dněm se treffi. Nebo fdrbychom
se wšicni i společnost lidstvé rozbě-
hli, což by to bylo? Swět by spustl.
a my tím více ždwočeli. At ml-
čím, že se hrubě mglí, a s Maděgi dny
buqe, kdo tau cestau bídém a nebez-
pečnstwím wyhrbati se domnívá.
Nebo zdaž nám qen od lidí přitoki

E

gest

Lékařství
proti Trá-
pení mo-
žné: ale
nedostateč-
né.

40 Počatek kolotání
gest? Však oni gedno toliko (gaf-
jme spakili) kolo gsau Morantin na
sich. Sny Oblož, Zimlím, Zimot-
čichum, Dáblum, Bohu a Ange-
lům, a sobě sami, nikdež ne vřčeme.
Kam toli tedn kdo běži, sebe rčeba
gen s tebau nesa, giž Zerč. Sny n
Lucifřř, wšfecto spolu nese. Pro-
tož ta rada nedokonalá gest. Co te-
dy? Stoitú nečitedlnost na sebe
wezme, a zartvďjme se, aby chom
nie nechřřili a nedbali? ó byt mož-
né bylo! Ale idaj šyla člowěta gest
šyla kameuná? a neb řělo geho
oceltwě? di Job. (6. 12.)
A protož ta Stoiřřá vďarnost ra-
genj gest raděgi, neřřli ne chřřeni bole-
sti. A kdo se za toho stawi, je boleřřti
nedbá, stawi se do času: řďnž oprav-
dowá přigde (gatož řďřďn něřďn přř-
čářř) nezdrřř. A protož giněho
dokonalejšřřho lékařřřwi pohledati
řřuffi: řřerěř dā Bāh je nalezneme
gestliže negřřwě přřčinām toho ne-
vkogitedlněho našřřeho kolotání nřř
řřumjme: totřř, co tož gest, což nās n
přřwodně

násse Samoswognost: 51

vůvodně: Centrum násseho. mysl-
čilo y wysřfuge posawad? Sednjm
slowem mluwě, Samoswognost gť,
bidná neskastná Samoswognost/
wsseho násseho časného y věčného
nestrěsti prwni přičina gest. Ale
to pak to gest Samoswognost, dj ně-
kdo? Deformut se nemožij gme-
na Etenáti mluh, porozumjš m-
lnadně, a porozuměge za pravě dās.
Gmēnot gest nowě, ale wěc (ach ne-
skastná wěc!) hned s Swětrem sta-
rožičná / a wic neš ptjšiš māmā.

přičina y
Centrum
wysřfuge pra-
wa a gedi-
ná gest. Sa-
moswognost

Gest pak Samoswognost, fdpj
člowěk Bohem a řadem geho
swázán býti sobě: a osřřiwě, sám
swüg chce býti: sám swüg totij
Kádce, swüg Wūdce, sám swüg
Opatrownj, sám swüg Pán,
summau, sám swüg Bůžek. To
gest Záčatek wsseho zlého.

Samoswoga-
nost cot

Nebo kdo sobě to raf w mysl wezme,
a na sobě se založí, ten se gij Depen-
dench swě (tierauf od ginud, ne od

E ij.

sebe.

sebe, má každý tvor) pausti, a sám
sebau státi chce, což tvorů nemožné:
a tak přichází na zmaru.

Příklad to-
ho na Ange-
lich.

Začal tu Nestkastnau Samoswog
nost Luciffer w Nebi, když i oštki-
wě Jobě s ginsmi Angely pod Swo-
kitelě státi/sám sobě stam swůg i le-
stui, a wšše se podati w mysl so-
bě wjal. Protož jdu ihna se wystau-
pil i msta swěho, chtěge Trůn swůg
na proti Neny wššilimu postawiti,
aby aemu rowně byl: gesto mož-
né bylo / aby dwá Negwšši (i, dva
Wrchowé, neb Počátkowé bymo-
sti) býti měli. Protož on té bymo-
sti kterák sama od sebe neproměnná
gest, a i nž aako i Centrum wššelité
bymosti wuplómá, se pustim, spadl do
du, n s těmi fctiž se geho přidrželi,
W čemž se gimu oráwě přihedilo,
aako by Kacolest některá Stromu,
sama Stromem býti chtě, od sněhu
se odčesť: a na čem se držeti nema-
gie (poně modž se Centrum swěho
stř'a) dolů spadla. Nebo tu až
pod Stromem lež, a Kofene křeba
blij

násse Samo, woznost 33

blíže ne, prwe gest, wenemad; se n.
st. Centrum in é° wrcchla a nřlá-
hy Kofene žbarwla/nalje gi nej v-
swadnauti.

Ma tož opowáštwosti přiklad. D. přičad no
blongim námodem Glon et n. Rá
gi nastaupil, že wchrdna epaticum
W. Jim, a geto osebe přičj. sam osebe
pečowati začal, a sebě wčech swě rfi
owraniti wminul, aby r: rew h rči.
kěn brl Bohu, wěda deb nřl.

Ehož negen myslí a wůli wěšádal,
ale w skutkem se rofu nřl / směl. a ro
wěd Woli zrušiw, a tak i me t sebě
wřetnu / hč wřetnauti. Ale co so
bětim do- edl? Gerimě že wřetnu
se, jakož W. eha, wěd nřl bři ne
chřel. tak y w oru, mery nim; m-
tém; řád nřl státi málo s m. idalo/
h od Woha n od wřetnu / ruffi nřl,
a hned se uahřm, ro gest radn. wemo-
co ochr nn, wěššeni / bawerchm, nřl
hlědal a seznal. Defudl strach, re-
stnost. Přerwáni se, dore nřl a ne-
řonale tořetáni, beřst a smrt, nřl
ředowalo, gem nřl wřetnu / nřl.

E iij.

ho

přičad no
g rwm
člometu.

54 Počátek Kolotání
ho posléh.

Wyřkání o.
při Samo-
swognosti.

A tak tedy Samoswognost (ať
geste ginými slovy povím) gest
edyž člověk neb Angel, zapomena
je a Boha bžnost, žiwost, radu, šlu
a wsecko má, a Boží vůli wčny w-
šeho Swěta gdu, a tak n geho, on
doma sobě sám obzwláštij swau
Kancelát zaráží, sám jsebe vůli, ro-
zum, radu, šlu, swětla a žiwot, brá-
ti chrěae.

Samoswog-
nost částky
dwě: přis-
tíné sebe mi
řománj, a
přisluše so-
bě přisluše
wánj.

A Swau pat (chcemeli to částecně
gi pro plnějši wrozumení rozebra-
ti) dwě částky Samoswognosti.
Stawenij samého sebe a Počátek
a za Cpl; to gest, chiti pro sebe, a
sebau, bžci: gesto onono Tworu ne
náležité, toto nomofné. Wáh sám
gest ten/pro něhož wsecko bžci, (ro-
už k sláwě geho smětowati) má,
a giný také státi musí. Widěti
jme jagisté w Kole, je Centrum sa-
mo osobě gest, a wsecko w spolu:
Dřívleť aeho toliť wůkol gda/o-
derwad sám do sebe wchází. Což
znamená, je Wáh sám od sebe a pro
sebe

nasse samoswognoſt 55

sebe geſt. Ale Paprſtet ſádný to
ho nemá, než táhne ſe přímoo od Cen-
trum k Okolkú, a od Okolkú zase
ſtrže ſamého ſebe k Centrumſe obra-
cý: Což znamená, že Twor každý z
Boha počátek a trwápliwost býte,
a zase přet Bohu ſe nawracet má,
milowáním totíž a wděčností: co
geſt cpliti k ſtáwě Boží. Ale Sa-
moswognoſt působí, aby člawěk ſa-
mého ſebe ja Ctl ſobě ſtawil, to geſt,
ſamého ſebe milowal/ ſamému ſo-
bě přál, o ſamého ſebe ſe ſteral: A
tájm, aby také ſebe ſám Počátkem
lobě dělál, to geſt, v ſebe ſám rozu-
mu a radý hledal/ a wlaſtnýho při-
wſsem zdání následowal. Což
nic není gíného/ než gaſo tdyby Pa-
prſtet i ſebe oblauk neb Kolo wděla-
ti chcel. Nebo co tím působí, ge-
dluě že ſe newyhnute dluě z gedné
ſtrany z Centrum, z druhé ſtrany z
Okolkú, wyſmetne/ a tak gíſtorně
i Kola wywabne?

A To geſt ta neſtaſtná (arch ne-
ſtaſtná) Samoswognoſt, tierá
E iij. gaſ

Wánowě
Samoswog-
noſti.

gat nás w Adamowi zanetla/ tat
do ducs wšeho nášeho s Bohem,
Angely, lidmi, ne do rozumín; a w
šeho taté doma w myšli kolotání a
trápení, přičina gest. Nebo po-
tém ady každý z nás sám tobě gest
Bůžkem, t: sebe sám nad příliž mi-
luje, a nad příliž na zdání svého
srdce se zatládá, ade odruď;

Lauren-
cius nas
Bohem

Předně, Laurenj nás s Bohem
Běsto, voně wadl on gest Etwot-
tel náš. (t: bytnost bytnosti naší/
w něm; my žijí sme. hřebáme se, v
w bytu trváme, a tat nám blížší gest
než my sami sebe) mělibychom w
něm vsta věčně vobřizem byti: W
pak na něj radem, za ržden, za rof,
forma gednan opravdově w zpome-
nauti fco máme, sami sebau wždu-
ky z městkuanj glauce. Voně
wadl jest dobrodince náš (od něhož
nám život, duchání, a wšeccko ply-
ne.) mělibychom ho nademšeccko
mřowati a bez přestání chwaliti:
Má rat coloti dobrého máme / in-
prácy, své rozlaffnosti, swém přá-
telám

násse Samoswognost. 57

telum a Jedrownjstun, a neb nayo sledy slerému křesťi, a řipřigeme / a sobě samým w tom labodime.

Poněwadž gest Pán náš, mocnost wšlech mocnosti (křesťi Nebe, Země, Větro, w hřsti drží, a bez geho vůle žádná tvor, ani se hnauti nemůž, a křesťi náš w ofamženi spr-
ši smásti a neb do věkla wraždyt láže) mēlibychem se ho báti, a to samého báti, giného ničeho nedbati.

Samoswognost pak od Boha náš odtrhli, nato přivedla, že se leda Sarana, leda člověka, leda žijal, leda chřestu, neb šustu bogime, na Boha, gakobn ho nikdy nebýlo, ani nemypomenauč.

Poněwadž gest Dtec náš a dobrota wšlech dobroz, mēlibychem w čas gatkcholi starosti a šfresušků, přistrachů a nebezpečností na něj wesele vmitati pěti stau, a gemu se Duse n Zěla, a w šho, doměti. Ale tdo to d'la?

Sám tu ovč každý sobě gest Bůž tem, sám se šfresuac, trandj, cest hle-
dá: Pakli se křyhnůž nebezpeč-
stnůž

58 Počátek Kolotání

světí nastává z nich nešťastného
 světa raději se života neb štěstí svě-
 ho, dle vůle, kamennu, hmotu svě-
 tí: ba často k Dáblu raději o radu
 běží, nežby na Boha spomenul.
 Poněmády on gest světo světošti
 a pravda všech pravd, co toli máu
 vj, věsti bychom pevně měli, by
 pak rozum, y všech pět smyslů na-
 odper volalo: My pak na svém
 Rozumu a Smyslu všech stavi-
 me, Bohu se nám věsti chce potud
 pokud pěstiti makti můžeme.
 Naposledy, poněmády Bůh gt Man-
 drý, prozkoušedlný, dobrý, mělibych
 ge^o cele se odemýdati, a vůli svou
 na vůli jeho tak cele zavěšovat/
 aby co on chce to se s námi dalo/ a
 byloby dobře. Ale kde kdo takový?
 každý sobě rozumem svým sám vy-
 bírá, jak co chce mjet, a nevděli mu
 to tak, hnevá se, zvaný, repce, vyřky
 hrje: ó Nesmyslnosti! ó Blážno-
 stmi hlouposti lidští! ó zlořeče-
 ná Samosvognosti, kteráž lidi i E-
 sum gegich pod jámyslem opatno
 at

násse Samoswognost 59

sti wen f job. wabys. a w takowá ne
stonala kolotani wmodis!

Samoswognost také nás s Ange ² s Angels.

ly rha: krejsi kromu he aby spolu
s námi společnému Swotiteli slau
žili, a přitom nás jako mdlegssich
stetili, a tde potřebi přisluhowali/
stwokeni glau. A wssat poněwadž
my od Boha f sobě se vchylugeme,
oni pat dnem noch na twát Pána
swého rakiti musegi, nemohau při-
tomni býti, a towarýssiti se než křem
krejsi spolu s nimi to čini. A tak
my pro swau Swognost od nich o-
paussisniy w nenáwist rojati, n když
Báh porauci, biti bhwáme.

3
Křez Studnice plynau wssecta ná. <sup>Nedorozu-
mení, a tá-
hanice rojst
ně sludni,</sup>
se mezy námi samými nedorozumě-
ni. Nebo když každý Sobem gž,
totiž sebe gen miluge a sobě ptege/
n neseřti žádný žádného, každý gen
sebe sám. Takž společná lásta a
gednoho f druhému čitedlnost, wssec
ta ruchne a mizb. Máli kdo co/
má pro sebe: gini jáwisti neb nau-
is a nedostatkem, chřadnau. Sde
li neb

li nebezpečnost, vzhleda ta, on svě-
 ho, ginh vlni neb vrazni, o to po-
 tog; Kdo běží běží: Kde leží leží.
 Da co dim je necháváni gedni drti
 hých gni gat kdo mň? Nikoli: ný-
 brž vodrážeti gedni druhé. Mluvi/
 laupi, drau, i žiragi, pro smůg zist:
 plus toho Svět. Hyne také
 spravedlnost společná: Poněwadž
 Smognost vřsobi aby každý sobě a
 svém na kládal, a vřdnyech na svall
 stranu vřrážel, buď je gest suda ne-
 bo lich. Summan. Smornost spo-
 lečnanu vřhá Sam. swognost: Pro-
 to je wřsokomyslné čini lidi. Pa-
 nugeli kdo nad ginhmi, neb předná
 řiti něgakau drži, hned at Bůžkem:
 Wáffen a chur san rádcomě gehoř
 sic volo, sic jubeo. Stat pro ratio-
 ne voluntas. Tak tře poddán
 gest, potud se wřdi, a musí, poddán
 gest: Proto je se sobě každý také ně-
 co bñi dá. Běti kdo ginh, ste-
 wám svém, gako Bůžim wřm chet
 cuto s epa: Postančagi-
 eš na prou tomu, co a potud se zřá-
 co a potud

násse Samoswognost 61

to a porud wěty: proto je se každy
sám také mozet mjeti dominjra.
Takž sme wšickni po wšech krawich
gedni druhym rohan, ssilhawě na se
hledjme, pusty za sebau zmiráme; ga
my, pěsti, meče, na sebe brausyme, a
proti sobě schápáme; hūt než litě
Esclmy s sebau zachášme: gaž y
nynějsi strassliwá Swěta chumelt-
ce wšazuge. Nebo wšeho toho ge-
diná Samoswognost gest přčina/
je někdo sám Panowari, giny jase
smogi sami bři, a pod nohami ne-
ležeti, chřgi: summau, je každy t so
bě táhne, a co wgal pustiti nechce.

Naposledy, wšecká domáč my-
sti kormauceni, co foli gich tdn ja-
tausime (getoť tdn bez nich sme?) ge-
diná Samoswognost nám pšobí.

Nebo poněwadž lebe na demšcko Domach ro-
milugeme, chřlibnch abn nā nřdn tiňi Mřst
ch wšecko plně šlo, iřē nās nic nemē a trāp-
pořāwalo, dobrē ničeho se ne nedo
řāwalo: Což w Swětě bři nemāž.
Wade kolotānj ja kolotānjm, trāpenj
ja trāpenjm. A to předně, wghledā
wānj

3

4

nt

wáním wěch žádostiwých, a w nich
 sobě wybiráním: Poté, wyhledám do
 nim kním cest, pro dosazeti gich. Za
 tím nedatili se jim ty cesty, (gaf; na
 wětšim díle býwá) wyhledámáním
 gích, a neb pracným a testliwým
 ty těch opravowáním: Nadto, ne
 ddatili se přede nic, pykáním a li
 towáním wynaložené práce, a han
 bau tkebas: Naposledy, dosáhneš
 toho což žádal, nebespečným a
 křakowným toho vžitwáním.
 Nebo byt kdo n dostel počem dych
 til, Bohatstwi, Změni, sláwy, roz
 kosse, čeho než břemene dostel? Která
 mu weliké sebau zaneprázdnění či
 ni, poloze, snu, idrawi, n swědomi do
 brého, w glmagie. Wslečka prawím
 ta trápení, wěch toho Swěta poré
 šené přinášegí těm, kdož Swogno
 stí opogeni gsauce, po nich gdu.
 Ale co pak dím že působí wěch od
 porné, s nimiž se ti tiž lidé potkawa
 gi? Kdýž nestrěsti obklíkuge? Kdýž ne
 bezpečestwi stáru, eti, hrdla, stihá?
 Kdýž je člowěku obrud neb odat
 mud

našse Samoswognost 65
 nud zakohy a léčty strogi? tónj se to
 ho zniknauti newi gat? Batsch eu
 strachů, hrůz a letání? gaté w my-
 sli swirání a nepokogeni? gatého na
 wissecký strann se wrtěnj, cest a ste-
 jet, děr a mezer, gryffů a sfortelů, hle-
 dání a lapání? Těsno mnohému/
 ne gen w tůži ale y w Swěře bhwá,
 tónj sobě gat wprostanniti a bezpe-
 čnosti způsobiti newi: gedno my-
 šlenj druhým se přihá a bige/a me
 in rim leda šust, leda chřest, letání
 a bájeť mnozi. Wsbnj takow li-
 bě! A tdo takow neni tdo foli Sa-
 moswognosti swázán? Ale powaž-
 me co dále statowmi bhwá.

Kap: VI Že prostředek a
 Wrech spletků našsich gest Gi-
 nudost (to aest, giundy než w Cen-
 trum pomocy hledání) konec pak.
 Stracem wseho a zausťání.

R do na wodách se plawě, ne-
 opatrnosti něgatau slodi w-
 S ij. padne

64 Wych spletku nassich
padne, a w nebezpečnosti zatopeni
se, postaveného se mudi, chytá se če-
ho dopadnutí mŕ, by sláma byla,
by tráva, by píseň, by cokoli, an se ro-
slecko trhá, roslecko vhybá, roslecko s
ním tone: tak se nebudeš z lodí, aniž
wypadl, retován, nelze než vronau-
ti. Tak se nám děje, když nás Sa-
mostvognost i Centrum bezpečnosti
(aenŕ gest Bůh) wtvábi, a do tako-
wých motanin, gatŕ gŕ vŕázá, vwe-
de, se nenalézající mŕ tdrŕeni sebe
a wŕech stŕech sami w sobě dostateč-
nosti, radu a mochn, lectams ginam
o radu a pomoc se obrachme, wŕkol
sebe hmaragice, a gednat toho ged-
nat onoho se chpragice: an se oby-
čegně s námi roslecko trhá, a boŕí.

Al gat na: proto se žádný tvor sám sobě, nerch
posledy na: li ginému, dostatečný není. W př
mŕjnu azau chŕagme naposledy na počínání o
stánŕ př: rosem roslidy, a tak na zausŕání.
modi.

Al eut se troge zle, gedno dru-
hŕm stŕhá: Al Wtedně, pracně sta-
roslivě, a bolestně, proŕkedŕŕ tŕacho-
wání sebe wphledávání. Al Dru-

he, bla-

Ginudost gest.

hč, bláznivě a powěrně, gešli že ge
widime, wně dauffáni, tal že se leda
dčewu, leda kamenu, leda dšte, leda
člowětu, leda šatanu, swěti člowět.

¶ Pašli prostředku nagši nemůž,
a neb že mu chybí, a nišdež nic vo-
mocy nechce a nemůž, repru se leka,
dělš, třese, a z netrpělivosti a zauffal
štol buš sobě sám žtvor odgimá,
neb se w rauhání proti Bohu dáwá,
a tak sobě sám k zarraceni pomáhá.
Toť gest ta bezedna hlubina, to po-
slednj wir motanin lidšťach, kterč
possecky nás naposledy sehleuge, nad
kterými se nelmilowává a newy-
chvacuge Bůh.

¶ Příklady toho některé wime.

Prwnj Člowěk Adam gal se
rychle z Centrum wydal, hned
nepožog w srdcy swěm znamenat: a
radn tomu v sebe newěda, začal gi
třom sebe hledati. A tu giš; Samo
swoznosti do Ginudosti wessel, po-
niž se mizerně sem tam motal a ja-
plerat, čím dal tím wic. Wida ja-
gisté an had, prwnj geho Kádce,
Tij. Kterj

Příklad to-
ho prwnj na
Adamowi
w Kagi.

66 Wsch spletki nášich

Který ho wio wwecl. se pítat: a E
 wa, drachý Xádec, chromená stala,
 sama sobě co počim newěduc: W chý
 tít se nebechý listi sfikoněho, že se mu
 čisté šrotě idalo, přihodně k rtkry
 ti nahoty: ale to nic nepřesřelo. W
 bžet, w počit do haustř, a zale k co
 newblaub mohl, myslé že se dobíe
 střyl: ale nepomohlo ani to, wnta-
 žen edtud, a postavil se s hanbau
 w očich Božich: kdež opět se nepřiv-
 te lži na radu vřekl, ne wlastim přiči-
 nu swěho střmání won idage. Za
 obrana tduj mu tlesla, dwtíl se gi-
 ně, rauhánj tonj, scitage hřicha tré-
 ho wianu na Boha, proč mu Zenu
 dal. Ale ant to nepomohlo, Dřel
 mu čten, kterýmž k bidě a smrti od-
 sauzen, a Xáge wrhnán: Anž n-
 kdo ze wšech k-erů pomocr, neb po-
 raditi, neb potěšiti mohl. Od tudy-
 by aistě bylo šlo zausfání a zohnu-
 ti, kdyby Bůh byl ruky neod-
 dal, a za slibenim milosti k sobě zase nepřit-
 rhl.

2
 Na San-
 kenti.

Saul Izacký Král, spu-
 stiv

Ginudost gest. 67

šim se bame Běh, tračel ve rodach
 srdce svého. V tohnuval se Běh,
 a vložil gea i Královského Dřív u
 vsaditi. Cemuž Soul srozměm,
 aby se zale vtriditi mohl, vseliga-
 f ch cest vžíval. V Darida (ge-
 bož se Běh na gecho místo sroží
 roiděl), vohladii bledáním; y těch
 křesť mu pšali mordováním; y
 s vládem služebníků a poddaných
 svých, aby ho lítost a ne opauštie
 li vrosením; V tčarodegnicím na
 vesledn se vřítáním; ale vše nadar-
 mo, na zausf. nš a bjdne zahynuti
 priedee vřisfel.

Achab opustě Boha Dicu
 svých, při chnul se Bohu svých;
 vř. čel gemu Běh zřazen před vo-
 věd l. On bránil se zať mohl, y
 Prorokům (křesť za buřiče proti so-
 bě držel) vřibením, y Confederac
 s okolními Králi sroaením, y vřašt
 svých solením, y vřismaurněm to-
 f vřtáním. Ale nepomohlo nic,
 zahynuť přecce bitně.

Jeruzalemskej za času Sede-
 Suij. chryse

Na Achab
 towa

Na Jeru-
 salemskej

68 Wřch spletli nassich
chyasse Krále, rozuměje že
rozumněwaného a meclu strogičho
proti sobě Boha magi, dali se w wy
hledávání předwůněch cest, aby se
přicházegichm pomstám wyhnauti
mohli: Zperwřowali sobě město,
muřtrowali lid, posylali k Králům
(zvolášť Egyptskému a Maurenin
skému) o pomoc; zrakowali s Kal-
degstřmi o pokog. Wysylali mezi
jim sem tam Špehěte: zřídili so-
bě Šnězděte, kteříž by co přigiti má-
ognámowali, přišo y kauzedlnišů vř
magice. Zachystali se y Koňmi do
brhmi, přisiloliby na negičšst, aby
y vřizdělili do Egypta, tamž y pokřa-
dy šwé napřed wywáželiza co wje to
ho bylo, až vřstawali s množšwim
rad: gatž gim to odřhal Wáh (Isat.
30. a 57.) Wř podobně o Kaldeg-
střch (Kap. 47. 13.) Ale wřsecko to
daremně bylo: Proto že řdnž Wáh
newomáhá, wřsteliš ráda a pomoc
ničimž gest. Řdnž on řtibá, zahy-
ne wřstání od rychlého, řplňš nic ne-
vřiwě řřly řwě, a wdacňš newřřřw-
bodi

bodí ſtvoſta mého. V ten ſdož ſe
 chápá lučiſtí, neoſtogi, čerſtvo na
 noby ne vſeče, ani ten ſdož na Koní
 ſeždi, di Vůh. (Amos. 2. 14. 15.)

Gidaš, ſtrhl ſe Pána ſvého, a na Gidaš
 ſám poſtranním ſvým i lepſſoware
 ſowar mých ſvé báci ſobě zvolow, cho-
 dil nenprw po ſwých radách, chytke
 doſti a opatrně. Potom wida, že ja
 webd, ſ giniſm o radu běhal: ale gi
 nenalezl. Nebo Pán geg opuſtil, ſpo-
 lu ſowarýſti před nim ſe rozſtrýwa-
 li, ſarnzewé ho ſfukem odboli, Sa-
 tán ſe ſmál. Takž neſtáſtný Gidaš
 niſdež radý nemida, w jauffáni ſe
 dal: a aby tím ſpiſſe i Swěta do
 propaſti wnpadl, prowazem ſobě kto-
 mu ſám pomohl. O jalosti, ó bido!
 Ale gať geſt ginal moſně, ſdo ſe
 Boha ſpuſtí? An Paprſkel w Ro-
 le ſdož ſe i Centrum ſvého myſline,
 až ſe do času mezy giniſmi paprſkly
 držeti a wiſtlati máž; Napoſledy w
 ſſak nemůž než do ſomiti ſe, a i ſola
 wnpadnauti.

Podlé toho příkladu napořád ſe
 wſſechněm

Na Gidaš
 ſowt

Na bezbo-
 ných wubow

70 Wsch spletků nassich
 wšlechněm bezbožnjšm přihážd
 ačeli se ne gednau zdá, že se gim
 w Samoswognošti gegich dosti da
 ti, winšowé a radn gegich gim gdau
 a wšlecko gim t šlešti gegich napo
 máhá: Naposledy wšak wšdn fio
 mu přichážd, a špeň fdyž i Swěta
 giti magi, že se w štrassliwém samo
 zant nalézagi: tak že tudy tam ne
 wědauc, zauffáni gest posledni ge
 gich chl, zuffnauť gim toho šad
 nšm wamysšicnšm zuffobem nelo
 je. Pšecni otom fdo chcess: Kap.
 20. Jobowu. a Kap: 24. v 23. 24.
 Njem Zalm 37. cesh, a 92 v 8. (25)
 Pobožnj častofrát dosti hluboko
 do Gindosti y mizeni wcházegi, ch
 zšmi neršitěcnšmi radami a po
 moemt, w ně dauffánim, a neb gich
 šaršim tak se zarleagi, že napešle
 dy wšlecku radu šratle, zauffáni bli
 ch bšm i gi. Ale aim nato přichá
 žeti nedowauššu Pán: Wšbrš fdyž
 aš s Baršalšwim zároš, in ae
 i prošted nřm wchwauc, a t šo
 bž do Centrum bezpečnosti nřhuc.
 Nebylš

7
 Ma pobož
 nyh wšec.

Gimudoſt geſt

71

Nebylti; Dawid neſolitrae w bráně
 gi; zahynuti, a zauffáni rěmět, tdy;
 na ſwě od Boha opuſtění nařikal?
 Nebylti; Manasieſ nad ſamým gi;
 Perlem? Nebylti y Eter na křiži nad
 gámau zarracem? Nezapleſli ſe y
 Petr welice? rě. Ale ſmilowal ſe
 nad nimi Báh, a ſmilowává y
 nad ginými wywolcými ſwými.
 Je; zahynuti, do n ho; náſ vmodi
 Swognoſti, a potom Gimudoſt ná-
 ſe, ipět náſ ſobě na bezpečno wy-
 tſhugé. Ene my ſami; ſebe ne-
 vmíme, ne; ceſtami zahynuti choditi,
 to geſt, ſami w ſobě, a meyn twory,
 ſe ſtauco. Neni; za;giſtě ani gedno
 ho tdo;by cele w Bohu a wáſt geho
 ſrdcem ſtoqe. Swognoſti a Gimu-
 doſti brániti; e vměl: wiſicni; ſine w
 tom, gedn wic w gednom, druh;
 wic w druhém ro;ki;ženi, wiſicni; ſo-
 bě nad ſluſhnoſt pſegeme, wiſicni; ſe
 nad miru o ſebe ſtaráme, wiſicni;
 nad porkebu moſtu ſwěho neb ch;
 ho poſtarcháme, wiſicni; ſobě nad
 pſi;lyſt wrom lahodime. Paſti nad
 hlawni

Proč y pak
 bo;ni; w di-
 ně; macty
 vyhagí.

72 Wrech spletkū nassich.

hlamu ničtice přigde (bez nich)
w Swětě bhu nemůže) tož nerozjme
ludy tam, staráme se, sfrefugeme se
trapíme se, a žijet sobě nebezpečn-
stwi hrůz a strachů plný činíme: na-
proštědych mezy tím sobě, buď že
ge máme neb nemáme, nic než slu-
ši zasládagice. Veden se ríši sáhm
peklade, a w nřg dauffa, ginh w přa-
tely, ginh w ibrog a hrabdu, ginh w
sprhse a gestnně, ginh w čerstwost
neh swěch, neb w koně, wozy, lodj, z.
Gesse wisseco gř otklamawatedlně.
Co pomohly Bernšstam idi, a brá-
ny, a jáworn gegich, řdnj se w nich
vjawirali? (Joz. 6.) Co Azomi El-
fati, řdnj w nich naběgi složil? (2.
Paral: (16. 12.) Co Jonášfowi
prutká lodj, řdnj se w ni na wstřan
dal? (Jon. 2.) Co Idumeastam w
soch hradowě, w nichj sobě před M-
přátely ošťati trauffali? (Abdy: v. 3.)
Co Amaznássowi ge° witezná Woy-
Ra, naněj spolěhal? (2 Paral: 25.)
Wsiickni, wsiickni, wsiickni, na
proštědch, spolěhagich sklamau
lau ob

Ginudost gest. 73

lau, od Swěta počátku: aniž to gi-
nác bñti můž. Protož y přilissnā
w wyhledávání proštědků vecli-
nost, marnost gest a bláznotstwj.
Ale gediny gest toliko, gediny pod
tim Nebem, bezvečnosti Port, na tre-
tí tdo keli treffi, tat mnoho gest, ga-
to tdyž tdo z proštěd tosteklého wse-
cto do sebe wchumláwagického wi-
ru, neb praudu, na bñch treffi. D-
temž následuge.

Rap: VII. Ze gediné gest
proti Bjdnostem našim Likař-
stwj, nawráceni se do Centrum
genj gest Bñh.

Noněwadž spatižno, že každě-
tworu w Nebi y na Zemi
bezvečnost gest, státi w Centrum, pro-
to že tu wtroženě a wesele w plnosti
swě sloazja na proti tomu zahynutj,
wzdari se z Centrum, proto že tu y
bñed geg kolotání zachwacuge, a
jim až do konce z myšl: Vzešli pa-
trně,

Příklad na
giných Two
ich, je odvo-
dinutj nena-
chazejj tel-
saje w Cen-
trum.

74 Léčářství wšech bŕŕ
 irné, ſe proti ne voſogi, trápení, ſtrá-
 chám, a nebezpečíſtvím, gíné rá-
 dy není, než nawrátiti ſe do Centrum.
 Tak Kámen i báru wňhození odpol-
 naurí ſobě nedá, leč zaſe doſu ſpatní,
 aby ſde odpočínaurí mŕl. Tak Kolo
 ſatočené, neb Wáha pohnutá, neb
 Kaule nŕgata wſurá ſaſláčá, roč-
 ei ſe neb wáſiti, neb ſolſari, nepŕeſtá-
 ne, doſudí narownau wáhu nepŕigde-
 t. oſolo Centrum ſe neſrowná. Tak
 Kŕba doſtaneſi ſe i wody, by ty ſi
 do tŕí, do hebŕŕſí, do ſatobŕ-
 ſu dáwal, a neb ſe ſni gal chŕl ſr-
 ſné pŕſtorá a mŕſtorá, ſŕepat a
 trápiti ſe nepŕeſtane, aſy zahyne: pro-
 to ſe geſt wňſara i Centrum ſwŕho-
 aniſ gínat ſachowána býti mŕſ, leč
 aby čaſné tam zaſe nawrácena býla.
 Podobně lidſké Tŕlo, wſtaupíſi
 něčtŕſhm audem ſwŕhm i Tempera-
 mentum ſwŕho, nemoc a boleſti ſn-
 ſſi: aniſ trápení a ſmrti vŕiri mŕſ, ſ-
 diné leč pomoch léčŕ zaſe do Cen-
 trum w prameno bude.

Podobně

navrácej se do Centrum 75

Podobně gest s duší a myslí nassí.
 kteraž poněmady strze odskaupeň
 od Boha k sobě a tvorům. to nepo-
 tog a toloráni nestonalá w cháš
 (gafj sme spartili); bñti toho nigat
 si na wěky nemožně, leč navráce-
 nim se k Bohu. To gest což Báh str
 je Proroka di: Bláza twá i tebe
 gest o Izraeli: ale we mně gest
 pomoc twá. (Dje. 13. 9.) Item.
 Ehesli se navrástli Izraeli, le
 mně se navrae (Ser. 2. 4. 2.) Jič.
 Navráteč se k tomu, gehož strž
 se se, tak se hluboko zabředli
 (Jai. 31. 6.) A za tau pščinan di
 Prorok, je w Hospodinu ge Stá-
 la wěčná (Jai. 26. 4.) totiž Ne-
 pohynutost nepohnutá: aafj se w Zál-
 mích často nazhwa, Skalan Bez-
 pečnosti. Kdot se natu Stá-
 lu dostane, blaze mu: Tent stast-
 ně wšech praudů a wíru, bauři a m-
 chrů, milt, a na bezpečno postawil
 nobu swan.

Most par
 tid (k w Bo
 hu: Dáwot
 toho.

I
 Reli Bojse

U il.

A natol

navracení se do Centrum 77

vešel k Bohu, tu genu pomoheno.

Wt; o tom Knihu Kazatel.

David wžnáwa na mnoha mš-
stech w Zalmich, že kdykoli w vřko-
stech a trápeních svých k Bohu se
vešel, wždycky genu pomoheno by-
lo. A Historie geho vřazugi, že kdy-
koli se k samestwognosti vchýlil, a w
bůgnost něgafau wydal, a neb sobě
na proštědčích zatládal, (gako na
množství lidu. 1 Paral: 21.) po-
každé toho zlym zajił, a kdyby byl
do Centrum se wracovati nevměl,
byl by gako kdo ginh spletků těla v
dusse naděfage, a gimi se zamotage,
k Swěta sešel. Ale že se w Centru
k tě wssernohaučnosti byl vsadil, seděl
bezpečně, žádných tělesných nepřá-
tel nic se neboge. (Zalm. 27. 3. a 56)
ani Dábla a pekla (Zalm. 23. a 46.)
gafz nise vřázáno bude. Pakli se sá
w sobě gafau swau wsserečností žw-
tlal, vřawil se hned w Bohu zase.
Manasses do cěla a na konec
Boha se byl strhl; a nenwrt od Tě-
la, Swěta, Dábla, hřichů hane-
wých

G iii.

hých

78 **E**ratstros wessech by
bnych, se tam namylue tuc murtan
naposledy i Králowstwi isřčen,
Nepřátelům w ruce a do wězení tč
lěho vpadl, od swědomi wlastního
řihán a řwirán, w hrdle smrti a za-
traceni práwě giř wězel. A wřat
řduř aessč tuc Bohu wvolal, a ge-
ho milosřdenstwi se odemřdal, spo-
mořeno mu.

Podobně se Lotru na řijři stalo:
řromě ře Řllo i smrti wychwáceno
neni, neř sama Duffe. Summan
práwě gest coř Syrach řell: Po
patřte na předeřřlě wřřř, řdali řdo
řdy dowěřim se Pánu, řauby do
řleř. Proř řy napomřná Dowěř
se Hospodinu, a přiamě řě: řpraw
ceřř řwě, a dauffeg w něho.

(Syrach: 7.)

Proř ře w.
Bohu bez
pělnost na
řřřř.

Přěřina pař ře se w Bohu toľiko
řpomolěni nachářř, řato gest ředi
ná: ře Hospodin náš Centrum
gest nářře, a wřleho Swěta; Cen-
trum wřřemolěauenořři a řřřř;
Centrum

marvá cenj se do Centrum 79
Centrum Waudrosi a Kady;
Centrum Wilefrdensi a slito
wánj Centrum potěsseni a blaho
slawenstwi. Cokolj jagistě gest
twenšem Swětk, wšsecko pohnuetl
nosti a proměnuetlnosti poddáno
gest. slawj se, boři, roste, ich kř, syli,
moli, nastává, padá. Tat se nic
wšsecku tworowě neglau, nejdjwad
lo nestálosti, vlceni, macteni, bečení,
láčení, na wšse stranu. Ale kogi
d prosted toho wšsecho nepohnuetyl
nosti Centrum, wlečlaweně Wáh;
kterěj sám se ne mēně, wšsecku ty
wšsecku wěcku proměny widi, kidi, a
sebau saměm idrjuge. Protož tdo
se oněch drzi/sroslu s nimi se plete/
mate, boři, káč, hyne: tdo tohoto.
skoaj nepohnuetyl na n kř.

Wakli se komu jda, je předece wš
Swětkich widi, což se genuu hoditi
mā, h nadrož Wáh t fnekrát wšse.
Mbo, rostebili nám moey a sřln,
tdo nadněs slyněgšli? On wšseck
fo bez tworů wūie, Oni bez nē

G iij.

nia

9
Ze sam on
gest nepo-
hnuetlny

2
Ze w nřm
pinoš wšse
ho: gako

Sřln

10 **Létaištroj wšſſech bſſo**
nic. Nebo byt y negraděgi něco
chěſi, doráhnaui w gegich-mocy
nenj. Ale Bohu, chěſti, wyſkonati
geſt; ſamo geho poſtynui, jaſſſeho
Swěta vſylowání ſlogi. On dj,
a ſtane ſe: Poručj, a poſtawj ſe.
(Zalm. 33. 9.) Kdo geſt podobný
gemu? Stawjli on, kdo jbotj? bo-
tjli, kdo wyſtawj? Kuce geho odo-
laci moſné nenj.

Opactnoſti Poſtebji Opactnoſti, ſám Báh ne-
ſtonalau wſſewědaucnoſti powě-
dom geſt wſſeho co proſpěti. neb v-
ſſkodiť máže: poněwadž před ním
vſkryt neglau. A protož čeho ſád-
ně twor nemáže, on máže, člowě-
ſta: wkažděm nebezpečnſtj nečti
ſnžmi wſſobj wyſtkáhnaui. On
jagistě ſám má raqnanau maudroſt;
člowětu pat feſt; **Ap Maudroſt**
twá. báti ſe Pána. (Job: 28. 23. 28)

Milof. Poſtebugemeli čirednoſti k ſobě
w bidách, ſám toliko Báh geſt v
něhož gť ſtudnice milofdenſtj, a
hogněho ſlicowánj/ liroſti a wěno-
ſti, ſe

navracenij se do Centrum si
sti, se wsechnem fdoz ho wzmagi.

Gak se Dtec slitowawa nad
djetami sroymy, tak Hospodin
nad temi kterjz se ho bozi.

Nebo dobrj gest, a milosrdenstwi
geho trwa na wcky, coz wsielni ge-
stufowel oswedcugi, ze dobrj gest:
nabrj samo srdece nasze oswedcuje ze
dobrj gest, proto ze se (dokud koli
do konce od Dabla oslepeno neni) e
nemu takne, a na neg wzpominá.

Potrebili nám giste rady a ochra- Ochran.

ny, on gest, wnehoz se gi wziti máse.

Nebo ginam kamkoli se obratjz, s
nedostatkj se potkáz; a y to coz se
nastřeti bude, bez odpernosti a bo-
gá a přetájet, nebude: Ale Báh
y sám milosti své bohatě přege, y
před každým silhamým stem, před
každým reptawým gazkem, před
každau vkladnu rukau, mocně ja-
stává.

Nadto, co soli giny tworowé, mo-
cy, splj, vměni, rozslaffnosti, hoto
wosti také k dobrořečenj nám,
magi,

3
Ze co soli glo
ni tworowé
magi. ob nro
ho magi.

82 Léčářství wšech b
magi, to wšecho i Boha magi:
Proto že to praménové gšau i ne-
ptemáženě té neoditedlně studní-
ce Božství wšlech magich, a wšsal
ne gen nedokonalosti Zworá napr-
mání, ale y mnohau přewrácenosti
porussens. Tak že wlastně se
tuto tich máže / což Počta řek;
Tu ex ipso fonte bibitur aqua
Že (pry) se bezpečněgi woda i sa-
mé studénky, nežli i potučka, pige.
W lidi jagisté a ginsch Zworá w-
šecho gest nedokonalé: v Boha
wšecho, wie než se mysliti máže, do-
konalé. W lidi často se zdá že něco
gest, a nebude nic: v Boha nepro-
měnně wšechy gisté. W lidi se
těžce dosahuje, y to málo což tu gt:
v Boha snadně se wšickni peřla-
dové wšesrdenski oemřaji. Na
posledy, co v lidi a od lidi gest, snad-
ně se trati: co od Boha / na wš-
tr wšá.

4 Summaw stawněgši gest Báh
Je sám Báh
wšecho gest. než wšeho Swěta wšadenost a
stawá

navrácenj se do Centrum 83
sláwa; Raudjegssj než wšeho
Swěta vměnj a subyplnost; boh-
ssj než wšeho Swěta pořadowě
a zboj; mocněgssj než wšeho
swěta moc a syla; přiwětiwěgssj
než wšeho swěta přátelstw; a o-
choznost; wěrněgssj než wšeho
swěta záměw, rukogmowě, a
pečeti. Všickni skutkowě geho-
to swědči. Plnost tedn wšech pl-
nostj w Bohu gest, kdo geho má, w-
šeko má: kdo geho dobroty a o-
chrany práwě zatusš, čeho nad něj
žádati newi. Kdo se tedn Bohu od-
dá, a w tu geho plnost pohřiji, blaze
mu. Bezpečně zagišě tráči, kdo
ja Negmaudjegssim tráči: bezpeč-
ně stogi; kdo s Wšemohauchm sto-
gi: bezpečně sedj, kdo se w Centrum
nepohnuředlnosti vsadj. Gat cen-
třesnauu má, toho negmocněgssj
podpirá? gat se ztrati, toho ne-
wěrněgssj w sljnu chová? gat s
něčjm odporajm postati cen, ge-
ho

K. u. b. u. d. n. im Jan. 1729.
 nam 84te Centrum wird edelne
 br. b. f. h. o. f. n. e. n. v. e. l. a. s. t. n. e. g. i. s. t. p. e. s. s. u. n. g. e.
 mit in. N. u. t. z. a. b. r. o. g. e. f. a. z.
 f. a. g. e. Cap: VIII. 3e Centrum
 l. u. c. i. b. u. t. M. i. l. o. s. t. d. e. n. s. t. i. o. B. o. h. h. o.
 v. b. i. e. x. H. a. u. s. s. e. l. g. e. s. t. K. r. y. s. t. u. s.
 A. t. e. r. n. o. g. a. u. d. i. a.

R Bohm do
 Centrum tre
 Hiti prece
 Snadno?

Pohn do
Centrum tre
firi preč ne
madne
Atom toliko gest, vmeči do to
ho šťastného Centrum tre
firi. Gatož jagisté tdyž se vlc
nětčera v koleplete, vžončny gi sná
je gest i kola vpadnauti; nežli do
proštěd treffiri, a tu se vsaditi: tal
nám tdyž námi ročenim a mo
zaniny Světa zmizagi, snáze gest
na jauffáni vřigiti, nežli k Bohu
do toho Centrum bezpečnosti, vho
diti. Protož Pán Bůh Mdl'eb
nassi wtom napomocy chřege, dno
ge toto učinil. Bedno, že nespravi
ledný byt sám v sobě, gatož to
Centrum věčnosti, viditedlným
nám se učinil. Druhě, že nám co
stu a i působ ludy a gal kněmu v
cházeti, sám vkázał.

Gregorius vi: **W**iderung se vfinit. fdy: S

Wsseho Kryšto

85

ditelne Centrum
trum Swica

na stroho nashim relem ptiode /
geg za widitelne Centrum Nebi n
Demi wyhl. snt; aby se t němu / a
wnēm, wssecko což rozptřleno bylo /
jase zbjhati mohlo. Což sam po dwa
trár i Diebe rčmito skoroy wyhlášyl:
Tode gest ten mīg mltý Eyn,
wnēm; mi se wssecko lybj. Toho
poslaucheyte. Kterč; ragemstřs
střtegi wytládage Duch S: di /
Ze se zalybilo Dicy, aby w něm
samēm wssecka plnost přebýwa
la / a aby srže něho s sbaui smi
řil wssecko, což na nebi y na zemi
gest: X to což od cžene bylo, a
by jase srže něg přystup mělo k
Dicy. (Kol: 1. Efez. 2.) a aby on byl
(gaf; opře ptiřladně mltuy D. B.)
Whelnym Kamenem, na němž
by se wsseckni kdo k wěčnosti w
ddělani byti chřeg; / zasládali.
(2. Petr. 2. 5. 6.) Ež on ja rowi
nost ptiagam, wnstauril gako widi
telne Centrum Milosrdenstwi Bo
ho

D.

ho

26 Centrum widitečlné
 Jho, a wolal. Ga gsem Cesta
 Prawda, a Žiwot; Žadný ne při
 chážý k Dcep gedine škrze mne.
 (Jan 14. 8.) A opěť: Podie se
 mně wšicknj stěrj; pracujete a
 obyčejnj ste, a ga wam polehčejm.
 Wezměte gho mé nase, a věte se
 ode mne, Nebo Ga sem tichý, a
 pokorný srdcem: a naleznete od
 počínutj Dusem wassim (Mat:
 11. 28.) A gessit; W Swětě máte
 sšauženj, ale we mně máte po
 fog. (Jan. 16. 33.) Nebo wůle
 toho stěrj; mne poslal gest, a
 bych nic neztratil; toho což při
 chážý se mně: a kdo koli widj
 Syna, a wěrj w něho / aby neza
 hynul, ale aby měl žiwot wěčný.
 (Jan 6. 37. 39.)

Wetermj
 nalézame,

A Tu hle Syn Boží wřazuje
 dwoge toto: W co dobrého my
 w něm složeného máme: A gal
 a fudy

a řidy k tomu pronikáme.

Sazené máme to Krystu to, což
to Centrum bati má; amenowitě.

I
Studien
byneři

Přímou dependenci své, Odpo-
činu, Pokoj a bezpečnost nespo-
nalau. On iagiké k ředch Bofi-

mu (i něhož Milosrdenství vyplý-
vá na wšeliké tvorby jeho) křisť-
má: nžbrk to litostivé Bofi ředce

to sobě nesp. Protož di: Zádny
nepřicházj k Otci jediné řkrze

mne. A hned řatim: Kdo widj
mne, widj Otce: Nebo gá to Ot-

ci řsem a Otec we mně (Jan.
14. 9.) Krysta ředy naleznauce, na-

ležáme Nebeského Otce: a nalez-
nau Nebeského Otce, naležáme

Studených tu, jnšj řme wplynuli,
to blahoslaweně wěčnosti Cen-

trum: a řať řsme doma.

2
Odpocinut

A Co dále? we mně naleznete
odpočinuť duffem řwřim t: řeho

řinde to řwřitě s welikřm bez řon-
te řoloránjm řarmo řledáte, to ř

Hi.

mne

ss Centrum widitedlné

mne plně naleznete, a caužení má-
sse přestane.

2
Přeloz.

Co více? We
mně máte Pófog: totiž v mne nežít.
Angm bídám a trápením, gichí svě-
plný, vlezte: nábří y hñer-u Bo-
simu, jádná w ás wěc i nepófogí-
ti mochy nebude.

4
Děpčnost.

Co napósledy? nestrati se v mne
jádný, aby měl zahynaut: t: bezvě-
ně v mne každá odpóčítwati máš, já-
dného nepřítel se neboge na wěky.

D pře vřitečnégssichí wěch, fteré
nám tuto slubuge. Křystus! a slubuge
pravdivé: proto že en gest Praw-
da a šmoe. A došby t němu nepo-
spíchal? w něm lastawau Nebesťe
ho Dce twáť, w něm libé odpóčínu
š, w něm předrahý a newymku tñš
pófog, w něm plnau až na wěky be-
pečnost, mirti moha? Buditš na wě-
ky pochíwálen Nebesťe Dce, že tať
drahě poklady pro naši potřebu w
jedno šhrnauti chéze, gako gedného
i proštedku našeho (fteréšby řitedl-
nost t nám mirti mohl) wybrato a
Wólštwim šwým naplnim, ja ne
přewá-

Coste: Krytus

přemájenau studnich Wíloředen
řkwi swého, (a to studnich wědy
řkwi swého. Zach. 13.1) wřstawil.
tak abychem i plnořti geho brá
ti mohli wřřeknj mlořřt za mlořřt

(Jan 1. 16.) Co foli jagist
mā Krystus, pro nās mā; gals P
smo swēdci: Je on gest nāsse Mau-
droft, nāsse Poswēceni, nāsse Wy-
taupeni, nāsse Ochraua, nāsse Elē
wā, nāsse Ewoboda, nāsse Odroči-
muri, nās Pofog, nāsse Wēcha a
Weseli, nās Ziwot, nās summan
Wilecko.

Widēt toliko potrebi, gaš fē
Studenten pŕicháten, a mi drahé m
dary mážeti: Proce le řidch mēdi,
an mēy tim ŕech Maudroff na
tom záleži. Nezatoaš toho pŕed-
námi Ellomnjš náš: Mŕbr, t sobě
pravau a řŕimau ceřtu šrě le řŕá-
dol. Elŕŕime co teš praví Krnkus:
Za geřt wŕle Dice mēho, aby
řaždý řdol mēdi Šona. a wēri w
nēg. nezahynut. Jič. Díce le
Hij. odemne

Do Rrre

Centrum
wagti co gis
amenswite
zawinauti
se werau
w R. w fowm
zassubm.
Zinwotem
pat w aebo
Cinosti.

90 Centrum widitedlně
odemne. Nebo sem gá Tichý a
Pokorný srdcem.

Widěti (pry) negpru Krysta musš-
me: i: ja toho geg mări, jač geg
nám wystačil Nebesč Dtec, ja
swého gedintěho Spasitele, ochran-
ce, a milostiwého Boha. A wšak
widěti ho není dosti, ale při wčastniti
se k němu a přitwinauti, nšbrž jawně
nauti do něho, aby on to nás, a my
to něm, byli; gatkž sám porěšeně mlu-
wi (Jan 14. 20.) A neb, gatkž Apo-
stol, to ež chtili na sobě co na
Krystu Běžisti. (Filip. 2. 5.) To
pak státi se musš, předně Wěrau,
abychom k němu gšauc při wtělenj,
jim lebe bžeti wčkili, čím on gest: to
ež Syny Božimi, milými Nebesč
mu Dtcy, newtlanými (pro dosti wči
něni geho) a práwo wčěného dědice
wi, tak gako on, magičými (wi; o to
Jan 1. 12. Rim 8. 17. ič) Potom
musšme se k Krystu přiwčastňowati,
následowánjm, a swota geho na se-
bránjm: což Apostol Obláčenjm
se

Wſſeho Kryſtus 91

Je w Kryſta nazýwa (Rim. 13, 14.
Gal. 3. 27. Sám pat di; Věte ſe
odemne: Nebo gá ſein Tichý a
Pokorný ſrdcem. Ale Tichoſt a
Pokoru ſwan obláčeti nám porau-
či! A to učinimeli, ſlibuge ſe nale-
neme odpočinuti Důſſem ſwým.
O gá toto ſwara rada! gá gíſtá!
gá prawdiwá! Ohledeg, ſtus, ſpru
bug člowěče laždy, poznáš a wy-
náš. Kdo ſe (pry) naučí tichým a
pokorným býti, nalezne odpočinuti.
W prawdě tak geſt. Nebo Pokora
a Tichoſt roſſecky Kryſtowý Etnoſti
obſahugi, w nichž odpočinuti a bla-
hoſlawenſtwi duſſe jáleži. Tichoſt
ja gíſtá Kryſtowa, Láſtú, Trpěliwost
ſčekedmoſt, Chudobu ge°, obſahuge.
A což Kryſtus iatiw prawí, to iagě-
ſtwi geſt, ſe wegdemeli tak w Kry-
ſta, aby chd ſe w ty ge° Etnoſti obalili
a iawinuli, odpočinuti nageďme.
Což ſe prawě geſt, Inadně niſſto dá,
kdo wěc do bře rozmáží. Nau-
čili ſe kdo pětote Kryſtowě, bude gí

Etnoſti Kry-
ſtowý. Ktes
rat odpoči-
nuti dáwag

N IV. ſtočně

92 Centrum wišiceblne
korně nju lasku, v Doha v v lidst
a nestoqe sam o slawu, mntu, pto-
nost, necha se o to ginhch maditi, sam
pěkně tisse pokoge vjmati bude.
Maucili se tdo Krysstomě chudobě,
nebuda ho penze, statek a zboži
bud je ge má neb nemá, nic trapi-
ti: wjdychy o wsscho se Pánem Bo-
hem n s lidmi, n sám s sebau, spo-
togen bude. Maucili se tdo Kry-
stomě Wtrnosti a Stednostti, bude
se méně o blích starati, méně gisti,
méně piti, méně hofeti, méně stona-
ti, drám a wesel pti fuchém kausku
chleba, a Pána Baha je wšeho
stwale. Maucili se tdo Krysstomě,
aby Bahu n lidem wsscho rě ge-
mně a w dēlaw a redlná obmšstl,
nechá wssch jassu, žalob, swárů, hnt
wř, pro wsseteni sebe n ginhch, a bu-
de wjdychy mssli dobrě. Mauplo-
dy, budeli pli som a w tom Trpěti-
most Krysstowa, nebuda ho nepo-
togiť, ani Gajt lissť, ostelt se ch-
styzani ruce, jamadili oň: v poličto
wánj, y fukně bránj, y bñemen ga-
fych

tcholi rozkladani (Mat. 5. 39 rē)
 dobrovolně snese. Gestto lidem w
 Swětě postavením nelze bez kral
 tovaní býti; protož se obyčejně o i
 život staragi, leda gakes ge tauže
 ni dráždi, pečování trápi, strach dě
 šá, hněw a nenávisť páli: a tak trá
 pení trápením, hřích hřichem se ší
 há, svědomí samo sebau je hrůze. Bo
 ži hněw se oživá, a mysl štá napo
 sledy. A to wsecko odtud gest, že
 Krystown potery a tichosti nemagi,
 a neznagi. Ale Krystus své, kre
 tiž se k němu při wčastkugi, tako
 wých trápení zprostiuge: negen kdnž
 ge potorně wsemu obwinfati wči: ale
 také že aby se nestarali, sám se o ně
 stará: aby idejší sláwn nedbali, gi
 nau gina lepší w sobě samém wlaui
 ge: aby rozkosseni těla zhrdali, slad
 kostmi Nebestžmi ge trmí, aby wse
 ho wsechněm přáli, rozkladn wěčno
 sti před nimi otwírá a rozdéluge:
 aby se ničeho nebáli, wenštem ge i
 stanná, Dáblu odhání, hřích smý
 wá, Smrti zabígi. O blahoslawe
 ni

94 do Centrum nekze
nj pokogi a bezpečnosti w Centrum
somto! A wšak gen dj, Bže se ode
mne, a naleznete zc.

Rap: IX. Že kdo do Cen-
trum Milosrdenstwj Božjho
tressiti chce, zewšech Zworů, y
sám i sebe, wygiti musy.

Do Centru
se tmiž cea-
stami w cha-
stě tcerom
wcházj: a
wšak na-
spět.

Bakými člowěk cestami i
Centrum wcházj (gmeno-
wité šrže Samoswognost a Ginu-
dost) vřázano w Rap. 5. a 6. Chce
li tedy do Centrum zase tressiti, pa-
trně gest, že tmiž cestami, ale zpět,
tráťeti musy, ažby tam od kúd se wy-
winul, zase ptissel. Gmenowité
musy negprwě odložitj přč wšelité
Ginudosti, t: gatého kóli na gatého
li spolu twory se ohlédánj, a na nich
co kóli nejmenšjho sobě zatládánj.
Potom, musy se Samoswognosti
swé také zepřiti, a wlastnj swau do-
ma Kancelát wlastnjho wytwolo-
wánj a wybjránj, do konce i gruncu
zbořit

šbokití, rozhájeti a rozmetati. *A Resigna-*
 Naposledy teprw, zosťliwě tat sobě *rio a neb*
 reflexo, a opustě tat reflexo, y sám *o demydání*
 sebe, pustiti se na hlubinu milosrden *wtěle Bohu*
 stwí Bohu, w Křistu, a tu zmizeti *co goste*
 a zerati se Wůli a Rozumu swě-
 tu: Wůli pak a prozřetelnosti Bo-
 ě tat se cele oddati a odemýdati, aby
 sním on sám činil co chce, gat chce,
 řdy chce, řudn chce, potud chce: ho-
 row gsa co kosi se Bohu s ním děla
 ti libi, se wšemu státi, bezetwsi napro-
 sto wymjnti. Tat aby w ruce Bo-
 ě člowěk byl, gat wruce člowěka
 bywá Setera, Duš, Kniha, Péro, a
 giny Nástrog: kterýž wezma člowěk
 sešá, řeže, odwirá, a zamírá; wšiwá
 summau gat a k čemu chce, a potud
 chce, a odloži řdy chce, a tam chce;
 a neb prodá, neb daruge, neb jahodí,
 dle libosti neb potřeby: on gemu nic
 ta wěc newyměťuge, ale kemssemu
 stogi. Pakli se twrdě jdá té mr-
 twě wěcy člowěka přitownati,
 řdy tat at se člowěk Bohu oddá,
 aby ho Bůh tím i působem gat on
 rufy

Ruky své vjívá, vjívá: gme-
notitě, gatě ruka a gini audo-
wé nassí t wáti Dusse a roztazu gegi
mu se hčbi, bez gatého kóli wlastni-
ho sobě wybiráni, wyměřowáni, ro-
pakowáni, spečowáni, neb zase po-
chlaubáni se rim což dělaji. Něs
na prosto dusse dělá wsecko, audo-
wé toliko gegi wěrní nástrogomé a
šlusebních gšan, wsecko co ona chce
a gat chce, dokud gich stáwá, ko-
nagich.

To slowe Resignatio: Oddáni a
odewzdáni wále své Bohu. Kř-
tadi Kristus, to Centrum Mílo-
stedenstwi Božího, křtí prawi:
Chcešli dołonatěm bŕti, prodeg
wsecko, a pod zámnu: (Mat:
19. 21.) A opě: Chceli křo za-
mnu přigŕti, zapřij sám sebe, a
následŕg mne. (Mat: 16. 24.)
To gest což di, Nebesŕh Dŕec:
Synu můg deg mi srdce své
(Mtško: 23 24. A opě Duch S:
Ješ se Hospodinu, a dá tobě
žadošŕ

leč Otkolež opusti 97

žádosti srdce twého, Bwal na
Hospodina cestu swau; a skož w
něm naděgi. On wšsecko zprawi.
(Zalm 37. 4.) To gest, kčemuž Bůh
oněch radami swými se trápících
Israelských napomíná: Obrátí-
teli se ke mně, a wposkociteli se,
(t. hledáním ginde pomocy) za-
chowáni budete. W utišení
a w Naděgi bude spka wásse/
(Zal: 30. 7. 15.) To gest, což strze
Beremístle gim osvědčuje: Po-
něwadž se tak taulá lid tento
(t. radu a pomocy ginde hledající)
a nezdržugi noh swých, nemá w
nich lybosti Hospodin, zahynau.
(Jer: 14. 10.) To gest, což welchj
Syrach; Ze důvěření se Bohu/
a geho Milosrdenstwj se odemzdání
lepší gest než wšsecko, buď wlastního
srdce, buď wšseho Směta radu a vo-
mocy. (Syrach 2.) A Da-
uid podobně w Zalmu 118. a gi-
ných. To gest, pročej Kristus

J.

Mar=

Martino bĕhání a starostlivé pečování třese, Morgano pak kněhám svým se vsazení libuje. (Luk. 10.) To gest pročej Jeremiáš lidi na Hospodina i volěhagich bláhe slawi, dauffagicem pak w člowěka i lořci. (Jer: 7. 5.) To gest což opěť Syrach schwatuje, že wŕborná wěc gest dauffati w samého Hospodina, ale mrtwé (pry) srdce mrtwé se wěcy drží. (18. 32.) Hle, sám Hospodin žiwá pomoc gest, gine wŕŕechy wěcy bez Boha mrtwé gŕau! Protož komuž Báh ten rozum dá (Neboť to w pravdĕ Boží dar gŕ) aby wŕŕechy ſwotěných wěcy negiſtoru a marnost znamenat, řech tato wá tato na konec bĕti má Resoluch: Puſtme se na Ruce Boží / a ne na ruce lidſké. Nebo gaſoſ Welebnost, taſ y Milosrdenſi geho we-

příkladowé
Swatých
Bohu se reſi
gungicich.

litě gest. (Evr: 2. 21.)

Taſ učinil Dawid, že ſdŕŕ pŕed ſebau neſewěčenſtŕwí žiwota widĕl řekł; Teď ſem nech mi učinj Hospodin co ſe dobrého gemu widĕj

leč Okolek opusti. 99

(2 Kral: 15.26. a w Žalmu 63. 4.

Lepši gest Milosrdenskiw tve Dawid.

Hospodine neži život: i. nic ne-

obám žiwli či mrtev bři mám/gen

lby: tve milosrdenskiw semnau gt.

Tak Job, lby w bídách swých řek;

A což mám trhati Maso své

duhy swými? A duši swau klá

sti w ruku swau? (i. trápiť se rada

mi swými) Raděs před ním saud

cem swým foriti se budu: a by

mne y zabil, dauffati w něj bu-

du: Nebo on gest spasení mé

(Job. 13.14.15. a 9.15.) Joab bog

8 Neptárely začiti mace, na wůli

Boží se oddal, tak t Abizai Bratru

swému mluwě: Poslři se bratře,

a budmež vdatni bogugice ja lid

náš, a ja Město Boha nasseho:

Hospdin pak nech ať učiní co se

dobře libí genu: (2 Kral: 10.12.)

Tak se Bohu oddávali, Noe, Ab.

raham, Josef, Megiš, Jezaffet,

Danyel a jiní Swat. Proroci, A.

I i.

posstolé

Job.

Joab

Simi Swa
11.

poslitolé, Mučedlnsch, kteříž gednali
sobě to vmysl wjawiše za Bohem
gilt, sli vdatně, sřze slávu y poha
něni, sřze zlaui y dobrui potvřst, ga
to Služebnisch B. we mnohé trpěli
mosti, w vřstěních, wnedostatech,
vřstech, ranách, žaláti, nepoko
gich, vracech. ič. w Mocí Boží, sř
ze oděni spravedlnosti, na pravo y
na lewo. (2 Kor: 6.4 ič. a Žid. 11.)

Pavel.

celá.) Tak Pavel hotov byl ke wse
stěmu Božímu náwřstě, žito byti
y vmřsti: (Žilip: 1. 20.) porěšeni y
gámuřet, Vlác y rádosť, wženi y ga
faukoli Smrti, k wůli milému swě
mu Pánu, podniknauti, (Skut: 20

Křstus.

24. a 21.13.) Tak Křstus sám wů
le swé se tatě, nám na vřklad, odče
il, řdyž kěl; Přissel sem ne a
bych swau wůli činiť, ale toho kte
rýž mne poslal. (Jan: 6. 38. a
5. 30.) A potom wposlusi swěm;
Dítě ne gals, gá chey, ale gals ty
dices. (Mat: 26. 39.) Ne má wů
le, ale twá staň se. (Lut. 22. 42.)

➤ To gest

To gest težko di nedo. **Žesto** Designacj
wec teſta o
njš sčelem
a prvj bog
bjei muſj
 arch, Želu a Krowi. Protog, **Je tež**
 to pričajš, Krystus teſt; Cheeli
 tdo jamnau ptižit, zapri ſa ſebe,
 totj žepi ſe rožumau ſwemu, a wā
 li ſwē, a deg ſe mnē cele, Gikē t če-
 mu ſe člowēt moč optiri muſj,
 to muſj naſlylnēho nēco bjei: ſyc
 t čemu by bylo opirati ſe? Ach frau-
 ti ſe to Želu a Krowi, tdnj rožumau
 odložiti, to gest, tomu co oči widj, a
 ruce drj, newēkiti, načj paſ ginē-
 ho, čehož ničdež newidēti ſpauſtē-
 ti ſe mā? Krauti ſe ne mēnē tdnj
 wile odložiti, totj, co dobre, libē,
 nadē, čurnē bjei četi a ofauſſ, to
 lawcy, a čehoſj ginēho, což nic ne-
 kji gaſē bude, a budeli co, ged li čī
 med, četari mā? Naproſto ſe tu Podobno
ſw.
 dge neginač neč gaſobn nētoho na
 mlaunau, a neb niti, aby ſe žbtehu
 neb žlodi, do hlubiny moſtē puſti,
 ſe ne vrone. Ach gaſē tomu wē
 titi! Gaſ ſe toho milēho btehu,
 neb lodi, neb čeho ſe drj, puſtiti!
 Ale wſſat tu žadnš aud na pteb ne
 J iij. chce:

Příkladowé
toho.

chce: nehy drkotagi, hlawa se točí,
oci se po nĕgafém bĕhu, neb we-
sku, ohlédagi. Jrdce se třese, ruce co
po padly pustiti nechť. Tak napro-
sto bylo Mladenci onomu, genuš
Krystus tešl, Chcešli dokonaly m
býti, prodeš wšecko a rozdeš, a
pod zammou: třerš se lešl, a třerš.
co dĕlati newĕdĕl: Naposledy pŕi
swém bĕhu jústal. Mar: 19. Bylo
tak nĕkolitrá: y Dawidowi, že se mu
bĕhu wšle swĕ pustiti nechť: toč
neginaš neš s wŕminkau Bohu na
ruce se klád: gednaš aby ho Bůh
trestal se podrołowaw, a wšal ne-
smrt; wmkŕti že gešŕe nechce. (Zal:
118.) gednaš aby ho trestal gaš chce
neytárelum gen aby ho nedáwal.
(Zal: 27. 12.) Tak bylo Pawlo-
wi třerš prosŕ aby ho Pán Sata-
nu nedáwal (2 Kor. 12. 8.)
Tak bylo Pánu samému w lidšŕm
Těle, že prosŕ: Moŕněli aby ho
pomŕnul Kalich. A wšal y Dawid
y Pawel, y Pán, naposledy se pŕed
ce na

leč Oskolek opustiť 103

ce na Boží ruce, proské. cele, plně pu
stili. (viz Salin: 63.4. a 62. 2. a
39. 10. a 73. 34. 2. Kor. 12. 9.
Mat: 26. 39. ač. A tak to bři má
ačkoli proti Duchu hotovému tē-
lo mōlé bšwá. Proč se mu po- ^{Gap ažim}
moc činiti mšš: a to rozvažowá. ^{Duchu p. otk}
nym že co se rozumu našemu zdá, a ^{Tělu, pomoc}
wůli chce, nebezpečně gest: co pař ^{činěna bři}
Wšh poraučj, sama bezpečnost. ^{ma.}
Mšš pravjím vřel se zosřliviť so
bē, a w podeřkēš a nedomētorwāni
wžj, y sám sebe člowě s rozumem
a wůli swau, y wēdlē sebe wřecto gi
ně což Bohem neni, w Nebi neb
na Zemi.

Přikladem to tlmto neyprw wřstowě podobensřwž
tlim. Když se na Wotě baute str- ^{pěně.}
hne, a wlnobitj strasslīwē zdmihā,
nemělš plawec lodj k Břehu, v
mēš pař a rozumng co neqdāl od
břehu na hlubinu žene. Proč? Proto
že stžchāno neni, aby na hlubinē lo
dj zahynula, ačkoli se na wlnāch
mezy Nebem a propastj wznāssi:
ale na mēlčināch, a okolo fragū, lo

JIV. di

104 **do Centrum nelze**

di hyman, proto je se tu o brehy, neb
 škaly, neb dno, by pak pískoně bylo,
 rozrážejí. Tak gest naprosto, (sú
 každý rozumný podobenský toto)
 kdož ledičce srdce nasseho baute na
 stane (gatschý povesskeren život do
 sti gest) hlupec k břehu rozzumu své
 ho, a ochrany lidské se přiká; mandrý
 pak a právé osvojcený srdce své na
 hlubinu Milosrdenství Božího je-
 ne, aby nassech widitedlných břehů
 se vzdálil, křikal; Pustme se na ru-
 ce Boží, A tot gest cesta k zachová-
 ní sebe, ne onano.

**Bine podo-
 bensky,**

Gdeme dále. Blázen gest kdo sta-
 ví dům svůj na písku, di Kristus:
 Proto, je kdož přigdan přimálové,
 a porodně, podeberau geg, a neb vě-
 trové obokte se, škácejí a rozmeta-
 jí. Ale kdo (pry) na skále hluboto
 základy položil, ten opatrný gest:
 Proto je ani přimálové ani větro-
 vě ne vřřodí. (Mar: 8:)

Dussem tedy kdo sám bezpečně a
 trvánlivě chce státi, Zdelem y Du-
 ši, jde p tvíčně, na něčem pevném
 a trván-

a trwánlívém, nžbrž nepohnuredl-
něm, aby založil bezpečnost swau, po-
třebi gest. To pak a neboť budeme
My sami, a neb jinj Tworowé,
a neb nadewšecky twory mocnější
Bůh.

My sami, chřestlibnychom se na sobě
založiti, musylibnychom dostatečnj
bžti w radě, opatrnosti, a mocy.

Alé wšse to gatě gest při nás? Ro-
dum náš ach přes pšiliš gest hlau-
pš a tupš, f wyrozumjwánj, buď což
by nám škoditi, buď na druhau
stranu což by prospjwati, mohlo.

Předně žagistě, my newjme a
newidjme nic, kromě co se nám
před očima děje, a w očjch mjhá:
co po stranách, po řadu, owšsem
wzdálené od nás, wšsecko před ná-
mi wšřto gest. Nžbrž y to co má-
me před očima, negistě gest nám co
se to dělá? gat se dělá? a nač wy-
gde? Proco je wšsecky wěch pře rož-
manitě své magj barwy a larwy, gi-
miš pšistjiny gsau, pro něž mž porw-
ěhne

Emle sobě
sám člowěk
i offeliwiti
a spotehant
nasebe, žlebe
wyrasiti,
májet.

I

Náramnau
nestatečnosť
rozumet na
šeho.

chně na věcy hledie, křto co a gat
 samy to sobě glau, wrozumjwáme;
 gestli že wšak řdy wrozumjwáme.
 Nebo často, pke často hned práwě
 na odpor, proti tomu gatž se wte
 zdá, (yrehdáž řdy myslime že gi
 rozumjme) bžwá, že se pod prawdu
 faleč, pod nábožnosti bežbožnost,
 pod Maudrosti bláznost wí, pod
 Práwem beiprawi, pod Dchotnosti
 lest, pod Blidnosti wraždá, pod řě
 řakstwím smrt, křge. Co tu wi
 Elowěť čeho se držet, čemu wyhy-
 bati? Mnohým wěcem jdáme se so-
 bě rozuměti, za to magšce, že sme so-
 bě Dčt prořeli, a Rozum probrau-
 řili, i Řnih a od ginud maudrosti
 nabyršse. Ale to domněni odrud
 gest, že Wádcám a Řádcám, Wř-
 řřám a Práwčám řřým, a lec ga-
 řřms Eřřarčám, wřřime, a za gřřě
 to co se nám powřřdá drřime: gestto
 to prawdě wřřečřa lidřřřá wřřěni a
 řřřřwřř (řřem Řořřřho Elowa) gen
 řřřau galowá domřřřřwřřř, a do-
 řřřřřřřř, ani řřřřřř wřřěti, ani new-
 řřřřřř

míti, ani živu bñti, ani vñtiti, ne
 vñteti; ačoli se ne ginat než gatoby
 pauhá tagemstwi byly, dugi. Po
 dobné maudrosti plné gsau Hysto-
 rie, Kelach, a gata toli wyprawo-
 wani: Proco se wñdpety a neb gsau
 pauhé liti, a neb marné klewety, a
 neb nezci slngm omly spogené ne
 gistory, a neb aspoñ potrchni tolito
 a kusé něčeho, třeba načem nezáleži,
 vñzani: Pod stara a gruni prawy
 dñgich se w swětě wñch, tomu gest
 inam, yted nim samym nahé a od
 lryt stegi wsecko. Wsdni tedy
 my lidé slepotu swau pojnawegme,
 a gi se lelegme: kteráž působi, aby
 lidé gako we tmách ššamagice, ma-
 tauce a moragice se, domnělému se
 lec fdes štěsti radowali, s prawym
 se mšgeli; domnělým nebepečens-
 twim wyhybali, do prawých wbiha-
 li: tak gati wsecken swět čini. To
 gest hle Maudrost naše!

Co pak opatrnosti gata? Taková
 romně. Nebo bychom n rozu-
 mli nědy něčemu, t wyhybání
 w šat

2
 Ráramau
 nassí wíast
 nj nedbání
 wostj.

wšak ošklům pře roznatili a leniti
 sme: wic spíme, než bojme: wic dří-
 míme, než hledíme. Mluwij ně-
 kdý o nebezpečnosti Báh v lidé, wí-
 me že někdy sami před očima státi, a
 neb se přiblížowati, wšak se předce
 trošugée, často sami čím newědauč.
 Bud gať bud, wždyť něgať bu-
 de, čím nás loží a vspáwá neprošfe-
 rednost náše. Často y přehnání
 gsauce a sotrwa z nebezpečnosti w-
 ležse, zase w ně za leda přičinau leže-
 me, nad ta howada neopatrněgší
 gsauce, z nichž některé wważnelt fde
 w Mostku neb ginde, ani se kým
 po druhé tam wehnati nedá.

3
 Nárannau
 Wdlobau a
 hřt nestateč
 nosti.

A bpehom pak y rádi chřeťi zlé-
 mu wphybati, a dobře sebe opa-
 trowati: gať sme k to' způsobj?
 gať k tomu w nás sřla a dostateč-
 nost? Předně jagistě, tat mnoho-
 gest w swěťe zřech nástrah, že k vby-
 bání se a wřakowání nestači by fdo
 sto ořh, sto rukh, a sto nohů byl.
 Wyhybage zgedně strany ořřipn-
 o šřipn

o šivn, i druhé strany lečichm nej-
 wš: hledě co leti i hůry, newš co
 te pořá i daly: ošračugeš před se-
 bau gámu, a co po řadu neb po stra-
 ně za kámen neb špalet se walt, ne-
 inamenáš: vyháš se trupobiti, an
 pod tebau pomodeš zemi podmiská.
 Čemu se tu přibrání? Zatím, by
 pak gedná toliko nebezpečná věc by-
 la, co my proti tomu můžeme?
 Wšak my ani vlastním audy sa-
 mi newládáme, neryši ginhmi
 věcmi, abychom ge gak se nám, libi
 poricali, neb odwraceli. Kdo má
 gedněš wlas hlavy své učiniti čer-
 ně neb bílá? di Syn Wši. (Mat.
 23. 36.) Wšak kdo se má ge gednau
 hnutí neb dehnau, sám od sebe?
 (Sut: 17. 28.)

Wapossledy, bychom pak f šustně
 mu wšech šwch řízení p rozumu
 p prozřetelnosti, p moc, dosti
 měli, neglme wšak tm gisti, žu-
 šaneli to potě ošamění p i nde.
 Dnes to geš tu, tyra nas opustí

R.

Proto

4

Náramnaw:
 nass nešho
 lošs a negis
 šobau.

Proto je každá jiné světko miji to
světě, tak v rozáenost a darové na-
ši. Přeroliznět sam přihody kcerě
lidem, cokoli magi, přeč berau.

Co tedy já na podmylagich se bčech
vsadim? a tu se vbezpečim? Do-
stup to bláznovství od každého po-
božného srdce. Bog se Hospodina
(di Salomaun to Psisko: 3. 5.) a
na rozumnost swau nespoležeg,
Nebo co gest člověk? a každá geho
potřeba, y tdy sobě neymandřegi po-
čině kcerě tdy myslí je dokonává
ant forma počal: a kde přestává, tu
to pochybování gest. (Syrach: 18.
6.) proto je pauhá marnost gest ka-
dý, každá foli pervně stogich, člověk.
(Zalm. 39. 6) Nte tedy nemagice,
nic nevměgice, nic nerozuměgice,
nic neglauce, sami z sebe, co dělati
chceme? Předceliž nám vlastni m-
le za vůdce, a rozum za Rádce, bu-
de? Předceliž se na nich zakládati
budeme? Ne degž mi Váh mág tu
věch mých stavení, kdež bych s ni-
mi každého okamžení to negistoráči

leč Očolek o pustě. III

bhři, a zavedeni a zahynuti četati
muhl.

A protož budiž Samosvognost
a božena a rozmetána do konce: čeho
pak potřebujeme a všebe nenalézá-
me, ginde že se hledati musš, zne-
me. Ale kde pak? kde me všem Svě-
tě? Však pak každá věc sama se-
bau činiti má, a sama sebau gako y
gá, tu pádu se klonj. Svět gak žiw
nebyl než Marnost, naněž všickni
rozumni našifáwali hned od počá-
tu, že od něho štrabáni gsau: ktekž
pak ge^o se do konce oddali, do konce
s ním na zmaru těla y duše, zde y
věčně, přicházeli. Nebo Svět nic
neni než žmět. A gessrět prvé, když
větem kweš, zdárnějši byl: nyní s
šednami swými k konci pospichá-
ge, s motanějši gest mnohem a ne
motornějši, wšeccko gen w něm hr-
či, šfrči, a různio prši. A do těch gá
se motantn dári mám? Y však kdo
do praudu leze, od praudu zachwaco
wán bhřvá: a kdo pomínutedlné mē
luge, s pomínutedlným pomine.

R ij.

Je

Na Swětu
a Štěstí se
zatládati,
pauhé Ne
bezpečn
šwi.

Ze se někomu w těch moraninách
dobře dají, náhodau to gde, a na má
lo trvá. Nebo sřetstí řdyž negwíc
chřetstí, tehdyž řetstí, a láme se: a bž
wá obyčegně neschřetstí předchudčím.
Neschřetstí na protivu řdyž přigde,
negistě gest od egdeli jase, či potád
sřrati bude, až y setke: gatž na wět-
řím dle bžwá

Cyž opatr-
nost. Cžte
Omění a
mění, seřetstí-
wá maruost.

A Ketne někdo; A wdyž sau me
žy lidmí, a gá ge wim, rožumní tře-
řij poraditi; mocni, řetstí, zastati; v
přimi, řetstí čirednost mji, vmiči a
mohau. Odpowědám. Ohlédati
se na to co gíně někdo má, tomu tře-
řij sám w sobě nedostatký a trápěni
nost, co gest neč wřazugich se stin
řapani, a wniž jarážegich potrmu
řiti se, čiti? Co Metopřki do toho,
je Pawaušet má pět? Co má od-
tud šel, je wki Belenu čerstwoš, pti
řwu šlu, pti Šlonu rožumnost, pti
Koni dobrý Obřet, sám šstem
gla, widi? Nic, nic cyž wěc, nte ne
poináhá, řdo sám čeho nemá. Co gá
ředy na cyž Waudrost, Dparnost,
Omění

leč Okolek opusté 113

Bmění, Rozumnost, Krásu, Moc,
 Bohatství, Slávu, Estěti, spolé-
 hat mám? Máli kdo co, má přesebe:
 všeho Stvořa příkladové to ostřed
 čuzi, že každý sebe hledí, sebe chraží-
 ge, Jobě nahání: Vzmeli se kdy kdo
 toho, zdaž to co podstatného bývá?
 zdaž hned ne vstane? zdaž vnegro-
 tčebnějším všicknj v stvachu nene-
 chají? K tomu, Přeměcenost gest Přeměcenost
 přemělitá všudy, není se komu do lidsta ne w
středina.
 věřiti. Kdo má opatrnost, muže gi
 mne k přelstění; kdo má moc, mne
 k porácení; kdo mysl, mne k podhlidá
 ni; kdo gazet, mne k rozmlsení, vřiti.
 Děmž tak Váh di; Neplstivěastí
 gest a nepřeměcení gísi srdce člo-
 věka; Kdo vyrozumí gemu, kro-
 mē mne Hospodina? (Gr: 17. 9.) Břekawost
 A byt y toho nebýlo, nestali gsau a lidsta.
 brislawj lidé w činech swých, wic
 než měsíce: křemž gednat nám w-
 cházj, gednat zacházj; gednat wák
 plazuge, gednat rohy. Tak jau li-
 dé, w nichž přácelství a nepřácelství,
 přijeň a nenáwist, lástka a hněw, wj-

R ii.

ra a

ra a newěra: gednostegně lacyně
gsau. Co tedy sobě o tom i lidi bez-
pečně slibowati mohu? kterž neš se
naděgt aneb mi odřat bude, a neb
se změní a to neptěle obrátj, a neb
přihoda pfigiti můž tako. wá. (ga-
tchž bati se gest každou hodinu) se
wšsecko vmění, rada, pomoc, nepla-
tná bude.

Nebo a
wšsecko
wšlech lidj.

Naposlědy, prawdu mluwě, ant
sám pro sebe nemá žádný člowěk č-
ho potřebuje, nerčni aby se ginj nač
bezpečiti mēli. Nebo bychom my
se pat gedni druhým Angelé zdáli,
ntc wšsat negsme než lidé; t. hlau-
pj, bjdni, mđli, lidé: každy sám s se-
bau jako s břemenem činti má, a
žádný gat sebe sám tde negpotřebně
gi zachowati newš. Ji negwšwš
šněgšši mđlobami a bjdami ginym
sau rownj: Nžbrž čim tdo wěšši/
čim pracemi, starostmi a nebezpeč-
stwimi obšypaněgšši, čim ginčch ra-
dy a pomocy potřebněgšši gest.
A tak summau, gsme toliko prach
a popel wšsicnj.

Což te-
dy děla-

leč Obolek opustě. 119

dy dělají? Kam se o radu, potěšení,
pomoc, obraceti? Nefaulit nám li
dě a gini widitedlni tvoromě dosta
tečni; Co tedy Angelé aspeš? Od-
po: V řeči gest owssem twěšši ne-
v nás, y Maudrost, y šla, y ne ged-
ni se sam obracegi, buďť dobrým
neb zlým Angelům, ge ja wūdce, rád
te ochrānce, wolugice, wāhwagice,
kaktinagice; Ale y to daremně. Ne
bo, předně Dáblowě gsau odpowě
dnich pokoleni nasseho, na wěky nic
strany nás ne obmāššlegies, neš ja-
hubu a podrženi. Nemaudki te-
dy, nģbrž wossetili gsau, kretšř k swě
trwe žijnjemni Nepřireli sami le-
sau. Ale co pak družš Angelé? Y
ti málo pomocy mohau, proto že ro-
wě pod Wošs moch gsau, gako my.
Aniž sau dostatečni: proto že wse-
wědauch a wsemohauch negsau. A
byť y mohli, gať gest na ně se bezpeči
ti, poněwadž gich, kdy při nás gsau
neb negsau, newidime Nadro, aniž
nám kdy co od lebe šlibili. Na posle
dy, aniž Naděgi mji můžeme, aby

Uni Ange
lé nám bez
Boha nic
platni negs
san.

K IV, se w to-

se w towarňstwj nassem, sami Ne-
besti gsaue, my Zemšťi, kochali, a
neb také rádi okolo nás / čisti okolo
nečisti ch, bžwali, leč poručí Bůh.

Poslední se,
dy rada a ge
binka. na
hlubinu Mi
lo srbenswj
Božjo se vu
stii a w nj
pohřjiči.

Nevoztáwá tedy nic pod tím Ne-
bē, neš aby člověk vologe duse smē,
a vbezpečení wčē swjm, hledagich.

Sebe a wšecky ty giné twory i
oči puště, k samému gedinému

Tworey swému skrze Krysta Ge-
jisse se obrátil a s neghlubšji po-
forau řekl; Teď sem Pane Bo-
že můj, můj včiniteli, můj slito-
wnjce, vstal sem rady a potěšení
w sobě a from sebe hledage, a ni-
kdež nic from nebezpečenswj,
strachu a negistot nenalēzage. A
protož / poněwadž žádný twor po-
mocj nechce a nemůž, ay přichá-
zjm k tobě, a k twým milosr-
dnyh nohám se klada, tobě se na-
wšecku wůli twau cele odewzdá-
wám. Naložij semnau gafo stě-
mi, etc.

leč okololet opustě.

117

mi, kterjž se na ruce milosrden-
stwj twého pokládaj, pro Kry-
sta Gejssle mého wylupitele.
Hospodine Panovníče Nebe y
Země, gměnu twému buď čest, a
ne mně neb kterému koli tworů,
na Nebi neb na Zemi. Nebo ty
sám hoden sy wšehi moc a mau-
drost, a sly a čest, a sláwu, a po-
žehnanj. Nikam giž od tebe
nepůgdu na wěky. Zed npsj,
giž npsj, wkládj se w Centrum
milosrdenstwj twého a wukol se
be místo wšlech stjci a basse kla-
du Wšemohaučnost twau, před
sebe pať na stráž stawsj Wšemō-
daučnost twau; a klyče od bran
srdec swého, y wšlech smyslů
swých, ngybrž wšlechněch wnitr-
njch y žewnitřnjch mocě swých,
dobroljbezne Wůli twé odewzda-
wám; odmyleg žampfeg, čiň co
račjš.

us do Centrum nelze
ráciš. Ted' stogim, naze před
twým obhlícgem stogim, wsech
tworů, y sebe samého, odkláda-
ge, nahy se ted' tobě odewzdá-
wám, a to cele a plně bezwsech
wýmínek: děleg semnau co a gal
chceš, wč čemu chceš, wed' kam
chceš, wlož co chceš, ničemu ne
odpyrám, nic newyměřuji; Wů
le twá děg se semnau a sřze mne
dle dobré libeznosti twé: gen ne
opauštěg, na wěky wěfůw Amē.

A tak se
wsechním
tworům y sa-
mému sobě
krátí.

A Tak kdo do Centrum milosrden-
stwi treffi, toho přigme Bůh: A
nad toho gij člověka co Blahosla-
wěněgšho! Nebo kdo se tak cele
bez wýmínek Bohu oddá, a galo
w hlubinu dobrolibeznosti Boží vo-
hřijí, ten gij snadně na wsecky stra-
chy a hrůzy, nřbrž na wsecko co
wůkol sebe, nřbrž co w sobě má, nř-
brž na sebe sám, zapomena, sám w so-
bě se straci, a w Bohu toliko gest a
přebývá.

O přesta-

leč Školek o pustě. 119

O přestastná zráto, když člověk tak
wsecký Tworn y sám sebe ztratí, a-
by Boha našel! Tak zagiště kdo se
ztratí, tomu se wsecka zewnitřní báž-
liwost a fřesněkowé ztratí: Wžbrž-
ten se Dáblům y wšem tworům
i oči stratí, Bohu pak a Angelům
geho w očích, w rukau, w srdci, bude;
Bohu gfa kochání, Angelum potě-
šení, Dáblům hrůza, Tworům
wseckněm zážrat: sám w sobě o ni-
čemž, než o sladkostech Naděge t Bo-
hu, newěda.

Rap: X. O Vše potěšených
Wšitých z plného Bohu se
odemzdání plynaučých.

Rozwážillibš kdo ona Boží
słowa dobře: Požehna-
ný ten Muž kterýž dauffá
w Hospodina, a gehož Naděge
gest Hospodin: Nebo podobný
bude stromu sstípenému při wo-
dách,

120 Vžitkové z odewzdání
dách, kterýž nezví o horku, ale ze-
lená se wždycky a Dwoce nese

Resigno- (Ber: 17. 7. 8.) porozumí se Váh
roan: a Do-
hu odewzda
nj lidé.

člověka sobě odewzdaného, na de-
tsecko což w Swětě gmenováno
býti můž, za blahoslaveného mysla
stige: poněwadž takowý o jádném
wíc nesešší zwědci nemá, na pro-
ti tomu pak wseligatým porěše-
ním gedno za druhým se roz zelená
watt, zde y wěčné. A takť gest: Ne-
bo takowý Boha gíř za ochránce,
Strašce, Přitele, a Díce magice,

Předně, polog magi s Bohem/
(Kim: 5. 1.) tím gířti gsauce rošed-
chých swých, že gim Váh pro Kry-
sta milostiw gest, a gích ani wěčné
zatrátiti nemijní ani zde nic nepcho-
dlného gim ne obměštili. Od kud
nemohau než porěšené w Bohu
mysli býti, a říkati: Abba milý
Díče (Kim: 8 15)

2
Wniati Zašim každý ten kdo od Boha
gířti a moc
Swěta a ži-
vlí, w pěti přigat gest, z mocy Swěta
gest: tak se genu jádný nepřitel,
jádný

žádný Satan, žádná nešťastná pří-
hoda vstřítná, ani ho dosáhnouti ne-
mohau, proto že na vysoko vyzdví-
žen gest, a na spáse bezpečnosti sedí.
Vskazují to příkladové, jakož Egr-
twe veřejně: kteráž ačkoli gest ga-
to mdlá lodička, na vstředě moři
nebezpečně (dle lidského sandu) se
plaví, však jí až posavád žádný
pomstěvazích proti ní Kacířů a
Tyranů autokoré, ani nezatapili,
ani nepohřbíli, ani nepřetvářili, v
středě brž co na ní kdy doráží, rožrá-
lí se, a ona plyne předce: Tak
Příkladové osobní Swatých Bo-
žích, a nichž na některé pře rozličné
sturmové gdauc, stazní gich dle
wíle své nemohau. Příčina to-
gest, že Bůh to což se genu odem-
dá, zatvoreně w ruce své chová, ga-
to klénor swůg: nžbrž gako žitiedl-
nice své sobě šetří. Nesmělby to
ho mluwiti člověk kdyby Bůh ne-
mluwil, že každý pobožný gest, ga-
to Klénor Boží, a Žitiedlnice
dla geho, Ale takt pře potěšeně
L. mluwí

122 Vítkově z odevzdání
mluví věčného milování hodný
stomat náš (Agge: 2. 24. Zach:
2. 8.) Protož gal sobě člověk kléno-
tů svých bráti, a sčt svých laupati,
nerád dá: tak Hospodin dochtati se
Swatých svých. (Zalm: 105. 15.)
Zimhle to gest, že se gich ani modá
Potopy, ani oheň Sodomu, ani E-
zauchoma mraždlnost, ani Farao-
nám Meč a Moke, ani Saulovi
Spechové, ani Gezabeliny po-
hrážky, ani Nabuchodonozerova
pec, ani Darnovsch Ewá vsta, ani
Domichánů oleg rč. přes wálí
geho nie nechyt.

3
Gfau dobro
mystný wšdy
w Bohu.

¶ Odtud gde bezpečnost a do-
bromyslnost, kicrč w Bohu po-
žijwá srdce gegich, že nie kdo s ni-
mi neb proti nim gest, nedbagi-
gisti gsauce, že kdož Boha při so-
bě magi, ani Swěe, ani Pětko proti
nim ne odelá. Oni jagistě poně-
wadž w Bohu srdcem přebřwagi,
tam přebřwagi fdes jádná starost a
straš nemáje: proto že jim wšemo
haučnost

haucnost a Milosrdenstwj Boss
 před očima wjdnech skogi, ušbrš
 oni sami v proskled toho skogi. Tam
 pat ldo pfigde, tomu do toho málo,
 to se w swěť a s Swětem dělá.
 A byt v okolo něho a s ním dělal
 ldo chěl co chěl, nic se jim nemá-
 se, nic nedbá. A tim sebě toho do
 wodi každě cele Bohu oddaně člo-
 věk, se ldyž se wsečeken swěť bauli/
 on má Pokog: ldyž se wsticni gini
 staragi, ffresugi, namáhagi, stuni,
 On od počiwá: Gini se vhybugi, wř-
 lagi, stršši hledagi, On w stinnu Bo-
 žim ríše sebi: gini se lelagi, děš, stra-
 ši; On wse^e dobrého čeká: gini se
 wilelagi, lácegi, hynau, On jmůžile
 skogi, a slyš se: gini se rmanij, restni,
 pláči, On wesel plěše a zpjwá: gini
 našilagi, repec, alokeči, slnau se we
 swet, Bohu se rauhagi; On Pána
 Boha chwálí, a ja ně se modli: gini
 hladem, žiwi a nahoran swadnau a
 chřadnau, On spřosti poliwá: gini
 skogi obnašeni, odenšlad s ním ne-
 test a žalost mále; On wšel sebe
 nedobytan hrabdu, a ne přemože-

124 Vžitkové z odemzdání
ných zástupců zástupců. Blaze
přebíže takovému člověku, nad
něž nic šťastnějšího Svět nemá.
A tothle vřeclo jen na tom záleží,
vygiti srdcem i Světa, a ze vřech
ctvorů, y i samého sebe, a pohřžiti se
vhlubinu dobročinnosti Boží.

4
Bezpečně se
na morani-
ny Světa
dívá.

Čtvrtý Vitek gest, že se takový
bezpečně a s lhostejností na rozličné
spletky Světa, a při tom shony
a rvačky Dáblů, a vřudy strže
to proměňuje se Boží saudy
dívá. Svět zagiště vřdy gest
plný nepokojů a táhaní rozličných,
často se gední Dáblů s druhými
(t: bezbožní vespolet) stihají, honí
derau, perau. Bůh pak řízením
svým vřdy mezn to vřuce,
gedny strže druhé porá, někdy y la
my žitvy proti nesmyslným vřbrog
obláčege, a vřonáwage saudy své.
Co tu Bohu odemzdání člověk?
Gakoby tu nic k němu nepřináleželo
(gakož nepřináleží) tak o to po-
log má: právě gako na onen čas
Diogenes filosofof, kterýž na Rypku

se Bohu plynancy 125

Artenfem a sudu swého rozhledage,
s libosti se na starosilná janeráž,
dněni prodawagich, kupngich,
saudich se, a ginať marně samě.
stnangich lidí, dšwal, a gim smál.

Dwissef tedy řdo w Centrum srdce
Božího sedj, bezpečně se s Dawidě,
y řdny je Swěť podtrach, a hory
wadagi do profiteb Mote, dšwá:

(Zalm. 46.) proto že se na ničem gik
w Nebi ani na Zemi nezakládá,
než na Bohu samém (Zalm. 73. 25)

A negen řdny se pti ginch saudo-
wě Boží konagi, nic se neleká, ale
ani řdny samého gik dosahowati se
řdagi. Skysse nowiny žlě, ne

bogi se, di Zalm, proto že stále ge
řdce ge° w Bohu, (Zalm. 112. 7.)

A byť ge y strach obličowal, (gatož
neglan mždyctw železni) dauffagi
wšat w Hospodina (Zal. 56. 4.) W
Satana proti sobě mžděl, mžděl
wšat že on nic nemůž, leč co Bůh
dopustil: a dopustil co, že gemu y
hned pti tom, potud sahati má neb
nemá, wpměruge. (Job. 1. a 2.) tak

211.

řdny se na
ně tamy co
koti wati, ne
te kagi se.

211.

Je proti každému strachu, hned to so
 bě poréšení a poréširele magi. Co
 dbá Mojžiš je se proti němu Dá-
 ran, Abiron, Chóre. s ginhmi buřiči
 patrhugi, řdní ho před nimi Oblat
 Hospodina to státnu svém zastírá?
 (4 Moa: 16. 42) Co dbá Dawid
 je ho Saul a náhonci jeho hleda-
 gi, řdní se on v Boha střemá? (Zal
 143. Medbá ani je ho vlastni jeho
 kamenowati chrégl, synen gsa v Bo-
 hu svém (1. Král. 30. 6) Co dbá
 Eliáš, je vůkol něho oheň plávo la-
 gich, a mter podmracegich horn, a
 rozrážegich státh, řfíci, řdní on to ge-
 stínt své s Bohem sedí? (3. Král.
 19.) Co dbá Lot, je bezbožnicy So-
 domstí na něq se dobřiwagice, dwe-
 ti hledagi, řdní on v sebe Angeln, Bo-
 hi legátn máš Ben: 19.) Co dbá
 Elizeus je ho Enřstí obřlčugai, gřst
 gsa je newřdicedlných Moast nice
 po jeho straně gřst? (4. Král: 6. 15.)
 Co dbá Eydará, co ho na cestě pot-
 řati máš, je Bořlnt cestami pūgde,
 a Nebesřau Čófog mřst bude, měda.
 (1. Eydra: 8. 22. Co dbá Noe, je se po

228 **Witowě; ožerobánj**

njm krmj, miluge a chwálj. A
tak byla přična že Dawid řekl; D-
něměl sem Hospodine, proto že s
to učinil (Zalm. 39. 10.) A Tob
nadto wšě nepřátelům a Dáblu
w moc dán gsa, Boha chwálil.

To gest což Apostol praví: chlubi-
me se s sanženjm, wědauce že s san-
ženj Trpělivost působí, a trpělivost
s kussenj; kussenj pak Mladěgi, a Ma-
děget nezahabuge. Řim: 5. 3.

7
Díw se. Wo
si gessě mje
nosti a lid.
že netrpěli-
wosti.

Něbrj (sedmé) díw se takowě
Člowěk, že Bůh na něj p na gi-
ně tak málo dopaustej, že tak na
malíčko trwá w hněwě swém; a
s wečera pozdrje pláče, s gitra hne-
že se nawrach weselě prospěwowa-
ni; (Zalm. 30.) Díw se že Bůh tak
dobrě gest, že wšicknj do konce ne-
hyneme, (Pláč. 3. 22.) pro nára-
mně hřichy: pro něj zná že w žne-
ty bity sme bodněgši, než negatěho
porěšowánj. A protož ani sobě ni
čdā hrubě nestyšā, ani na Boha ni
repece, ale Boha wždycky osprawce
kuže, a sebe s ginsm winnj (Zal-

51. 6. Dan: 9. 7.) Naproti
tomu pak že gins na Bohu tak má
lo sněsti mohau, a proti němu rep-
ch, se dívej.

8
Nepadaj
škodlivě.

Šfne, bpe y flesi w ntčem, neby
wá takowých lidj pád škodlivý:
Proto že Hospodin pokládá Kufu
švan, aby těže nepadli: a pakliby
padli, aby zase wstáli mohli. Příklad
máme na Swarých mnohé,
Kterak padali a wstávali zase: pro
to že ge podpírala pravice Boží,
na niž spoléhali. A příklady má
me na bezbožných, že padali a ne
wstávali: proto že kdo pozdvihnouti
nebyl. Padl Kain, padl Saul,
padl Achab, padl Eidaš, a nestal
žádný: padli podobnými hříchy bra
tři Jozeffovi, Dawid, Manasses.
Petr. 2. a wstali zas: Proto že kdo
w Bohu šogi, byl y pokúšením ja
chwácen byl, wyvrácen wšak neby
wá. D gáť to vše weliké proti
málobě naši potěšení! Kterýž šenby
chom sami sebau, a ne Boží moc
šáli, tishčrác bychom se wyvrátili.
Což geť což potěšení Křystus tel.

130 Vžitekowé z odewzdání
je to poručení wjal od Duce swěho
aby což koli genu od Duce dano nie
nešťatil, a že genu Duce geho žád
ný newytrhne z ruky geho. (Jan.
6. 39. a 10. 28.)

9
Wmřagi
wesele.

Napokledy, vžitek tento slawný
gest, že kdej člověku tělesnému
smrti strassliwá gě, tento gi wždy
cký horowě, pokogně, radoštně četá:
a vmřiti kdekoli, kdykoli, gakkoli
smi; wěda že ge^o gat w žiwotu tak w
smrti Krystus wstě gě, (Filip: 1. 21.)
proto že žiw gsa y vmirage, Páně
gest. (Rim. 14. 7.) A že ho gat ži-
wor tak ani smrt, gat přitomně tak
ani budaučy wěcy, neodlauči od lá-
stky Boží, kteráž gest w Krystu Je-
žissi Pánu našemu. (Rim. 8. 38.)
Gedna se gim tedy wěc idá, buď ži-
wu běti, láželi Pán; buď vmřiti, ja
woláti Pán: ba nadro (což w Smrti
něsťochané) raděgi oblibugi a tau-
ži woziti z řěla, a wřigiti ku Pánu,
(1. Kor. 5. 2.) Tak že kdykoli př-
gde Smrt, žádany gest host, aniž gi
jač giněho drži, ne; ja pokogně Boh

se Bohu plynaučy 131

dá s Swětem tím se rozjehnáni,
a do věčné, pomij táužili, radosti
w kročení.

A tak tedy (gestiče dím) šťastnj a
přesšťastnj sau lidé, kterjž wymo-
tagje se z motanin y swěta, y wła-
stnjho srdce, w Tenurum Milose-
denstwj Božjho wěrau a dauffá
tjm se vsadili. Nebo sedj tu od
tudj gich žádnj wicher wyvráttiti,
žádná nástraha wywábiti, žádná po-
hrážka wystráttiti, žádná libost wy-
lauditi nemáje: Ne brjž kdež gich žád-
nj strach, žádná smrt dosáhnauti,
žádnj Satan dokročiti nemáje.
Blaze jim. 28.

Kap: XI. Gaf a čim Roz-
um Odewzdanosti brani, a gaf
se mu to smítati má.

N ořešně gsau ty wěcy nad
míru: a wšak rozum náš (do-
tud ho prawda wěcy té plně nepře-
swědčí.)

šwědčj, rád se tak y ginať proti to-
mu státi, a aby čłowěk rozumu a
wůle swé nepauštíel, radj. Ale ge-
tmu toho trpěti neskuss, nšbrž wogi-
mat ho w vjdu, a Bohu tu poslu-
šenstwí donucowati.

Mudrowánj
Rozumu.

Kdo wj gestli to tak (řiká) aby
ědo se Bohu dowěřj, tak sebau
gist byl? Odpowjdam: Kdyby ědo
ze wšech řech třetj se dowěřugi a
odewjďawagi Bohu, jahaběn bñti
měl, museloby to bñti, buď proto že
o tom newěděl Bůh, že se on genu
poručil, a naň ubezpečil; buď že ho
nechrěl přigjti w ochranu; buď že
nemohl ochrániti; a neb naposledy,
že by wšak, a o něg pěti mrti sobě se
řel. Ale to wšse mysliti bláznowě
gest. Gafjby jagisté oněm newěděl
Bůh Jákobůw, gehoť oči procházj
gj wšecku zemi? (Zacharyáš: 4. 10)
a orewřeně gsau na wšecky cesty w
nů lidstěch. (Ger: 32. 19.) A neg-
wse na to hledj, kde gest ědo rozum-
nš, a hledagich Boha (Zalm. 14. 2.)
partj pilně po řech třetj se ho bogj,
a ohrě

a očeláwagi na milosrdenstwi geho.
 (Zal. 33. 15.) Prorož Seremias di,
 Hospodin gest on, před nimž nemá
 se skrýti býti nišádna wěc (Ser. 32.
 17.) A Nahum. Dobrý gest Host o-
 din, a zná ty křetí, dauffagi w něj,
 (Nah. 1. 7.) Co tedy nechce? V
 mšak slibil, Wšweg mne w den s
 sauzeni, a wterhnu tě (Zal. 50. 15.)
 Dobrý sám nabíže; Obrátte se
 mně žetel abyste spaseni byli wše
 ch končin země. Nebo ná gsem
 Báh slyn, a není giného (Jai. 48.
 2.) A toz wolagi wšech Pisma, a
 wšechni (Pukowé geho, je dobrý gt,
 a je na wěky trwá milosrdenstwi ge-
 ho: žitoštw a dobrotw se wšech
 něm křetí, ho wšwagi (Zal. 86. 6)
 a je proto patki na ty, křetí na geho
 Wšlost očeláwagi, aby ge od smrti
 wšwobozowal, a žiwil w čas hladu.
 (Zal. 33. 19.) Prorož Chámem
 Prorož křetí; je oči Hospodinow
 wšechu zemi spastugi, aby při těch
 wšw dokazowal, křetí k němu wpti-
 gým srotem patki (2. Paral. 16.

M.

9. A

9.) A Izataš, Cy Hospodine člo-
 věka spoléhajícíchho na tě ostřiháš
 w pologi, nebo w tebe dauffá (Izai:
 26. 3.) A Synach: Je žádný nikdy
 je wsech těch kterých wštwali geg,
 pohrdnut nenj. (2. 11.) Zdali tedy ne
 můž? Zdali někdy vtrácena býwá
 ruká geho, aby spomocy nemohla.
 (Izai: 59.) Y wšak on gest mau-
 drého srdce, a sylný w moc, kterých
 co chce to činj. (Job. 9. 4.) Dn ge-
 stli je při tom sloji, kdo geg odvrá-
 tí? poněwadž duše geho čeho gen já
 dá, dowodj, a vloženj své koná (Job
 23. 3.) Proto je prawda geho přisto-
 gi genu wškol [Zal: 89. 9.] a sšla
 náramná wšdycky gest při něm, tat
 je v Dchnutim geho padagi Dněptá
 telé [Maud: 11. 20. 21.] Co tedy mē
 ni se? Přigma gednau opauští zase
 D nikoli: Nebo on Hospodin gest,
 kterých se nemění: A nim gest, je my
 neběreme Pončensj. [Mala: 3. 6.]
 a je ani newěrau nassi geho wěrnost
 wyvrácena nebýwá. (2. Tym. 2.
 13.) a je nikdy neopauští Swatých
 swých

svěch, na věky v stráži geho budau
(Zal: 37. 28.) A protož předce to
nad Nebe nad Zemi stálej slyši,
což se tolikrát to Písmich hlásá, je
blahoslaweni toličeknj křetij dau-
fagi to nřg.

Od mlauda Rozum: Proč tedy ² proč tedy bo-
obpěgně křetij se tak Bohu od- <sup>wagi Rozu-
njs</sup>
dagi, Nebožákta gsau, a žádně se
při nich od měny za cnoši newidje
Parně gest, je kdo sobě přiwěsti ne-
dms, tomu samo nic nepřileje. Od- ^{Obpověd.}
pověd nepřilejeli samo, přiwede <sup>Nebožákta
njs idagi</sup>
Bůh, toličeknj čeho jim potřeba, n-
bez gegich práce, třeba we snách [Zal
127.] Než tu gest Dmyš, je my pra-
wých darů Bůhých a odměn trážiti
newijme, k olovu mýsto zlata, k ple-
wám mýsto gádra, hledice. W praw-
dě jagistě Bůh tak gest spravedli-
wý, je sobě žádněmu darmo slaužit
nedopustij; Nřbrž edplach behatě,
je Nebesřch odměn při těch kdož
mu wprjmně slaužij, wšudy plno: kte-
rý kdožby kdo práwě slauditi wměl,
třž křetij by sobě wje špřitě Bůh.

nejsi křiklavé Světa odměny, libo
 mal. Nebo idali ten kdo na tom
 co má pěkně přestati vni, nad každé
 ho neshlého slava hloučce není? a
 proste na Bohu a slozu jeho pře-
 řádagich, nad každého hlubokého
 Dospuátera? A upělirnost Neptá-
 telu přemáhagich, nad každého krva-
 vě? rožte? Takhle Váh své vede,
 aby bez hluku, a blesku, a šecfo měl
 co potřeby; a aby přilivému ge° idr
 želivost, upělirné° ge° potoro, Spro-
 stné° jeho Vptimnost, tishelrát vst
 tečněgši než ginhm gegich gal toll
 welich pokladové, Rozkosse, pracht,
 Dpatnost, bůh. Echo se tu Bo-
 hu oddaným srdcem nedostává?

3
 A rovně se
 gím gáto gi
 ním gě wě-
 en přibaje,
 91.
 Odpověd.

Od pomysla Rozum: Rovně se
 oni gáto gini s žlými věcmi po-
 řádagi, a Vtrpnosti desiti magie
 Odpověd, A kdo praví aby nepo-
 řáwali? w Světě bez toho bři ne-
 můž: Proco je tu w kole gsmé, kdeš
 nemáš než točením a swigením ro-
 ličným wchrowati se a zmýšlati wse-
 cho co se nás drží, gmiň, idrawi,

ođ poru geho.

177

mysl, to wisse prawim nemůj neš imi
 tan se, proto je to gsau fragowě na
 si wůkol nás: alet proto Cenerum
 naše w Cenerum Božim seděti (t:
 Erdee naše w Bohu odpočívati).
 předce můj. An Kristus w Swě
 tě byw, natjěš na sebe slyšel, slo
 ženj a prosliněti trpěl a s mno
 hými negen nedostatků, ale n hroz
 nými autoků se porádal: a co mu
 to sřadilo? On předce řien mohl:
 Bů w Otce, a Otec me mně gest.
 (Jan. 14. 11.) A ne gen sám w sobě
 Pokog měl, ale n ginhim aea w sobě
 jako w studnici ukazowal, (Jan. 16.
 33.) K tomu mn o wřevemich jako
 lidé mōsljme, ja wěc žlau nědy ma
 gice to, což negožitečnē gřim lēfak
 stwim nám gest. Nebo mn na pro
 sto sobě gen co chutně, Bůh pak co
 nám idrawě, wnhirá. A protokol ne
 wsecko co se smyslu našemu žlě idá,
 žlě gest: wsecko pak co Bůh dělá,
 dobré. Sřěsti (t. erěl) mn sobě wřdy
 eř rādi libuam) Božim saudem
 neni wěc dobrá: proto je wřdyck
 W III. domně

I
 Odpověď
 W h. c. c. g. c.
 nat. w. c. c.

2
 Adobě: tat.

333 **Žnístánj Rozum**
 domněle má porěšenj, a opravdo-
 wě nebezpečensstwj. Einj sagistě
 lidi vbezpečně, bezpečnost pššně, a
 pšcha ptiwodj tu pádu: protož gť
 jako Ged, wšum sladež, řečů záhub
 nš. Wtrpně na proti wčny gšau ga-
 to Sāt a Dce, kausagich šne a ští
 pich, ale pšed štájan a šnulinau hš
 gich. Nerozumijemeli my tedy, k
 čemu dobrému nám toto neb onono
 trápenj gest, rozumj Báh; kterš
 nám (důwštugemeli se gemu) nic
 neškaz, nepřesolj, a nepřeccej, njm gť
 ští buďme.

3
Gami kasto
erat minni
brynne, 3
Centrum se
bydewagice

odporů geho 119

nám lidem!) nebezpečno jda, na tu
 hru sájet, drži se každě co má své-
 ho, pustiti, by Pán tishetrát wolal,
 nechce. Tak když my nechceme
 než sami sebe žititi, větit, chrániti,
 myssowati, wlastnj své cestj k to-
 mu magje, Wáh nás necháwá,
 abychom sprawowali. Tožt my
 gednát tu gednát tam zawadime,
 a zawedeme, gednát těch, gednát
 oněch splestů a smatků, starosti a zá-
 mucků, sobě y ginhm naděláme, je-
 newime kudy kam. A Pán Wáh
 nám pak čím winen bude? Kdyby
 Jonáš bez wnmětowání ja Božm
 rozkazem šel, ne ocel by se w Moki:
 Kdyby se Josaffat s bezbožnjkem
 Achabem w towarňštwj nepletl,
 nebyloby mu wstati a křičeti potře-
 bi: Kdyby se Petr z ginhch newyr-
 howal, wic než seč můž byti neslibo-
 wal, a bez potřeby fordu nedobý-
 wal, nebyloby mu wšsetečnosti opla-
 káwati potřeby: Kdyby Dawid ja
 hálky nechal, po cnyhch ženách oči
 nepásl, krwe lidstě sobě wice wážil,
 W IV. w mnoh-

140 **Sm'cánj Rozum**

to množiti soli své sobě se nezast-
boval, nebyloby náš Achyroffele,
Absolona, Ange's zhaubece, a ginch
pokut, potřeby. Summan, nescos-
me potorně a tisse to Centrum, než
vychylugeme se z něho k sobě a tvo-
rím: Protož nás m. otantny zachwa-
cugi, a do toho y giného zleho vvo-
zugi.

⁴
Ale nej gi
aj typj.

Ale zase tu řekne Rozum, wssal
y sami ti negwje na Boha z po-
lěhagiej nebezpečenswj trpj, nř-
brj nephustj na ně wjdycj se
walj: proto že ge wpháněgi, wěj,
o starj a gměni, ba o hrdla, ptiwra-
wngi: a qatjch muf na ně nemymj
Megj. Odpowěd: prawda gest; pro

Odpowěd

¹
K Nebi na
je nej cestau
vztau.

to že vřkau cestau a řěsnau branau
k prostrannostem wěčným nede
Pan Bůh; a to naschwál, aby tam
negatj nešli, a, křetj se pro Boha
wřseho odwaľugi, přicházeti. Ale cti
y wřěmi řěmi cestami bezvěcně před-
ce křádegi, nřbrj wěsele, dokudoli se
Centrum swěho drj. Nebo že sta-
ckj odgi

²
Religno-
wanám wř-
to to mřlo.

negen žtvoja, ale y smrti své v štetě
po sobě zanechal? a kterých s Epitře
tem filozoffem říká. *Me Anytus et
Melitus occidere sanē possunt, la-
dere verò non possunt* (t: Anytus
a Melitus zabiti mne mohou, ale v
škoditi mi nemohau) Nebo co pá-
nu nassemu Nepřátelé vškodili, za-
hubitose geg? Pomohli mu tsm t
Koruně stáwn, Cyrkwi pal t věčnē
mu vykapeni: a tak rovně čini
třdo Audy geho mordugi.

Mezj tím, že nary křetij nenslyněgi
w Boha dauffagi, wicklice přichá-
zgi nenslyněgši, co se podle Mau-
drosti Boží děge, kterých galē na to-
ho břimě wlošiti omjnit, tcomu ge-
mu negprw šly vdělit: na mdtě pal
mēnē wkládá.

3
Wáh gal ro-
mu mnoho
vdělit šly.
tak mnoho
neni wylá-
dá.

4
t Sláwē
Boží to na
pomáhá.

A děge se wšfecto to pro stáwnu Boží
řdy, tak často do tělna wehnáni bý-
wagi, že gal žini o nich, tak y o ni sa-
mi o sobě, giž pochubygi: galž pře-
pěkně S: Pamel t Kornstřm
pisse: Nechey (pry) Bratři, A byšle
neměděli o sšaužení nassēm, kterých
sme mi

sine měli w Azji, že sine nad mrtu
přesleni byli a nad možnost, tak že
sine již v o živoru svém byli pochv
bili: Džbrl sami w sobě již sine
byli v saudist, že nebylo lze než vmti
ti, a bychom nedauřali sami w sobě
ale w Bohu, genž y mrtvé křisty: kte
rých i takového zahynutí wytrhl nás
y gessit wytrhne, a dauřáme že ge
ssit wytrhne zc. (2 Kor: 1. 8.)
A protož nemohaut Džpřátelé ani
samordowati, ani dořnauti se, bez
wůle Boží: Pakli by se dořli, aneb
y sehlali, že wšeho w šudy wytr
hnutí mocen gess.

Křka Rozum: Pán Bůh již dá ^{Pán Bůh}
drahů nečinj, i Debe nám nic ne- ^{giž zraků}
čázy: ^{nečinj.}

Čechi: Čechi kdo co mrti, starati se
o to; Čechi nebezpečnstw zniř
hnutí, wyhybati gemu musj: a
t tomu wšudy, pilnost, práce, a Džpřátelé.
weliké opatřnosti peřebj. Džpřátelé: I
A kdož pravj aby w Beha dauřa ^{aniž se gich}
ti, zázraků hledati bylo? Džpřátelé ^{hledati po}
žest giuá Bohu se domřtiti, aginā ^{čauřj.}

i kamenj

144 Imjčáns Rozumu

z kameni cilem čelati, a neb z wěse
dolu, mage schodny, sřakati. An

2

A samí sme
wěsta je ne
činy.

Krystus na Swěte byw, wšeteč-
ným a zarnodilšm k wůli zjraťu
činiti nechťel, (Mat. 12. 39.) a mēl-
by ge nomy nassi netrpěliwosti k wů-
li činiti? Wědy tsm, neděgili te zjra-
to wě, fde tsm winen? O Wědolaj-
čch zgeroně gest napsáno, že šabel-
stwi wywren nemohli pro newěru
smaw: a O Nazaretsřch, že y nich
Pán G:ž: žádného diwu rčinit
nemohl, takě pro newěru gegich,
(Mat. 6. 5.) Syc Krystus sřibit,
budelt w nás wira, že stromy a ho-
ry z mřsta na mřsto přenášeti bude-
me. (Mat. 17. 20.) Co tedn, Kry-
stus se qřz močy, či nám wřry, nedo-
stává? Ach Krystus! gest ten tšj
dnes y wčera, y na wěky (Zid. 13. 8.)
ale my, my sme bidny nedowěren,
gať koli se honosyme wřrau, zřolá-
stě tohoto wěku. Wětime zagiřě,
fde nřc proti rozumu nečelš: dauffá
me, fde nřc nebezpečno nemš; Wř-
luge me, fde š žádnš nevrášš; dawa-
me, fde

me, kde nic nebyva; povolugeme,
kde se nám ossecko libi, trpíme, kde
gínať nelze: patřimeť Bohu, kde ví
djme, že žádná gíná věc pomocy ne
chce a nemůž, od nauze, a y to s roz
pačováním. A má nám Bůh
jákraty dělati? dobrý je tak nevži-
tečných nádob naprosto nerozráží a
nepotřá.

Amosak, neděgiltž se předce jákrato-
vé? aby pravě austalo, že newěra
náše wěrnosti geho newytráti.
Megsauliž jákratové, že v prostřed
mdloby lidště, moc Boží se prowo-
dí? že hlussi slyši? že kulhawí cho-
dí? že se malomocní čistí? že mrtwi
umrtwých wskáwagi? a že se Ewan-
gelium proti vůli ossech pekelných
bran předce zwěstuge? že se Tyra-
nům spisse mečů, prowažů, ohňů, ka-
tů, nežli vptjímům Božim služební-
tům horlivosti; Strádcům spisse
obmyslů a rozumu, nežli wěrným
A křestanům stálosti, nedostává?

Příkladowé to ossech věků osvěd-
čugi, že fináse onino chyrosti mymž

N

stlenjm

3
Mey tím
předce činj.

146 Imstáns Rozumu
 sslením a trápením vmozováním,
 nestli tito odrážení a snášení
 vstávaj; tito rozdycký stoglee pe-
 ront, onino rozdycký hynauce bjdnt.
 Gatých rosc jápraků hledáme?
 Naposledy, ja wsslecký jápraky to gt,
 je Bůh milým swým dáwa Sem,
 (Zalm. 127. 2) to gest, páfobí je w
 praudu a chumeli pte rozličných po-
 fuffeni gsaue, bezpečně sobě, wssat
 w Bohu, počínaj; a Pán Bůh
 we snách co potřebí pti nich, a ja n-
 loná, bei gegich ptilissného ffresom-
 ni, nebezpečení w od nich odhan-
 ge, a wčech potřebných (gatý romu-
 oni ani nerozuměgi častokrát) nah-
 něge, Příklad, Adama, Elija, Da-
 wida, Jojeffa, Wudred, Petra. z. 8.
 glných, to wfauge. (wiz 2. Wrog: 2.
 a 37: 5. 4 Krato: 6. 24. Zalm 3.
 6. 7. Mat: 2. v 12. 23. Stut: 12. 8.
 Naposledy tiská Rozum: A gat
 pak dělaci, fopj se wsslecko proti
 rozumu děgei fopj prostředkow-
 wstupujei fopj se naděge trati
 fopj

6
 Kaej dělaci
 wss se wssle-
 cto proti ro-
 zumu děgei

byl nikdy nic načby člověk spo-
hl nevidětiťbyl wsecko na opat-
naruby flogi? Když se wsecko s
jedným trhá a boží? gat tu potog-
ně myslí bžiti? Odpow: Pravda
jest, že co se s námi děje, mnoho
je proti rozumu děje: Proto že Pán
Bůh ne podle násse, než podle své
ho rozumu, wsecko řídí: an geho
myšlení od násich gat Nebe od Ze-
mě vzdálené gsau. Rozum náš,
ně se sobě nemalo líbí, a často se tak
opnáší, že se Waudrosti Boží na-
proti stáwí, a skutky geho po něm
mistrunge: a wssak řídby Bůh podle
násseho Rozumu Směle říditi měl.
tishce ráby w něm divnějši gest
směšyce byla nežli gest: proto že wss
tíni co gich pod Nebem spletkové s
lidštěho rozumu rostau, a Waudrost
Boží w samém gich rozpletání a ro-
tádání divnou práci má. Wi-
děl Ezechyel vše divná onano Ro-
ta: Kterak spogená syc, a wssak rü-
tano se rozcházegich byla; žhárů y do

Odpowěd:
Dati Bohu
čest, že on ne
čemu roje,
než my roju-
mj, a tak wě-
řiti proti ro-
zumu, a na-
dati se proti
nadžgi.

148 Zmjeání Rozumu

lu sebau zmjeání, wntit y zewnit
 wtnula a frautula. Widěl y
 Zmstata wedle nich, widěl y Ducha
 wšemohaucesti Boží w nich, ge
 tšdsccho. A wšak tat widěl, že (což
 a wypsání geho patrně gest) nerozu
 měl: Dle méně na twák padna,
 dal Bohu čest. Takt by y nám
 sluselo, abychem čemu w skutčch
 Božich nerozumíme (wědane sč
 že wšeccko co se děje, skutkowě geho
 gsau) toho se děšiti, a wšak w to se
 rozumem nemysli. Bůh jagistě
 tam wede a mēti, ne wšdychy ožna
 muge: aniž přimau wšdychy cestau,
 ale častěji šrže zápoli a ošlity, ča
 sto práwě na wšit, tráci. Ale tu at
 wmlkne wšetecnost naše, a přiměg
 ňich cest než se Bohu libi, nechleďa,
 poněwadž Bohu y w tolo žarocená
 lina dost přimá gest: Wy se sobě
 nědy zdáme blauditi, a my negpř
 měgi gdeme; státi, a my běžime; spá
 ekem giti, a my se k cpli přibližuge
 me; padati, a my w stáwáme.
 Wino; šrže žaláte, tšoruně gdu
 cestau

cestau neobyčegnan; šrje ochuze-
 ni, k bohatství; šrje potupn, k slá-
 vl. Co by rozum Jozeffowu pro-
 dání, Moggissowu na kuku rovrže-
 ni, Saulowu oftic hledání, Dami-
 dowu toliko lerému vřítání, Náma-
 nowu Malomocenství, Manasse-
 sowa do želez se dostání, Achyrotowu
 Holoffernowi ro nemilost vpadni-
 tí. zč. křik? A wšak těm hle ce-
 stami Pán Bůh tam wedl? Na-
 proti tomu, gatžby sobě rozum pro-
 niho Swěta žwile, Goltássowu š-
 ly, Absolonowu krásu, Amanowu
 slávu, Adonibezetowu ch witéštwi,
 Achyroffelowu Maudrofti. zč. nelt-
 doval? A wšak hle tam ti wšic-
 kni šrje to wysli? Protož přestati
 člowěče, a wšecku wěc poruč Bo-
 hu, kteráž nad wšecku rozumu twé-
 ho pochopitedlnost, moudře wšecky,
 y swé, y twé, y giných wěcy, giž spo-
 tádal, kteráž gat sobě poručeno ma-
 gi, tak pŕigdau, k wůli pak rozumu
 twého nepřigdau, Deg Bohu čest,
 že on něčemu wic rozumj než ty.

N III.

Nebo

150 **powinności Bohu**

Niebo Maudrost strážá gest pfeď
očiťma wšelitého swého: Bůh sám
rozumi cestě gegi, a on toliko wš mī
sto gegi. Elowěku pak řek; **Ne**
Maudrost twá bárti se Pána! a ro-
zumnost twá, odstáupiti od zlého.
Job. 28. 21. 23. 28.

Kap: XII. O Powinno-
stech a znamených Bohu cele
oddaných Erdech.

W al w gíných pobožnosti čá
stách ráda marnost náše ffa-
leš protwodi, a místo prawdy pokrytí
stwi stawi, tak y w tom Bohu se
odewydáň. Přiblížugeme se ne-
gednau rty k Bohu a srdce wydále-
ně zůstává: Pakli přistupuge y o-
no k Bohu, newstupuge wšak: pro-
to že se sebe drží, a pustiti se sebe a
tworů, nechce. Ale čím toho stla-
máwáme? Boha gístě nic: který
sám w sobě zůstává tsm čímž gest
neproměnně, buď že w něm který
twor odpocívá neb nic: ale sami se
be, po-

oddaných Srdcý. 150

be, potoge toho kteréhož se mnít w
Bohu požívá, se jbatužice. Pro
tož každému gest w tom se opactiti,
aby y w prarodě Boží celý byl, nic
j sebe sobě, o všem jiným Tworům,
nenecháváge. Za kterauž přiči-
nau nyní, gals; působ práwě Bohu
oddaných bývá, vohledíme, aby to y
ja znamení, podobě nich; by se rozlu-
žowal, y ja Zrcadlo porocnosti, w
nich; by se cwičil, gedem každý msti
mohl.

Znamení
omplná Rez
signowaných
glau tato.

Předně tedy takowý Boží člo-
wěk, wjce gest w Nebi než na Ze-
mi, wjce s Bohem než s lidmi.

I
W stawěná
se s Bohem
obíraj.

Přebývá šyc w těle a w Swětě;
ale poněwad; se ani w gednom
ani w druhém nelocháznelj tu.

W těle jagisté přebývá, gako w pro-
páčené sobě na čas chalaupce: m-
nš; aby do wále Boží pokogně po-
byti mohl, šfectj gt sobě, opravuge, lá-
rá, podpírá, přikřívá; wše tu potře-
bě, nic k; bytčnosti. W Swětě
pak bydlj, gako na bogowštri, na

M IV.

nám;

152 Powinności Boha

němž od Boha postawen gest: w-
jdnycky se od řad, kde gals autol při
cházj, ohlédage, vdamně sobě před
Dáblem, a ginhmi nepřátely (ne
těla a pohodli geho, než hradu Swě
domi háge a bráně) počíná. Ale
wlastnj, domáčj, milj, geho byt w
Nebi gest, tdež Wěstankstwi swě a
Postlady swě má. Tot gest což Da
uid mluwj: Já Bože mág wjdny-
ty s tebau gsem: Proto žes mne v-
gal za mau prawicy. Kohož bych
měl kromě tebe na Nebi a na Ze-
mi kromě tebe w žádném libosti ne-
mám. Byť pal y tělo y srdce mé
zhynulo, ty wšsal gsy diť můj ať na
wěky. (Zalm. 73. 23.)

2.
Grunt
Prawy při
wšem stře
wj.

Druhě, o to gest wlastnj a před
nj pče, aby wšli Boží a řadu
Sprawedlnosti při wšsech wě-
cech wprozumjwal, aby čeho se
bez wchylowánj držeti wěděl.
Nemůž jagisté trpěti, aby se wěcy a
řeči geho, na negistorách, (to gest
na domněnj, neb chjž spráwě, neb
négall

oddaných Srdcý 155

něgaťe wáſſni, své neb cizí, neb na
 (mŕtvi) zakládaly, gať ſyc wúbec w
 Swětě bŕwá: ale on gde wſſudy
 na grunt, aby co při každě věcy Bo
 ži neb lidſtá ſprawedlnost, co pŕi-
 ro-zený řád, co geho powinnost, co ſwě-
 domj, co Zákon láſty, s ſebau neſe
 neb neneſe, wěděl a widěl, a podle to-
 ho poſtupował. Kterýž grunt
 prawdy při každě věcy (gať daleko
 nedokonalost lidſtá dopauſſij,) ma-
 ge, ſtogi na něm, aniž s věho k wůli
 wſſeho Swěta, buď odporům buď lá-
 ſánjm, wſtupuge. A tak na ſtá-
 le wſſudy ſtawj, niſdež na piſtu; a
 prawda wſſech geho ſtuctá, ſlow, n
 myſſlenj pawěſau geſt. To geſt
 čehož ſobě řádá Dawid: Deg mi
 Hoſpodine ať chodim w prawdě
 twé, a poweug mne (Zal: 40. 12.)
 Jič. Miſoſtřednſtſwj a Prawda ať
 mne oſtkihagi (Zal: 40. 12.) To
 geſt, čehož po dnes pŕiſklad při ne-
 gedněch Swatých/ Bohu cele od-
 daných ſrdcých, widime.

Takowý tedp, neděla ſobě Záko- 3
Samy
Bohem
 na

Snědomjm
se wázanj.

na, ani sam z sebe ani omšsem z
gyněch/aby gim neb sobě k libosti
něco činil neb nečinil: než toliko
se Bohem swým a geho wůli wáže,
a libiti se řádnému nehledá, než sa-
mému Bohu: Proto že wš. že ge-
mu toliko na něm samém záleží.
Ne žeby z wšstka na lidi nebbal, a
gimi šhrdal (Neboť toho Krystowa
řichost a pokora s sebau nenese: N
brž igemně porauči, aby se každ
bližnjmu libiti hleděl k dobrému/pro
wzdlání. (Řim. 15. 2.) a S: Pa-
wel o sobě prawí, že se wšsechněm li-
biti wšplowal: (2 Kor: 10. 33.)
Ale že kdýž se lidem zachowati we-
wšem nemůž (galož nemůž řádně)
tím se newáže. Dřšem nekormau-
tj: na Bohu a geho řáse dosti ma-
ge. Widj jagisté dobte Swět, že
gest wšsecken imotaný/gednomu se
libi to/ gíněmu gíně, nšbrž gedno-
mu a řěmuž gednát to gednát ono:
načej on pozoru dáwati, aby wšsech-
něm vhowěl, nemá řdy, aniž mu g
možné

možné tishc fforem na se bráti.
 Sednu tedy Krystovu nase vezme
 genš gest Sprostnost a vřimnost/
 tráci to mš vřime, vřsechném na odv
 rou, nehledě co se nelibi Smětu, neš
 co se libi Bohu: a to čině dosti má.
 Nebo komu Slunce svítili/ nemá
 pročby sobě Hvězd neb pochodni
 hledal: a komu Milost Boží přis-
 tomná gest, proč by se na lidi, Ange-
 ly, Dáblly, ohlédal? To gest což dš A
 posstol: Kdybych se gestě lidem li-
 bití hleděl/ Krystů služebník bych
 nebyl. (Gal: 2. 10.) A opět, Měně
 91 negmenšší věc gest, abych od vás
 sauzen byl, a neb od lidstěho saudu
 (2 Kor: 4. 3.) On tedy lids necha-
 ge, na Boha gen bedlivě pozor má,
 aby tam geg buď slowem, neb šic-
 tizením swšim, věde, tam šfel, a co
 porauč, to činil, na nte wšc nemysle-
 gato aby byl k wšlš Pánu swému.
 Protož kde Báh mluwš, tu on po-
 klauchá; kde mlčš, pozoruge: Sám
 tatě kde Báh porauči, mluwš; kde
 neporauči, mlčš. Woláti tam a
 před-

156 Powinnoſti Bohu

předchází, gde; Nemovali a nepřed
chází, negde; Zastavili se, stane n
on; Zeneli ho spě, gde spě: Dá-
wáli mu co, bíte: bíteš, wrach
zas: Wedeli geg t bogi, boguge: tá
želi vřítati, vřítá. Žiw gest do t u
mu žiwota necháwá, v mřá t dň v-
mřiti porauči. A tat t náwěšti
Božimu wsecko čině, zpřáwá v wá
li Boží/a o žádný bteb nebezpečný
nezawadí, a se ne vrazí.

4
Kewšellit
wáli Boží
hotowost.

Čiwrtě, newybírá sobě nic, gal
by ho Pán Bůh wěsti měl, a co
gemu dáti neb nedati, co wžiti
neb ne wžiti: kam a k čemu ob-
rátiti, neb ne obrátiti: než říká:
Teď sem Pane Bože můj!

Poruč co chceš, nalož semnau gal
chceš, gen te wsemu což se ti líbí
poslyni. A tot gest ide náše do ko-
nalož, te wšelitě Boží wáli wžiti
ty pohotowě státi; tak poslyšitě ob-
porně, gal libě wěch, i ruky geho pře-
gimati; a tak spěšnu bři t obnaže-
ni a nastaweni hřbetu třešchemu

gal

gaf hbiti bywame t w:razeni rufy
dawagichmu. A toť gest coť Da
uid dš: Podlé rady své wěd tunc;
a potom w sláwu přigmeš tunc/
(Zať: 73.24.) t. kudy teli tunc chceš
wěsti, nte nedbám, tdyž gen t sláwě
swe wěčné powedeš.

Něbrž (Pátě) o wěcy zewnitřní
dobré nestojí: Proto že se gich
bogj. A to pro přičiny tři, gme-
nowitě, že 1. Marné, 2. Pracné, a
3. nebezpečné gest vřiwání gich.

* Marné, Proto že gaf (Sfal-
maun dš.) nenasrji se oko hleděním
aři vcho slyšením: t. tdo se po wě-
cech Swěta pouští, ten nikdy a ni-
kde, načemby se stawěl, nenalézá.

Sladomítat gest mysl lidstá a ne-
hyré oči, že stáru, peně, sláwy, lahů-
dek, vměni a Knih, a počem sye tdo
bychti, nikdy se nahleati nemůž:

Čím tdo n se má, tím se mu wse
chce; gako Wodnotedlný, čím wic
pige, a do sebe lege, tím n ice žijí.

Antž rozuměti chřeji lidé, že se ta ži-
nitrost

Seznatelný
dobrých wo-
cy nečistý.

153 Powinności Bohu

znímost náše, ne přidáwáním, neř
gimáním, haš: rovně jako Dž
ne džiwj přihazowáním, neř ubíra
ním, vhašen bžti máše.

Mo to prawdívě se ystvá, že coř to
li zamiluges, žalostí proto poměge.
wice, nežli vrěšenj, glau toho gístá
žlussenj. Nebo zamilugesli tdo
starek, tē nic není neř hledagichm ho
práce a nebezpečnostw, magichm
zaměstknání a starost, stracugichm
bolest a zauřání. Gest lep Dž
smola Srdce, osydlo Duse, bž
mē Těla, Zrádce a tat Pána
swého.

Statet co
gest ?

Gláwa co ? Zamilugesli sláwu, aby meř ginh
mi přednj neb syc slowauně byl, co
to gest neř záwistí podnět, lidštěho
gazyka cerě, lehčá pára, nebezpečn
spara, a přihodslit se co lidštěho, tim
wěšš hanba a smich? Zamilugesli
rozkoše, aby sobě w nich porwolowal
co to bude neř sladčá hořkost, om
dění ged, weselě bláznostw, re
mysli hrob Duse, nářaja těla, ná
straha summau wšeho alého, gest

Rozkoše co ?

com

onec wždycky gest pylán, hanba, a
 hanba. Zamilugešli Maudrost Maudrost
 wěťkau, a vměni hluboká, co ta
 kau než pře zmorang Labirynth, mo
 tu mučirna, past myslí, byst práce
 nezaplacugich? Mezj rim základ
 bych, zawišti, různice, a mnohých ne
 řadu. Zatochášli se w pšizni wňš pšizni lso
 lich, co to než dubnowé počash? šká, což
 Bedné nešťastné pšihody wicher to
 porěšeni tobě rozmetati, gedno neo-
 patrně wpuštěné slowo, hoce ope-
 řiti můž. Po stítech Městských
 procházš, a hliněnný hrnec s mě-
 ňinným pohráwá, tdo towarýšsi s
 Synněgššim / di Sprach, Procož
 Bohu odemzdang člowěk, t tēm wě
 tem nechwárá, nšbrž s Dawidem
 wěcy nad porkebu wňššich se wy-
 řižá, na strowničkém Božim opa-
 řeničkém, gako dječ ošlawené rád pře-
 řáwage. (Zalm 131.) Nšbrž s A-
 burem aby bo zbytečnosti zachowal,
 a gen porkebu gemu dáwal, se mod-
 ři. (Pšisko: 30. 8.)

6
 Naproti tomu ne tať se wěcy wtr
 D II. pňch, Berpušm
 Orloš.

160 Powinności Bohu
pach, gafo lidé Směšiti, šteji:
bud' ždaleka se gich ležage, proto
že wj že gich naň Bůh, leč k ge-
ho dobrému nedopustj. bud' i blši
ta nad nimi se traudě, proto že wj.
Je tdyž w tom pocwičen bude, rozko-
šné se owoce spravedlnosti i gemi
(Zid. 12. 11). Trpi tedy což Bůh w
jstládá wšeclo, odtud pat foli co pti
cházj: a trpi dobromyslně, proto že
právě trpělivost není, kdo sobě to kři-
ži wybírá, a gen co se mu widi, a po-
tud se widi, a od toho se widi, trpi.
Musš se mysl w Bohu zarditi,
aby gemu ku pocitivosti wšeclo co
i šlā, přigimata: Proto že Potog
nās, křesť w Bohu máme, w po-
korném raděgi bjd snášeni, nežli
gich nechčeni, žáleži. Kdo lépe wmi
trpěti, ten má lepši potog. Nebo
to gest žlowět křesť na zemi Křsť
naležt; Esm kdo pokorněgi trpi,
tjm gest patrněgi i wšeg mšeti, Smě-
ra Pán, Křstů Pšitel, dědic Diebe.
Nebo tat Křstus potoge hledati a
geč

oddaných Srdce. 10

žeg s stihati veit, bigichmu twáte
nasazowánim, berauchmu jutni, y
pláště necháwánim: Mucichmu gi
ti milti, y druhé přidáwánim, Neptá
rel milowánim, nenawistnjím do-
bře činěním, a za protivnjky se mo-
dlenim. (Mat. 6. 39.)

Tak kdo opravdowě Krysta
obleče, nepohnuťedlný gest, w sa-
dém pokusseni. Nebo wěda on
je Bůh gest, který ho sřze ty tē
snosti wěde, gde mu přimo, bez
ohlédání a krauceni se. Co swě-
tola, škic, brož, slibuge, bige, hladi
lage, proš, nic na něm ani wyproš
ti, ani myštrassiti, ani konclaucn, ne-
máže. Domofněby se zdálo aby
takowj byli, řdyby nebyli, a Swě-
sám na jawrdilost Kachstau na
hlage swědecmj tomu nedáwal.

A tot gest teprw práwě Křestanská
škálost, ani wodě ani ohni nerstupo-
wati. Ale kams ob nás odesla Kře-
stanská wdanost? Dbyčegně sobě
co prwnj Krystowi wčedlnscy poči-

D III.

náme.

7
Wypowědání
škálost.

162 Powinności Bohu

náme. Janu a Jakubů dosti gest,
 kterj s Krystem syc w Královstwi
 seděti hotowě gsau, a zatajugi se:
 ale tdyž se jim hoteěho piti Kalich
 pláze, chauli se a tauli, rbl a pšti-
 cauffagi. Pakli pro hanbu a z oby-
 čege piti šibugi, tdyž ptičázě že
 jim Pán pšpige, přehagi w laut.
 Gini podobně wšleknj Pána se aš
 do lámání chleba pšidržegi: geden
 ochotně sšauži, druhj co porkeba tu
 puge, ikeri mu w lánu odpotjwáz;
 ttwrtj že ho neopustj pšisahá; gini
 zdali gá, zdali gá, pragi se. Mew
 jim tdyž se gimání, wázání, plwání,
 mršfání, na Křiži roztahowání zaji
 ná, tu se wšleknj trati, různě přeha-
 gi, Boži prudkosti se diwš, že se toho
 nenadáli křagi, nad Hněwem Bo-
 žim pláči a kwiš. Co tu v pš-
 čině, gedině že srdce wstaweně a Bo-
 hu cele odewzdaně nebylo? Až tdyž
 křali; Ah my opustili sme wšlecko,
 a šli sme za rebau (Mat: 19. 23.)
 wice domněns a chlauby neš praw-
 dy bylo. A tu gest obraz wšlechy
 náš

nás. Také my tat od Krysta se v-
čítí, a gho geho na se bráti, vmíme,
vstý totí. Když zagiště nás Kry-
stus tiché, pokorné, poslušné, praco-
vitě, vřtížované (Nebot w Křtí
musíme přivčastněni k němu býti.)
pláčej a k vůlčej míti chce, my me-
wsecko se wvolujeme. Ale gakt
Pokorní chceme býti, wšak bez po-
rupy: chudí bez nedostatku: poslu-
šní, bez zahanbowání; pracovití
bez poru: Trpěliví, bez vřpnosti: a
tat křtí míti bez křtížování, pláč bez
slí, sámutek bez bolesti. Ale co pak
naposledy wsecko to bude? Larma'a
barwa bez prawdy. Protož poně-
wádž my se prawdivě od něho ne-
včíme, také w něm prawdivě odpo-
činuti nenalézáme: A když se ho
nedržíme celým srdcem, také se po-
tok geho nedrží cele srdce našich.

Wsmyslimež sobě.

Dřmá Ctnost, gest wdatnost a ⁸Smělá wřta
neb směllost gegich w Bohu, Je ^{dy, dauffane}
tam Bůh káže, by do ohně a neb ^{liwost.}

DIV. do

134 Petwlnnostki Bohu
do wodp bylo, gdau bez hruběho
rozpałowanj. A Prochy nesi,
ja Bohem gdauc? gemuš poněwadž
se wěcnyh přawem oddast, wědž je
w geho strážu gšau wěcně. A po-
něwadž Wšemohauč gest ten, ge-
hoš ruka ge přistírá, wědž je wšicni
žiwotně, y propast, raděgi Bohu a
jim vstupowati musěgi, nesi aby se
jim a spasenj gegich co odporněho
přihoditi mohlo. Necht se Dhně,
Meče, Wody, smrti leká, kdo Pána
Dhněm, Mečem, Wodau, smrti,
władnaučho nemá a nemá. Ale
tomu ten parwězau bři se jafázal,
toho nepřátelě děštri na darmo se po-
lausěgi. A toť gest nášše, kdoš
Křistowi gšme, nad swět wěšši po-
těšeni. Nechat wšech propasti wě-
tromě wěgi, co nám do toho! Ten
kterš wětrám a moři rozkazuje
námí gest: ačoli časem dšime.
(Mat: 8. 26.) Nech se před námi hlu-
bina otmírá, a Farao nás do ni žene,
což na rě? Archa smlauren gde před
námi, a slauy borliwě Wloosti geho
ja ná-

166 **Powinnosti Bohu**

bych proto předce nespál? jdaž Báh
mág Angela mne k wyswobození ne
má? (Efur: 12, 6.) Summau Co
mi učiní Saul? Co Achab? Co Ge
jabel? Co Antioch? Co Nitro?
Wšak ne oni, než Stwořitel mág,
wytěl cžle řitworu mému, gichž ani
já sám nepřetvořím, ani mi gich ž
duh ne vzme a nepřidá: w geho, ne
w gegich, rukau dýchání mé gest:
Kdo mi bez wáše geho, wlas hlavy
má štitwí? (Mat: 10, 30.)
Ale ó newěrní! ó newčasné chau-
lostivosti naši! třetíž na Bohu po-
ručení horowt gíme syc lidem na o-
či gjet, ale řdyby nehrozit: do wody
je pustiti, ale řdyby hluboká nebyla:
řři oheň prořtořit, ale řdyby náma
řdo, ře pářiti nebude, a ře ostogíme,
řarutit! řat bez wřminet nídež nic
Bohu nepauřříme. Ach nerozum!
Eložitú něřdy dobrému, na hořé
řlowo leřcos wřříme: Bohu pak,
řřetřř neglepřři a sama prawda gř,
ani na mnohě mnohřmi přřisahami
a mnohřmi přřklady řarženě řá-
mluwy,

mluvy, věřiti nechceme, lečby náma
při každé věci i novu i Dlebe sli-
bowal a přisahal. Dchoweg o
Bože přewrácenosti takowé, a deg
důvěrně k sobě srdce, aby chom prosiť
na twé Slowo za tebau strz oheň i
modu sli, i žiwotuli se to či i smrti
nysiti má, nic twého saudu ne před
chwcugice.

Wedle toho, ctowěl takowý wídy ^{Se Pánem}
cky gest se Pánem Bohem spo- ^{Bohem i}
fogen, gať koli s njm neb giny ^{obližujm}
na kládá, nic mu w geho saudy ne ^{wjacy spo}
wfracuge. Máli co dará Božich, ^{gen gest.}
tu pohodli a ozdobe těla neb mysl
sobě přidangch, lochá se w nich, ga-
to w Božich datich, a Pána Boha
chcáli. Paťli nemá, což by sje rád
měl, wěťi je mu toho Pán Báh pro
to nedal, je potřeba nenj. Stogi
zagistě sylně na tom, je co koli ochrá-
ce geho kdobrému geho bñti zná, sm
ho ani w neymenšim neobmestlá.
Dáwali co giny, geho mina, tak
otom smysli, je oni toho gsau bod-
něsti,

168 powinności Boha
nędzi. Patli nehodnym dáwa, je
rudy buď dobrostivosti swau zstati
ge a přemocy chce, a neb je to pro
gich jim oddělení, a třeba na oswěd-
čení a hroznější potom odsauzení,
činj: Protož nezámědi. sám rudy ně
gakého nepohodli a nebezpečnost
i přestěti gsa. Gato ani se nehně-
wá, když ho Bůh meilami swými
stěžuje, ne všem wůli Boží ja swa-
rau, sebe ja hříšného, a y té kázně ne-
hodného vyznawage, a ne swým rozu-
mem, než Boží proskredlnosti vší-
tečnost všech swých wáže a měte.
Slidmi také, co koli činj, spokogen
gt. wěda je Bůh gt. genuž stogime
a padáme wšicknj, a kteržj sám to-
liko wšech nás činj y wmysly zná.
Dobrého člověka dobré gest zname-
nj, dobře wšeclo wyládari: a láspa
Křesťowa bližnjho raděgi y sebe y
y ginch wmylawati, nežli omlau-
wati, přikřewati než odkřewati, lito-
wati než wylmawati, věti než tře-
ti, porauči: aniž se na toho wmi hne-
wati, leč sama na sebe. Wno pro
spěl

spěl kdo sandu o bližním w jawěšení
 necháwati se naučil. Dlebo jakož
 nepokorné a pyšné myslí gest jname
 ni, na wsecký sobě sand osobowati z
 tak spořádaného srdce powaha gest,
 mjeti raděgi a smjeti, nežli wse-
 cko zdwihati, rozwmjeti, překlaukati.
 Aniž na tom co štoduge člověk
 řdy co k němu nepřináleži, to mjetí,
 a tomu třech wsecko wídi a sandí,
 aby wídel a sandil, necháwá. K to-
 mu, mže s sebau a s Bohem čint-
 ti, nemá řdy (lečby gemu dle povin-
 nosti něco náleželo) k gínym dohlé-
 dati: Proto že čím lépe člověk w
 sobě sám se zdržowati wmi, čím sná-
 se nábožnost w srdcy obhági: a čím
 více z sebe k gínym wybijá, čím sná-
 se myslí nábožnost roztrausí.

Protož raděgi člověk Resp-
 gnowany s sebau pracuge sám,
 aby se sebe zmocnil/ a těla swého
 cele Pánem byl. Wjonež jagisté
 Želo v w Bohu oddaných tělece na
 to k čemu se w Adamowi na mnadě

P

lo.

10
 W Proce-
 ni Žela pít-
 nost.

lo, zapomenauti māj; mytj se t mar-
noštem a šalennám smjtn nar-
ra-
ch / a newšit na nž twrdě nēgať tāt
nē a wjdy, tak se w būgnosti jmáhá,
že Duchy mdlui a hasnauti mušj.

Kčemj Bohu oddanš člowěk pŕt-
giti dáti nechťe, cwičt Dŕlo, aby ne
panowalo, neš slaužilo, nerozřazowa-
lo, neš poslauchalo: ne to gemu co
ono chce / ale co potřeba řáje, a swě-
domj dopaušti, paušře, a dáwa-
ge. Wčemj dobře prospřwati, ja-
wic jobě pobožnj člowěk postřádá,
neš Králowstwí podmaňowati: mŕ-
ti totj tělo krotě a Boží wůli pod-
daně, pro nž by se pomŕt Božsch bá-
ti třeba nebylo. Degj Báh aby-
chom wšicni Wáni čtnu swjch, a
mocni Wládati řěla swěho byli, a-
by wšecťo pod námi bylo, w to řělo:
nad námi pak nic kromě Boha
Milostiwěho našeho Stwotitele.

W
Zichot a
Mlčeliwost.

Gestj Mlčeliwš, krotce a tisse
swau wěc wedaueš. Nebo je ne-
hledá neš Bohu se libiti, nemá
pročby

oddaných Srdcý 171

pročby se přišlo k lidem vinul
nech se křál, nech jim tagnosti své,
rozgemoť. Své tu povahu
má, že se domnívá ale nemít, a ne
rozuměti / gestli že o tom všickni ne
vědi; Protož chlaubám konce ne-
ni. Tento pak ja vyrazené drží
pokladu své, gestli že o nich jiní vě-
di. A šne čehoby v lids hledal? Ra-
dy? Častěji člověku od člověka je
báwa prada, vs. Dobrého zdání.
Zdání v pravdě snu poboné je ro-
ssecta prostřednost lidská gest, ro-
zumj. Mlčelivosti? Když on chce
aby čeho jiní nevěděli, mlčí sám
negbšw / a co nebezpečného má, řád
němu nepraví. Ale Báh gl, Báh
sám, gehoť ja své^o vnitřního svěd-
ka, ja svého důvěrného povědníka
ja svou tagnau radu, při všem ro-
sudn vřívá: Od něhoť vs je v ro-
tagnostech svých zachován bude / v
radu věrně vřívá. Kteráž gemu (ne
podlé zdání, než podlé nepřeměnitel-
né moudrosti) v každém bezcesti
cesty vříváním bude.

172 Porowinosti Bohu

12
Boha Mil-
ostivj.

Kád špe pobožný člověk p s gín-
mi mluví. o věcech svých p gi-
ných, a však toliko pokorně, a toli-
ko pro vzdělání.

Boha pat tatowý člověk. galožto
stcowník/ ochránc a Dce svého
nehmilejšího a gediného, obitvá-
štně miluje, a miluje ho velikým
milosrdením: t: je všech wstřícností
srdce svého, a to samého, a to stále,
a to darmo, ne pro mzdu: nejen
dyž lahodí a vorěšením krmi, ale
dyž wšechno horkne. Wj jagisté,
že milost bez bolešti nebývá: a slad-
kostí svých je Pán Báh w žiwost
tomto bez horkosti nerozdává. Ga-
lož w pravdě/ Kdo toliko pro svůj
zysť a vžitel miluje, nágemně a
ne milosrdečně gest. Láška Boží či-
stá posranností něgalkau ne napr-
měná, byti musí. Dusse tedy w Bo-
hu wšick pohřšená, buď je gi žew-
nit sladko neb horko, buď je se w
Nebí neb w Pětle wids, bez přitře-
láskau k Bohu plápolá. Někdy
láskau

lástau k Bohu se rozplyvá, něčeho
odtud nečekajich, w tu se toliko to
chagich, že gi Boha znáti, a gemu
slaužiti, dáno. Boha pravim, ge
muž wšickni in oroně slaužiti po-
winni; slaužiti wšak pro nemypa-
wiredlnau welebnost, y Angeli neho
dij: a gemuž w neposledně gšim
třeba řadu slaužiti. twice gest než
wšeho Swěta sláwu pospolu msti.
Z toho gde poslednj toto; což w
oně Písmi zpřámě, že nic gim
což časně, newonj než což budau
ch věčně. (Zai: 20.) A to proro, že
poznává a gahně w idi/že cokoli tu
pod Nebem gest, pomigegich gest: y
nenslawněgši a negporišeněgši to-
šćek, pomyslyenue se, odcház, mšaj
mizh, gako plnau ch woda. Což by
tedy sobě tu slibowal, fdež widi že se
ho stále nic držeti nechce? ba fdež
sám on, seč na chřistu, pomwat ne
máš? A zase čeho by se tu bál, fdež
každě strach, gen gako blesk mja, a
odtud mu kwrskočeni každého o-
P iij. Pamjenj

19
w vícech
toliko věc
ných se roz
chází.

74 Tjm se w Centrum Bož;ho
kamzenu nadege gest? Dite, nic čto-
wiel takowh, ani sfrelewánj ani tau-
lenj hodného newidj, edeteli wěčno-
sti. newidj. Ale wěčnost, sama ta
nesponalá wěčnost, ge^o se hodná jda
namj by myslit, onj by pracowal,
gegi by radost oželenjm jdegssich ra-
dosti, a muky podnítánjm jdegssich
muk, wylupowal. A to čint, kdy
kolt smrti postuče, a časnj tento j-
moet bokini se s njm počne, rád
Měg se dobře Swěte řekna, od-
cud se vbirá/a do wěčnosti to kraču
ge. Blahoslavenj kdo po těch
stupzich gda, tak i Swěta wpgde.

Kap: XIII. O Přostřed- cích k zachowánj se w Centrum Milosrdensnj Bož;ho.

Prawěe gest což Žalm dš
Hospodin Swatých swatých
nikdy neopaušci, na wěky w strážj
geho budan. (Žalm. 37. 28.) wšak
tak, gestli je y my takě neopauštime
Hospodina a jstráje geho newybíhá
me

Milofredenſtwej zachowati? 175
me: tak aby gať g'm. necházě, tak
ani námi necházělo. Etc Boží
těž geť, poněmadž ste my mne opu-
stili: y gá opustim wás. (2. Para:
12 5. a, 24. 20.)

Dienwětiſi tedn náſſe na wſſě Ew-
t: věče byti má/abychom gednau je
Behu oddawſſe, Bězi byti a iuſtá-
wali, ničimž ſe; Centrū Milofreden-
ſtwej Boží, w němž ſme ſe vſadili,
wſaditi nedazice. Gſau pak ſto' tſi
ſtráſni; Bedliwost, Pokora, a
Modlitb.

Stráſ-
ſrdce náſſe
ho. tſi.

Bedliwost.
Pr. l. g. p. o. i. e.
by

Bedliwosti porkebi, proto že ſme my
pkenáráně neſtálě, a wſtawé ſtwo-
feni: a nenáwſtiſnj náſ Dábel,
dnem y nech obcházěge/na nic ne-
mſli/neť aby náſ; Centrum ná-
ſſeho, buď wyraziti, neb wplauditi,
mohl. Gemuſ odnrege ſylſnj gſau
ce v Biſe. d) Duch Swatý. 2. Per.
5. 9.) Darmot geť ſwáti, darmo y
dſimati, fdyž Deyſitel polem lež/
fdyž záloh y ſtrogí, fdyž lermo dělá,
fdyž ſſturmuge. A w tomž gť dſ-
wná Boží mandroſt, že ſlybi w náſ
p uſ, pſe

76 Tím se w Centrum Božho
před Dáblem hágit, přispup
wšak t nám ge' wolného nechává/
y mecy proti nám dosti mnoho pro-
pugče. Ale čím co, než abychom
se bedlivě a gadrně měli, obmýšlí?
Nebo gakož nechčila mandrost Bo-
ží, aby milost geho a Nebeské rožo
se lidstých zásluh mýda byli: tak
jase konečně nechce, aby lenosti a
rozmarilosti mýda byh.

Darmo dáwá, což dáwá swatým
srdcím; wšak aby sobě před štádcy
seho pilně hágiti, chce. Wy kdo s
Pawlem až do tčerho Nebe wržen
byl, protot ho wšak Pán od potusse
nj oswobozeného a vbezpečného mi-
ti nechce. Gá gemu vláží, di Wán
gat mnoho trpěti musš pro gme-
né. (Efut. 9 16.) Hle! Trpěti mu-
š / toho ja woláštuiho služebníka
přigimá Pán. Trpěti pak ne ga-
to spalek musš, ale w bděni, w po-
stech, w dlanhočkání, sřze oděni
spravedlnosti, na prawo y na lewo.
(2 Kor. 6. 5.) to gesh, gatž na sobě
přiklad dáwá Aposťol. Nepočítati
sobě gako by giž w Nebi byl, ale snaž

Wám ja-
už.

Milosrdenstwj zachowati. 177

ne bezej, a hledeti aby odsrčen ne-
byl. (viz Filip: 3. 12. 1. Kor: 9.
24. 12.) Passliby tedy w horliwosti
swé a žiwosti pozdrimal, protřhnau
ti se zas, aby do konce neysnul: a
to obnowowánim se w umysle tře-
bas každodennim, že nechce sám
swůj býti, než Boží, by pak proto
wlastní rozum a neb wáše, neb třeba
řelo s duši rozřočiti se chtělo a mē-
lo. Měj tím státi pilně se wse-
likému Božímu w Chřtwti natiže-
nému řádu, ne opauštěti žádných
natižených prostředků a pomocy, ko-
nat skutčně wsselít, k Bohu n li-
dem powinnosti, a swědomi swého
sobě, pokud negwěš možně, w ne-
wině ostřihati.

A wšak potřebi tu hluboké Po-
fory, aby člověk swým mocě nic
nepřipisowal, než sebe za prach
a popel, k rozdmýchání snadný
a schopný, držel.

Wim Hospodine / (křesť s Gere-
miassem řádky) že není w moci člo-
wěka

2
Pofora:
přel gřích
ba, a w tem

78 Tjm se w Centrum Božšho
wěta cesta geho, ani w mocy toho
kterž chodj, aby iprawomal trof
swīg. (Gere: 20, 23.) Proto je
Marnost gest wšelich člowěk, gat-
koti petwět stoglet. (Zalm 39.6.)
sám i sebe tu pádu letjech / gako st-
na nawažená. (Zalm 62.4.) By
tedy ldo Angelské darn, neb dofena
loft, a inbm se mitt idál, sám sebe ja-
níc kláste powinen gest: Proto je
w prawdě hřisnjš gest, nehodnjš č-
milostti kteraž má, a gi mnohým
w sobě wšobem jancčistujicš: tak
je by hodně proto, řdyby Báh chrěl,
jarracen bšti mohl. A tak mu nic
nezůstane, pročby se honosil: mnoho
pat, proč by se štěděl a pštil, bál a le-
tal. A w tět smyslu di Salomann:
Blažostawěš ldo se strachuje wšob-
ně (Přil: 28.14.). Proto je mbleg
šš gi kažď člowěk, něstli se to powě-
diti můž, aniž dim, je wadáme wšic-
čnj: ale btm, je se do fěce, až do hl-
biny propastí, od twáti Boží nepro-
padáme. Ale tot ršobi Milost Bo-
ží nám přistomná: kterež wšak žádne
mii

Milostrednostwj zachowati 179

mu i oluhu powinen neni, nprbr
 rdili gi. k mu chce: ginsm pak ti.
 la; Co tobě do toho! idali mně w
 mém nestlissi činiti což chce? Mat.
 20. 15.) Nebo kdo genu radil?
 Kdo genu prwě co dal, aby re-
 nen byl odpłaceti genu? (Rim 11.
 35.) Procož Job o swých trápeních
 a mlobě swě, y nehodnosti, mluwě
 řekl: Bych y spravedlivo byl, nebu-
 du mu odpowidati: raděgi před
 ním Saudcem svým kotiti se bu-
 du (Kap: 9. 15.) Gsau nětiefi ge-
 sto swě pro Boha wynaloženě prá-
 ce, a wstála nebezpečnstwi, nad
 ptlís wálj, gako wčedlnich, (Mat.
 19. 27.) a neb sobě o swě šle na-
 potom mnoho slubgi: gako Da-
 wid (Zal. 30. 7) a neb aspeš w srém
 dobrém vmyslu sobě se wsoce jali-
 bugi: gako Petr (Jan. 13. 38.) a
 neb wnsotých tagemstwj igewens,
 (i Pkřisowání sobě čehosy nad al-
 ně) od Boha žádaqi Gako Edrás
 (4 Ezdre: 4. 4.) Ale takowí wst-
 tni i Božho dopuštěnj tlesaq vo-
 bluzni

Kdo potom
 o pánstet-
 hneď tlesá

120 Tím se w Centrum B. jeho
 bluzugi, w trápení a žalosti přicháze
 gi: galí se mnohým Swatým bez
 počítu krát stalo. A to se děje pro
 to, aby k swým nestarečnostíem s
 plácem se přiznáwali, na potom pat
 neginat než s bájný spasení své ko
 nati se věli. Nebo Bůh trpěti ne
 můž aby se před ním chlubilo křesť
 tělo (2. Kor. 1. 2. 9.) Protož Du
 cha Božího rada gest: Kdo se do
 mnívá že stoji, hlediž aby nepadl.
 (2. Kor: 10. 22.) Item, Nebudiž
 rozsofomyšlný, ale bog se. (Rim. 11
 20.) Proto že se Bůh vyslyšm pro
 šití, ale pokorným swau Milost
 dáwá. (2 Petr. 5. 5.)

9
 Modlitby:
 pro každých
 potřeb.

Naposledy, potřebí gest vstawi
 čných k Bohu Modliteb.

Nebo poněwadž sme gen biďni je
 brác, nic než co nám Bůh posly
 me nemagich, nemáme se ani styde
 ti, ani léniti, wžoněch v dwekí Miso
 řdenstwi geho státi a slauy, i nce
 apsnati a prosyti, na twátech ležeti
 a čekati. Sme bez toho náše w
 ty hněd nám mdlegi a mizegi. Př
 slab

Milosrdenstwj zachowati 181
klad toho sami na sebě w vsimání
Nebešť^í Swěta máme. Slun
ce jagisté (kterěž k tomu gest stwo
řeno, aby od něho život náš oswě
cován a zahříván byl) tdyž nám
před očima w gasnosti své stojí, teh
dáž w plném ge^o blěstí wesele cho
díme. Ale tdyž se mezi ně a nás,
obлак wloží, hned sme w stínu. O
rossě tdyž ho Wěšhc podegda (gesto
řic y on swětlém býti chce,) na mš
sto slunce se postaví, hned se zarmě
ní wdělá, ne sluncy šne, než očím na
šim. A na demšecko tdyž se mezi
nás a slunce ta hustá a tmavá ze
mě dostane (což w noci býwá) ru
mráky do konce nás přitlačují.
Tak gť rovně strany Boha a nás.
Gesli nám Bůh wšdycký před oč
ma, a my Modlitbami a daušá
ním k němu wacíme, dobře stoji
wšecy naše: Proto je tehdaž gasná
ják obličeje ge^o nám světi. Pak
li tdy oblak zaromenutí wdechází;
a neb gini chůi prostředkowě místo
Boha na oči nám gda; a owšem
gesli

182 Tjm se w Centrum Bozjho
gestliže zemská ihowadilost doton-
ce nás od Boha odvráti, tu hned
bludá a hříchů mrátoř a temnosti,
trápení a bíd ržkosti a restnosti
překladom: nás obfličugi. A ta gest přičina,
že Krystus wšdyčn se modliti, v
slowem vřil, w toho na sobě přiklad
dával. (Luk: 18. 1.) ta, že Moga-
žis w každé přičině do Státnu
wcházet, a s Bohem radu bral: ta,
že Dawid wšdyčn w každé své we-
selé y zarmančené přihodě t Bohu
se obracel, a w každém nočním pro-
buzení hned se s Bohē obíral (Zal.
25. 15. a 139. 18.) Musš žagistě
nebe hledána byti Maudrost, tte
rážby nám přitomná gsuc, křidla
nás: poněmádž sye bez toho bídna
gsau násse smredlná ptemnslowá
ni, a dāmslowé násti nebezpeční.
(Sap: 10. 14.) Joine s Scarssi-
mi Izraelskmi tdyž se oft hosvo-
dnowšch (strany Gabaonyskch)
dokažari pomínuli, zblaudili, (Joz:
9.) Dawid tdyž w pokogt gsa, w
Mábožnosti oblerail, pte nebezpeč-
ně

Milosrdensťwoj zachowati. 183
ně padl. (2. Král: 11.) Judas Ma-
chabegský tón toli s nepřátely bie-
wu stolsti měl, wždycky se nepřes-
horlivo Modlil, Bohu poraučel, a
jastm wítězyl. Dwafrát wšak
modlitbu opustil. (3. Machab. 12.
a 2 Mach. 9.) gednau mu Bůh od-
pusťil, po druhé biceu stratil, y sám
padl. Elowit tedy Bohu odda-
ný, wždycky sobě Rozumu swému,
Prostředkům, Pomocem lidstům,
a žádnému summau tworě, nedo-
věruje: Wždycky partí t Bohu,
wždycky wzdychá, wždycky na něj
wzpomíná, wždycky se odewdává
a poraučí. Blahostaweně řo-
tak čini! Nebo kdo neg-
maudtegiho ja Rádce/negswědo-
migiho ja Wádce/ negmilosrd-
negsiho ja Spomocníka, negsplně-
siho ja Ochránce, wšech swých či-
nů, čej, myšlení, summau wšeho
swěta swěho má, galsby ten pad-
nau, galsť Modlitwě jblauditi, mo-
hl? Kdos se tedy toli milostiwě-
mu Bohu swému odewdal, a ode-
widá.

211.

widá.

wydáváš, klesá často na kolena
 svá, a neb padá na tvář / a žádá
 stín tvé srdce své před Slitovni-
 kem svým nhléveš, těmito
 (neb galsmíš tě naučí
 Duch Svato) slo
 vy křesťane.

†

Modlitba.

Móh Pane Bezjisti Kr-
 ste, Boží a lidský prostřed-
 níce, gediný a negmilostivěgšší
 Svrta Spasiteli / kterýs podle
 nestihitelné rady Maudrosti
 Boží, za gediné widitelné Cen-
 trum Nebe y Země wystaven,
 aby se k tobě a w tobě wšecky
 wšecky tvorů potřebnosti, a na
 proti tomu wšickný wšecky Bo-
 žích pokladů darové a milosti,
 abychy. K tobě y gá samému
 gedině

gediněmu Wylupiteli srěmu o-
bracym, Kuce, Dci, y sroce swé,
nybrž wšecky wnitřnosti y zew-
nitřnosti swé, a jadám smilowá-
nj. Nebo sye, obrat gá se fde o-
brat, wšak plno wšwě, plno y
to samém sobě, nepokogů, křat-
towánj, dražděnj, trápenj, hodinu
po hodině naléžám, a bolestně y
nebezpečně počítai; aniž gine-
ho proti tomu včtissi a portu
wjm, gediné w třém milosrden-
stwj. Marnost, Marnost, Mar-
nost gest wšecko, což foli ty ne-
gš. Bůh mŭg. Shledat sem
poznal a zkusl, a zprubowal, že
žádnj gaffoli rozhogněnj přátelě
nie neprospegi; žádnj gaf foli spl-
nj žastupcowě bezpečně nezastau-
pi; žádnj gaf foli welich pokla-
dowě žbožj nie nespomohau; žá-
dná gaf foli tagnd sřřssie ne-

Q. iij.

trygei

Fryges: Jádne gaf soli maudre
 pľané Knihy nic nepotěšij; ge-
 stlilje ty sám neradjs, nepomá-
 háš nezastupješ, nestřpěwáš, ne-
 potěšješ, Bože můj. A pro-
 toľ w tobě samém dauffati, neg-
 spěněgšij gest pawěza stuh tropyč-
 Dči wšsech patřij k tobě, ó Dče
 Milosředenstwj, neopauštěgřij mne,
 w tebeč dauffám. Wpg-
 mi mne z Swěta, a ze mne, a přig-
 mi mne k sobě, nřbrřij w sebe, do
 řrdce swěho, Bože můj, milosře-
 denstwj mé. Čeho řrdce mé žádá
 a počem tauřij, znáš a widjš: co
 na proti tomu fu překážec gest w
 těle mém, znáš a widjš také.
 Gá paľ ani comuto, ani onomu
 zdráwě nerozumijm; a ľam mne
 řdp, buď Duch swřg, neb rozum
 těla, neb také ľbost řřijcha řáh-
 ne, rozeznati práwě ne umijm: a
 niř

niš wjm co přidem sobě wybrati,
 neb newybrati: tak má hlaupest
 (k niš se znám, ach znám) weliká
 gest. A wšak smilug se, a od-
 pust, že se wšdy bydný náš rozum
 zmjstá, zdwšhá, zpjnd, proti mau-
 drosti twé, gen předece sebau sam
 wšsecko rozměřowati a mým y
 twým činům zákony dáwati chie-
 ge. Ach Bože odegmiš, odeg-
 miš odemne bláznowstwj to!
 Wezmi mne (v noh milosrdens-
 stwj twého leže prosím,) wezmi
 praujm mne mně i moep, a deg
 mne sobě. Wezmi pokorně pro-
 šm odemne wůli mau, wezmi o-
 pairnost mau, wezmi vměnj mé,
 wezmi gměnj mé, wezmi wšsecko
 což mám, nech to twé a ne mé
 gest. Wšseckož dáváam a ode-
 wzdáváam, nie sobě nenechawa-
 ge, práwem wěčnjm: a wšak to

A uij.

bo

ho odložit, leč ty to odemne přeč
 vezmeš, v mocy nemám. Vals
 li tu co na mně gest / a gá tomu
 nerozumím, ō smilůg se a odem
 ſi mē oči, abych prohlédna, co či
 niti mám wěděl, a wida činil.
 Valsli opět k tomu sem dýma
 wš / a mau rozmátlostj něco
 zcházj. vžireg na mne ošnu
 řije. (dáwám swobodu, nýbrž
 prošjm) k probuzowánj pohá
 něnj, a doháněnj mne. Těšce
 co sic chce býti tělu a krwi: Ale
 gá ted sem bořim a rozházugj té
 hodiny wšsecku swau wlastnj
 Kancelár / rozumu p wůle swé
 se odějtám, a ajm se wjee zpra
 wowati od tiskám: nato pak mj
 sto Waudroft twau za Kadce, a
 dobrohbeznoſt twau za Wúdce
 sobě zwolugi a před Nebem p Ze
 mj, wphlássugi. Potwrdj te ho
 na

na wšlosti / a w Knihách žiwota to zapiš, že gá gedem z těch gšem kteryj podle rady twé wedeni, a potom w sláwu přigati, býti magj. (Zalm 73. 24.)

Od této chwile, od této prawjím chwile, až na wěky / tato ač gest smůlawa mezy mnau hřisným, wšak na Wlást přigatým tworem twým, a tebaw hrozným, a wšak milostiwým Bohě mým, aby ch gá wšprošnosti srdce swé bráčege, ničě nerozuměl, ty pať wšsemu: gá nic sobě, k žiwotu ani k smrti, nerozbral, ty pať o wšcecko co k sláwě twé, a mému spaseň, přináleží, pečowal: Ty kani chceš mne wedit, gá pať sam koli wedeš (by do Morte neb propasti bylo) abych powolně šel. Ted zapiš kladu, kterýmž se před Rozumem a Žilem swým opo
wdáma

wjdám, před Angely a Dáblý o
 swědcugi. Je ne swüg ale ewüg
 glem Pane Gehissi, kterýs mne
 swau předrahau k twj sobě dobyl
 laupil, a zaplatil. pročej také to
 bž, ne sobě, žiw býti, za tebau, ne za
 lebau, gješ; twau, ne swau, sláwu,
 wssemi žiwota swého mocmi ob-
 myssleci. sem powinen na wěky:
 a od tebe zase žiw gla p vmjrage,
 milosti a Mlilosrdenstwj očeka-
 wati moc mám.

Zapissi p
 ty O Nebesky Kancelji Pane
 Gehissi, wpmjny si nlaupy této
 do Knih paměti Božské, a zape-
 čet ge duchem swým w mém sr-
 dci, aby l žrussenj ani mau zapo-
 minated nostj a mdlobau, ani dá-
 belskau chytrostj a nashym, na
 wěky přigjeti nemohly. Amen
 Amen.

Budiš pochwaleno gměno twé
 na

na wěky, že mne wedeš kudy rá-
čis, a wzkłádáš coť se libj. Kdy
koli mi dobře gest, od tebe gest,
znám to a w tom se lochám: kdy
koli pať zle, odemne gest, proto je
gá nic neglem než mdkoba a ne-
statečnost. A wšak y to coť ode-
porného gest, od tebe gest: proto
že ty to k potrestání a naprawe-
ní mne dopaustíš, Zetú lyc a fe
wi kázeň twau snášeti odporně
gest wždycky: ale coť řícy mám,
wyswobod mne z hodyny této.
Něbrž proto sem přišel k hodi-
ně té aby ty oslawen byl skrz po-
nizení mé. Mámliž řícy, Mo-
žněli oby odšel ode mne Kalich
utrpení: Prawjm twým ō pře-
milý můj Spasiteli příkladem
prawjm: Možněli gest nechaeť
odegde. A wšak ne má, ale twá
wůle, staň se. Zastaujit sem bē
ii.

ci, zašlaužil trávenj, znám se; bud
 milostiw, ponešu zúrnowost twau,
 až přegde hñew a nawrátj se po-
 stěšensj. Moená gest žagistě
 wšsemohaučj twá ruka odwráti-
 ti wšsecko pokušensj, a mne ode
 wšsech trápenj oswoboditi: a w
 šlak nežadám, než toliko aby pod
 kládal ruku swau, abych neklesl.
 Nechtj semau gest gak se tobě lj-
 bi, Bože slawomjče můg, me sobě
 nemohjram. Chcešli abych byl
 našmětě, pochwálen bud: Pakli
 we tmě, pochwálen bud. Ljbiť
 se nawššěworati mne potěše-
 njm, požeňdno bud gměno twé.
 Pakli necháwati w trápenj, pože
 hñdno bud gměno twé. Ach
 wšlyš mne Spasjtelci můg, a se-
 šli mi Milost swau, a pomoe
 swau, nýbrž moc swau, aby sem-
 nau byla, semnau pracowala, a
 semnau

lemnau seirwala až do konce.

Deg mi až toliko potom wždy-
cky taužj a dychti srdce mé, cožby
přijemné bylo tobě. Twa wüle
až gest má: a má wüle twé až se
tjž a následuge wždycky. Nech
až mé chťenj a nechťenj to tžž gē,
stwřm: nybrž abych ani nemohē
giného chťeti anechťeti, než což se
ljbj a neljbj tobě. Wewrd srd
ce mé w sobě, až se na wěky wšce
giž ginam nechyluge: Nybrž
ohrad ge w samém sobě, až se a
ni ohlédati wen z tebe nemůžē.

Deg až se mi Swět y wšlecko
z očí strati, a gá gim: Nybrž až
mi umře Swět, a gá ge: žiw pař
se tobě, a w tobě a ty mně, a wěně.

Wegdi ō Duffe má do odpoči-
nutí swého / poněwadž gest Pán
dobrodince twůg (Zal. 116. 7.)
Zwnitřnosti srdce swého milugi

R.

Pospo.

Hospodina, kterýž gest skála má
 Hrad můj, Vyšvoboditel můj
 Ošije můj, Koh spaseň mého, v-
 točisse mě, chvály hodný na vě-
 ky. W tomto pokoji, w tomto
 odpočinutí, w tomto Blahosla-
 weném vtissení, w tobě ó Dego
 vyšší, gedina, věčna, slad-
 kosti, vsnu, a odpočinu
 na věky věků A
 men/Amen
 Amen.

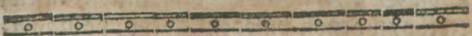

RENUNTIATIO MUNDI.

To gest,
Wyhost Swětu.

Kterýmž geden i utrápěných, skrze prá-
čata Swěta prohnáných, kolotáním rozlič-
ným zmatených, a wšak do Centrum mi-
lostrdenství Božího již zase vředených / a
Bohu na wšecku geho vůli cele oddaných,
nehodných Bezjise Krysta služebníků, ode-
wšech nepobožných, Zemským čenicha-
gických, a w tělesných žádostech pohřbených
Swěta Synu, zgeroně se odděluje.

Wřestanskému, Bohu milému poko-
lení / těch kteříž právě slovo života
poznali, trpělivost swatých vtigali, a ob nečt-
stot Swěta bez poskvrny se ošťihali w v-
mnst wžali, milým svým wěrným Bra-
třím, a duchovním přátelům, aá před oči-
ma wšech lidí bezbožnému / bláznivému,
přewrácenému Swětu wyhost dáragich /
wůssuzi milosti, pokore, a maudrosti, od
X ij. Boha

Boha Dce světel, a Pána našeho Běhise
Krysta, kterýmž nás vykoupil od přistomně-
ho zlého věku, podle vůle Boha a Dce na-
šeho/ gemuž buď čest/ a požehnání, na věky
věků Amen.

Ozorugte Nebesa, a mluviti
ti budu: poslyš y Země řeči vs-
mých. Ach poslyš a popať ty vždycky přis-
tomný Bože/ ty přelastavý milý Brat-
če/ Běhisi Kryste! Ach gat se žalostně bez-
božný Svět k tobě má! gat tvé přenesmír-
né lásky přewráceně vsiwa! gat tichý wele-
bnost Bolesti tvého/ sladkost milosrdenství
tvého/ mocnost působení tvého, poznáva-
gi! gat respecto co živo wšlém se hmyš a
čmhrá!

D tdo to smrtedlným lidem k obrazu twé-
mu stvořeným dá/ aby saudili, co a gat sfa-
wní glau y wnitřnostech svých/ co a gat mr-
zost a bídny w zewnitřnostech svých! a že je
wnitřní člověk, ruscich se na každý den w
šádostech svých, mrtwen býti musí/ aby
wnitřní žito byl.

D ty studnice moudrosti/ Bože náš a D-
če mug,

če mug, wūdce mladoſti mē (Serem. 3. 4.)
 gá teď sem, poznáwám, wyznáwám, mlu-
 wím, a piſſi, (a oſwědčugi před nebem y ze-
 mi, Angelſy y lidmi) ſrdečně a wděčně, sobě
 tu porěſſeni, a tobě k wěčné ſláwě a poctiwo-
 ſti, že gá ne ſám ſem prohlédl, abych widěl a
 poznal marné a nebezpečné ceſty bídnych ſy-
 nů lidſkých: ale žeſ ty ſlowem a duchem
 ſwým mne oſwětil, abych ge ſwátíl; ty ſe
 mne dorekl, abych ſe gich zbrojil; ty mnau
 ſpět trhl, abych ſe od nich odwrátil; ty mně
 ſladſſiho coſy vkázał, abych ſobě wſſecken
 ten marně nadutý, pyſný, ſlepý, hluchý, o-
 ſſklivý, Swět, z oſſklivil. O ſlawný Bo-
 že, ó ſladký Bože, ó nemyſluwný Bože,
 čím ſe odměním miloſti twé, za toto tat diw-
 né dobrodiní, kteréſ mně nenadálému, neza-
 ſlaužilému, nehodnému ſlužebníčku ſwému,
 tworu ſwému, trupli ſwému, prokázal? A
 zamlauwám, zaſnubugi, oddáwám ſe tobě
 na wěčnoſt, k ſlužbě twé, k láſce twé, k milo-
 ſti twé! A na proti tomu odpowídám ſe, od-
 ſtřám ſe, z hoſtugi ſe, nyní y na wſſecken
 čas žiwota ſwého, Swěta bezbožného, geho
 žadoſti očí, geho pſchy žiwota, wſſech ničem-
 ných marnoſti geho, gich odpowědným ne-

R. iij.

pfſcelem

stwi/ Raubánj/ Zapominánj na Boha/
 Pokrystwi, Pšcha, Nespráwedlnost, Braž
 dy, Wsteklóst, Hněw, Záwist a Nenáwist,
 Něčistota, Sodomstwi, Dplýlost, Bůgnost,
 Laupeže, Krádeže, Nátistkowé, Ktiwdy, Pod
 wodowé, Forcelowé, Lsti, Lji přediwé, Něs
 rosttwest, Wkrutenstwi, Newěry, Pomluwy,
 Klewety, Sočenj, Čihánj nejčistým spůso
 bem gedněch na druhé, na žiwoty, na stary,
 na počtwesti: Summau we wšech stawich
 swobodně přestupowánj přikázanj Božich,
 igewně neb tagně, pokrýně neb prostopáště,
 bez studu a bázně Boží, bez ostýchánj wšech
 ginhch tworů, ach nastogte! Toť gest welí
 kš ten plný směšyce Babilon, z něhož wsgiti
 wšechněm, kdo spaseni bñti žádagi, powin
 ně. Směšyce prawjm diwná zmatkú a zple
 tkú gest we wšech stawich: zamotaní a zaple
 tení takowé wšeho wšudy, že ani počátku a
 ni konce, ani prostředku, žádného newiděti.
 Začni a Examinug duchowní, swětské; mla
 dé, staré; Wchnosti, Poddané; Rodiče, die
 tny; Kněži, Posluchače; Běitele, Běedlníky;
 Místny, Bány; Saudce, Saudich se; Wkři
 tele, Dlužníky; Prodawače, Kupce; Pány,
 Zemany, Městany, Remeslníky, Sedláky,
 K iiii. Chalup

Chalupníky, Podruhy, Nádeníky, Chodce;
 Manžely y ſvobodně; Muže, y Ženy; Mlá-
 dence y Panny; Starce y Děti; bohaté y
 chudé zč. Magdeš, ach naſtogre, že niſdeš
 při roſſech těch žádně opravdově pobožno-
 ſti a mravcnosti, žádně wnicknj Boží bá-
 ně není. Není ani práwa, ani ſprawedlna-
 ſti; ani rady, ani rozumu; ani láſtky, ani přis-
 ně, ani ſtudu, ani bázně; ani mravu, ani po-
 čestnoſti; ani uctíwoſti, ani nábožnoſti; ani
 piſtnoſti, ani bedlivoſti; ani ſwornosti, ani tč-
 du; ani w ſlowſch wjry, ani w činech mſry;
 ani w bídách čitědlnosti, ani w potebách
 péčinnosti; ani ſrdečně pokory, roſſicej roſſe-
 chněm činj na rozbory: žádněho rozmýſſlenj,
 a na náprawu pozmýſſlenj, kažď roſſych na
 wyſloſtech vprťe běžj, gato tůň w běhu ſwě.
 Ach bjda, ach žalost!

Pro vitio virtus crimina nunc patitur.
 A má w tom Bůh zalíbenj mſti? ó niſoli ni-
 koli; ngbrž hněwá ſe na bezbožně kažď den.
 Střelſy ſwě nabrauſyl, poſadil ſe nad poto-
 pau. On gť kcerň rozpustilě ſtarého Swěta
 obywatelę powodnj jatęj; bugně a howadně
 Sedomany ohněm zatęj; Zatwardilě, ſlepě,
 powěrně Egypťany čerweným mořem wlaſt-
 ni

ni gegich bezbožně krve jatopi: Modlářské,
pyšné/lakomé/laupěžné Babilonské/s bez-
božným gegich hnízdem wyvráti.

Ná proti tomu pat své Noéle w Korábu,
swe Loty w Gethni, své Izraelity w Zemi
Gesen a na paussci, své Žůdské v proštěd
podwřáčení /gaf zachowati wěditi bude.

Tak že y vproštěd tonauchch bezbožníků bez
pečni budau; vproštěd Egypťských temnosti
gasnůma očima swětko spatkowati budau: v
proštěd Belfazarových kwasů stěžitiwi za-
chowáni budau; aby hleděti na skutky Bo-
ží/a dítwali se na zahynuti bezbožných.

Protož ty ó wětkých a Křestášká dusse. Hospo-
dinu se těš, a on dá tobě žádosti srdce twé:
a wywede spravedlnost twau jako swětko,
a newinu twau jako poledne. Dny mno-
tější, a na wšse strany s Satanem bogowa-
ti, musíš: ale blaze tobě wystogisli ten bog
dobře! Wystogíš pat, budešli w jeho Boží
státi, a bogowati. Nebo on dj: Dauffegte,
gá sem přemohl Swět. Děkugi tobě můg.
Witězy Křyske, žes ja mine přemohl: y gáf
přemohu w tobě. Děkugit, žes mi falešný
tě, larwami obeštěný a vličený, Swět pozna-
ti/a geho se zhořkiti dal. Degž mi také pro

R v.

šm

ſhm at moch a pemaſch twau, ſpolu s ginh
 mi twghmi vptimghmi (ač nemnohghmi) pro
 ti němu bogugt: a nedopauſtkeg, aby ch faž-
 dodenně s njm, dofuđ ide gsem, zachážege, a
 gaſo s ſmolau ſe obirage, nakazyti ſe, a mo-
 wu poſáletí, měl: nřbrž aby ch pñtkladem
 twghm mezy Faryzen ſedage, gedowargm ſte
 lám poſuffitelu a poſměwaců opairně wyhy-
 bati vměl, a z ceſt twghch nikam ſe nevyhlo-
 wal. Až vmyslu gsem Bože můg wſſecko ſo-
 bě poſlādati za ſtkodu, pro wytwſſenost zná-
 moſti R: Bežiſſe mě: a ſtratiti wſſecko pro
 něg a mirtí za legna, gen aby ch ge° iſſkal.
 Wſtkeg ſe Swěte y Peſſlo, gaſ cheere, ne-
 dbám nic: Swokitel můg gť Pán můg, D-
 rec můg: Syn Boží geſt Drac můg, towarň
 můg: Křg gť wlaſt má, Nebe dēdictwí mě.
 Co mi do tebe Swěte, biđnř Swěte, lopor-
 nř Swěte, ſlepř Swěte, k zarraceni bēžich
 Swěte? Gá pak Bežiſſi Křyſte gsem a u-
 ſtáwám ſlužebnř twůg, ſyn dēwty twé: Ma-
 lež s ſlužebnřkem ſwghm podlé miſoſrden-
 ſtwí ſwého, nauč mne wſtánowenjm ſwghm,
 deg at ſe za tebe neſtyđjm w pokolenj tomto
 jlém, ale ydatně ſtoqjm w tobě.

Deſino nūc meus eſſe, tuus cupio eſſe Iehova

Styx

Styx, Caro, Mūde vale: sū Domini esa mei!
Cedito, nil quicquā in me juris habebitis
C unquam.

Sat scio me hulus Heri praesidio incolumē.
A protož přeč Trubačů a zástupové hlúčejch!
wasse° pistotu, štehotu, hluku, nedbám, ani
gemu všíh nic nepropugčím.

Pisseala sladce wzij, když přácnij přáča
ta wábji

Dostupce odemne činitelē nepravosti, ný-
brž nástrahy nepravosti? Hospodin gť mūg
podil, mé dědicw, hrad mūg, štála má, šla
má, světko mé, spasenj mé, strážce mūg, o-
chránce mūg, alios ignoro Patronos; On
aest má ozdoba, má fortuna, mé slunce, má
sláva, mé věčné dobré. Nechlubim se lid-
mi, ani čim gínim: w samém Bohu mém
gest chlauba má. Nebo kdo chce maudrčim
bři, ten buď bláznem, aby včinnē byl mau-
drčim. Peněwadž Bůh maudré Světa lapá
w maudrosti gegich, a nadutē vměním dā-
wá w pterwácenost smyslu.

Zakowch nezčislných marnosti, a nezřet-
ných snažnosti Světa, naučil sem se z mi-
losti Boží nedbati, mnoho twárných saměst
fnánj

knánj od prawdivých činů we všem svěm
 životě a povolání oddělil sem, a oddělova-
 ti sobě vložil: nic na to nehledě, že na sebe
 smjch a žertjčky marného Světa obrátim:
 gať sem počátky toho w počátečním svěm
 obrácení ne jen pochvil, ale y vyškál. Wjmt
 o tom že kde Bůh můj dilo své milosti
 při mně rozmnožuje, Satan také dilo zlosti
 proti mně žije. Však milost Boží wjm
 že světlejší wemdobě má. Byl-li sem komu
 trnem wočich, vstúpugi: zavazeti sem ko-
 mu, vprazdnugi: zaskřňowalli sem komu, a y
 odsklonugi: byl-li komu život můj těžší, a y
 vsmjráti y genu, y Světu, y sobě sám, abych
 Bohu žito byl. Chwála buď věčná Bo-
 hu, že sobě toho na mně bláznivých, wstetlých,
 střeštěných Světe nedowědł, aby mne sobě
 poděšal, nástrahami svých zámil, libost-
 mi zjimal, žwytlostmi swázal, a obhyčegě zho-
 wadilé té směřyce žitwu býti nawědł: nhybrž
 ani toho, abychť spůsobem Placentynů, a po-
 chlebných fatkátstých Kazaletů, polstátů
 podkládati / a nekagjenosti svých wmylau-
 wati, pomáhal. Tollat te qui non novit:
 Vech se s tebau zapletá kdo tě gestě nepoz-
 nal: mé oči oswjtil Bůh můj, tak že sobě

za negnesneshyredněsší potutu posládám
na Světě slávy něgafé světské všimati:
neb se gi dotýkati, a wolím tisycrát vmí-
ti (i milosti Boží) nežli se gednout k tobě
Světě nawrátiti. Kochánj mé Krystus,
kochánj milé, kochánj wděčné, kochánj wěč-
né, kochánj takowé, genuž ty Světe, a te-
bau opogenj nestátnj lidé, nerozumjš.

Tobě Pane Běžíti buď chwála / jměhož gde
wtějštwi měl. Ne gá sem se wchwatil i wi-
ru toho, ale twá milost: ne gá sem se wymo-
tal i zabýrnutu toho, ale twá maudrost: ne
gá sem se dobyl i okowů těch, ale twá wse-
mohaucnost: tys rozrožal pytel můj.

Ne žebych giž dosáhl, neb giž dokonals byl:
ale že snažně běžím, abych dosahnutí mohl,
tak gats od tebe giž dosáhen gsem, i apomjna-
ge na to co pomínulo, k tomu pak což přede-
mnau gest chwátage, k celi odplaty swrch-
waného powolání Božího w Krystu Běží-
ši. (Filip. 3).

Ay gals ty maudrý, opatrný, a prosketedný,
Světce! je w čas mornýho nebezpečenswí
nakážensm mistsm wyhybati včlš, před ní
mi se, a chudé lidi před sebau, zawrās, s we-
liskm nemilosrdenstwim. Pokolenj Běštěr

¶

či, kdo wám wtázal gabnyšte nářazn řěla ro-
 hybali, nářazn pal duše w smrdutém
 Swěta špitált, mezy girticými se gedowa-
 tými, smrtedlnými, hříchů prysťstí a hliza-
 mi křekjž tělo y duši w wěčné zatracení při-
 wodj postaweni gsauce, těm žádný wyhyba-
 ri nechce? nžbrž lahodite sobě wespolek, hla-
 díte, a gedni druhým flastry powrchu fla-
 dance šalíte se, a gedni za druhými wěčnou
 smrtj mřete? O mizerni Sidářnowé, křekjž se
 libáním wespolek zrazujete? ó hlaupj Ada-
 mowé a Ewy, křekjž sobě tu předce žiwot,
 kde smrt gest, slibujete? nestastný kdo se
 zwnflými těmi wassimi trossen lrmj? bidný,
 slepý, a zahynutj chwátajících člowěk ten.
 Nebo tomu ďábel a Swět slibuge, ten gest
 gistě oklamán. Koho Swět a ďábel ej, to-
 mu gistorně zahanbeni nastáwá. Kdo se
 Swětu libati a od něho mlkowati dá, to
 se k nemilosti Boží gistá cesta strogi. Pro-
 tož dobře swatý muž dj: Dítěho co sobě swět
 za zmlášení pokládá, nežádeg: nechť gest to
 bž Swět okližowaný, a ty gemu. A tak
 máš, wptimý Křestane, swětla znamení či-
 nů swých w Swětě? Co Swět neslibuge,
 co hanj, čemu se protiwj, to libuge Dáň, to-
 mu

milosrdenski Boží, k mutám věčným od
 dáni budan. Na proti tomu pak náš Nebes-
 ský Zentch, své věrné pautníky přimstaje,
 z očí geatich slz wšestlé setce, po blažené prá-
 cy vstale občerstwi, do státnu Nebeského a
 přibnřtu Dce své wweče, a glim od
 počiwati, radosti a porěšeni wěc.
 něho wšiwati,
 řáje.

z

Wříš Pane Gefissi a neproděweg!
 Dewstaň, aby saudil Zemí!

od
be-
nge
prä
o a
o

28. H 24